

د نیکه گانو د عبادت لاره

The way our ancestors prayed

Amishav: For The Dispersed of Israel

May 2023

د ليکوال خبرې

لړليک

څپرکی

پاڼه

5.....	لومړۍ څپرکۍ
5.....	د اوونۍ د ورځو عبادتونه
5.....	د اوونۍ د ورځو سهارنۍ عبادت
5.....	د پسلم ترانې چې تر سهارنۍ عبادت مخکې ويل کېږي
5.....	د پسلم ترانه
7.....	د پسلم دوهمه ترانه
7.....	د پسلم تر ترانې وروسته ثناء
7.....	تر شېما اسرائیل وړاندې ثناء
10.....	شېما اسرائیل
12.....	تر شېما اسرائیل وروسته ثناء
13.....	د اوونۍ د ورځو د سهارنۍ عبادت د ولاړو برخه
21.....	د پسلم ترانه
23.....	د اوونۍ د ورځو د ماښمېن عبادت
23.....	د پسلم ترانه
24.....	د اوونۍ د ورځو د ماښمېنې عبادت د ولاړو برخه
32.....	د اوونۍ د ورځو ماښامنۍ عبادت
32.....	تر شېما اسرائیل مخکې ثناء
32.....	شېما اسرائیل
34.....	تر شېما اسرائیل وروسته ثناء
35.....	د اوونۍ د ورځو د ماښامنۍ عبادت د ولاړو برخه
44.....	دوهم څپرکۍ
44.....	د شنبې (شبات) عبادتونه
44.....	د شنبې (شبات) ماښامنۍ عبادت
44.....	تر شېما اسرائیل مخکې ثناء
44.....	شېما اسرائیل
46.....	تر شېما اسرائیل وروسته ثناء
47.....	د شنبې (شبات) د ماښامنۍ عبادت د ولاړو برخه
53.....	هغه آيت چې د شنبې تر ماښامنۍ عبادت وروسته لوستل کېږي
53.....	د شنبې (شبات) سهارنۍ عبادت
53.....	هغه د پسلم ترانې چې تر سهارنۍ عبادت مخکې ويل کېږي
54.....	د پسلم ترانه
55.....	د پسلم دوهمه ترانه

55	 د پسلم تر تراني وروسته ثناء
56	 تر شيما اسرائيل وړاندي ثناء
59	 شيما اسرائيل
61	 تر شيما اسرائيل وروسته ثناء
62	 د شنبې (شبات) د سهارني عبادت د ولاړو برخه
68	 د شنبې اضافي عبادت
68	 د پسلم ترانه
69	 د شنبې په اضافي عبادت کي د ولاړو برخه
75	 د شنبې د ماپنين عبادت
75	 د پسلم ترانه
76	 د شنبې د ماپنيني عبادت د ولاړو برخه

لومړۍ څپرکي

د اوونۍ د ورځو عبادتونه

د اوونۍ د ورځو سهارنۍ عبادت

د پسلم ترانې چې تر سهارنۍ عبادت مخکې ويل کېږي

د پسلم تر ترانې ويلو مخکې دغه ثناء په ولاړو و وايست:

پاک او د برکت څښتن دی هغه څوک چې په وينا يې دا نړۍ پيدا کړې، هغه لره دې پاکي وي.

پاک او د برکت څښتن دی هغه څوک چې وايي او کوي يې، پاک دی هغه څوک چې ژمنه کوي او پر خپلې ژمنې درېږي.

برکتناک دی هغه څوک چې هرڅه يې پيدا کړي، برکت دی هغه چا لره چې پر دې محکې مهربانه دی، برکت دی هغه چا لره چې پر دې مخلوقاتو مهربانه دی.

برکتناک دی هغه څوک چې خپلو بنده گانو ته ښه انعام ورکوي، برکتناک دی هغه څوک چې تل ژوندی او د آبد دپاره شتون لري.

برکتناک دی هغه څوک چې ژغورونکی او آزادي ورکونکی دی، د هغه نوم برکتناک دی.

ته برکتناک او پاک يې ای زموږ ربه، ای د نړۍ پاچاه، ای زموږ د پلار په څېر مهربانه خدايه، ای د خپلو خلکو د ثناء وړ خدايه. ای خدايه، ستا سره د مينې لرونکو او ستا خادمانو پر ژبه تل ستا د ستاينې او ښکلا بيان کېږي؛ او همدارنگه ستا د خادم داود پاچاه په غزل کې دي ستاينه کېږي، موږ به په ثناء ويلو او ترانو سره تا يادوو ای زموږ پالونکي خدايه، او ستا لويي به بيانوو، ثناء به دي وايو، ستاينه به دي کوو، ستا درناوی به کوو، او ستا نوم به اخلو ای زموږ پاچاه، ای خدايه، ای يواځينی خدايه، ای د نړۍ خالق، ای هغه پاچاه چې تل يې په نوم ثناء ويل کېږي او ستاينه يې کېږي. ته برکتناک يې ای خدايه، ای پاچاه ای د ثناء او صفت لايقه.

د پسلم ترانه

خوښ دي هغه کسان چې ستا په کور کې اوسېږي او تل ستا ستاينه کوي.

خوښ دي هغه خلک چې دا ډول ژوند کوي! خوښ دي هغه خلک چې لوی خدای يې پالونکی وي.

د داود د ثناء پسلم: زه به تل ستا لويي بيانوم، اى زما خدايه، اى د نړۍ پاچاه، او زه به تل ستر-تله ستا په نوم برکت غواړم.

او زه به هره ورځ ستا برکت غواړم، او ستا د نوم ستاينه به تل-ستر-تله کوم.

رب ډېر لوى دى، او د لويۍ ستاينه يې کېږي؛ او د هغه لويي دومره ده چې نه اندازه کېږي.

هر نسل به ستا د کارونو ستاينه کوي، او ستا ځواکمني کړنې به بيانوي.

زه به ستا عزت او عظمت او کمالونه بيانوم.

خلک به ستا د ډاروونکو کړنو په اړه خبرې کوي، او زه به ستا لويي بيانوم.

خلک به ستا ښه والى بيانوي او خپروي به يې، او ستا د حقانيت ترانه به وايي.

لوى رب ډېر مهربان او زړه سواندى دى، ژر نه په غوسه کېږي او لويه مهرباني لوروي.

لوى رب د هر چا سره ښه کوي، او پر خپلو ټولو مخلوقاتو يوشان زړه سوى لري.

ستا ټول مخلوقات به ستا ستاينه کوي، اى ربه؛ ستا پر هېرگاران به ستا لويي بيانوي.

دوى به ټول ستا د سترې پاچاهۍ په هکله خبرې کوي، او ستا لوړ طاقت به بيانوي؛ ترڅو د انسانانو زامنو ته ستا ځواکمني کړنې او عظيم سلطنت ور وپېژني.

ستا پاچاهي به آبدې وي، او ستا حکومت به په هر نسل کې چلېږي.

لوى څښتن ټول هغه خلک ساتي چې لوېدلي وي، او هغه راپورته کوي چې سرونه يې تپت شوي وي.

د ټولو سترگې ستا دربار ته دي او ته ټولو ته پر وخت روزي ورکوي.

ته خپل لاسونه پرانيږې، او د هر ژوندي شي غوښتنې پوره کوي.

څښتن په خپلو ټولو لارو کې صادق او په خپلو ټولو کارونو کې مهربان دى.

څښتن ټولو هغو کسانو ته نږدې دى چې د ده يادونه کوي، او ټولو هغو ته چې په اخلاص سره د ده يادونه کوي.

خداى به د ټولو هغو خلکو غوښتنې پوره کړي چې له هغه څخه ډارېږي؛ هغه به د دې خلکو ژړاوي هم واورې، او ساتنه به يې وکړي.

څښتن د ټولو هغو خلکو ساتنه کوي چې له ده سره مينه لري؛ خو ټول خراب خلک به نابود کړي.

زما خوله به د څښتن د ستاينې خبرې کوي؛ او ټول جسم به مې د تل دپاره د ده د پاک نوم صفت کوي.

او موږ به تر دې وروسته، د تل دپاره د څښتن ثناء وايو. حمد دې وي خدای لره.

د پسلم دوهمه ترانه

هليلويه! د خدای د سپېڅلي مقام ستاينه وکړئ، د هغه په لوړ مقام کې د هغه لويي بيان کړئ.

د هغه د عالي کړنو ستاينه وکړئ، داسې ستاينه چې د هغه د لوړ شان او لويی سره وړ وي.

د شوفار په ږغولو سره د هغه ستاينه وکړئ، د پسلترې او لایرې په ږغولو سره د هغه ستاينه

وکړئ. [دا د رباب په څېر لرغوني د موسيقۍ آلي دي]

په ډولونو او نڅاگانو د هغه ستاينه وکړئ، د موسيقۍ د تارلرونکو آلو او ټولو (نل) په ږغولو د هغه

ستاينه وکړئ.

په خوږو ږغونو سره د هغه ستاينه وکړئ، په آنگازه لرونکو ږغونو سره يې ستاينه وکړئ.

هره روح به د خدای ستاينه کوي. هليلويه

د پسلم تر ترانې وروسته ثناء

موږ به تل ستا د نوم ستاينه کوو، ای زموږ پاچاه، ای خدایه، ای د آسمانو او مخکې لوی او سپېڅلي

پاچاه، ځکه چې ای زموږ او زموږ د پلار پالونکي خدایه، که شعرونه وي که ستاينې، که سينگار وي

که غزلې، که غيرت وي که حکومت، آبدیت وي که لويې، که زور وي که درناوی، که بنایست وي

که سپېڅلتيا او پاچاهي، دا ټول يواځې ستا دپاره مناسب او ستا سره بنایي. ستا په ستر او سپېڅلي نوم

ثناء وايو او شکر اداء کوو، ته به تل تر تله يې ای خدایه. حمد دي وي تا لره ای لوی پاچاه چې تل

ستایل کېږي، ای هغه خدایه چې موږ دي تل په زړونو کې ساتو، ای د عجایبو ربه، ای د ټولو ارواحو

خالقه، ای د ټولو کارونو واکداره، ای د ټولو ثناء ویونکو ترانو ټاکونکې، ای پاچاه، ای د نړۍ پيدا

کوونکې خدایه. آمین

تر شیماسرائیل وړاندې ثناء

حمد او پاكي دي وي تا لره ای ربه، ای زموږ خدایه، ای د رڼا او تیاري خالقه، ای د آرامۍ او هر

شي پيدا کوونکې. پر ځمکې او پر هغې اوسېدونکو خلکو په مهربانۍ سره رڼا راوله، او په خپلې

ښېگڼې سره هره ورځ د تخليق هنر تازه کړه. ستا کارونه خو ډېر دي ای ربه، او تا دا ټول په حکمت

سره ترسره کړل، ټوله ځمکه ستا په شتمنۍ ډکه ده. ای متعال خدایه، ای تل به نیازه، ای د ثناء او صفت لایقه چې تل لور یې. ای د نړۍ خدایه، ته خو ډېر زړه سوی لري، پر موږ مهرباني وکړه، تا موږ ته د هر څه توان راکړی، ته زموږ ساتنه کوي، ای زموږ د خلاصون د هیلو پوره کوونکي، یواځې ته یې چې زموږ ساتنه کوي.

خدای د ثناء او صفت لایق دی، د هغه حکمت ډېر لور او بهی شانه دی، هغه لمر جوړ او رڼا یې ورکړه، د هغه پاکۍ د هغه نوم ته درنښت ورکړی، هغه زموږ چاپېره ستوري درولي ترڅو خپل قدرت راته وښيي. د هغه د سپېڅلو فرښتو په فوځ کې ځانگړې فرښتې دي، چې تل د خدای په نوم ذکر کوي، او تل د خدای شان او سپېڅلتیا ثابتوي.

ستا ثناء به تل ویل کېږي ای زموږ ربه، چې هم پاس په آسمانونو کې یې او هم کښته په ځمکې کې یې، ستا په لاس د کارونو په تېره بیا ستورو ته د رڼا ورکولو له کبله، هم خلک او هم سپېڅلي فرښتې تل ستا ثناء وايي.

ستا ثناء او صفت به تل کېږي، ته زموږ توان او طاقت یې، ای زموږ پاچاه، ای زموږ ژغورونکي، ای د سپېڅلو فرښتو خالق. ستا نوم به تل ستایل کېږي ای پاچاه، ای د هغو خدمتگارانو خالق چې تل د لوړ مقام مخته ولاړ وي، او په ګډه سره او په وېره کې د ژوند بخښونکي خدای او د نړۍ پاچاه نوم یادوي. دا خدمتگاران ټول مینه ناک، رښتیني، اتلان او سپېڅلي دي چې هر یو یې د خالق څخه د وېرې له کبله د هغه هره غوښتنه پوره کوي. او دوی ټول د خدای د سپېڅلتیا او رښتیا په بیانولو سره خولي پرانیزي، او د خدای په نوم ترانې وايي او ستاینې کوي، ثناوې وايي او صفتونه کوي، ښکلا او پاکي یادوي او د خدای د نوم درنښت کوي او لمانځي یې؛ او وايي چې خدای پاچاه دی، هغه لوی دی، غښتلی دی، وېروونکی دی، او سپېڅلی دی. دوی ټولو د هغه پاچاهي منلې، او یو – بل ته اجازه ورکوي ترڅو په آرامۍ، روښانتیا او په زړه پوري نغمو سره د خپل خالق پاکي بیان کړي.

[ترڅو چې لس تنه اسرائیلیان سره یوځای نه وي، دا آیت باید ونه لوستل شي. کله چې لس اسرائیلیان شتون ولري، او ته د پیغمبر څخه د دې آیت په اصلي نغمې و پوهېږي، نو دا آیت د اړوندې نغمې سره ولوله، او که داسې نه وي نو بیا د ټول آیت پرځای د “سپېڅلي” کلمه ولوله].

د فوځونو رب سپېڅلی دی، سپېڅلی دی، سپېڅلی دی؛ پر ټولې ځمکې د هغه عزت کېږي.

کښتنۍ فرښتې چې لوړ ږغ لري، د لوړو هغو پر وړاندې راپورته کېږي او په داسې توګه ثناء وايي.

[د تېر آيت په څېر دا آيت هم بايد تر هغو ونه لوستل شي ترڅو لس اسرانيان سره يوځای شوي نه وي. که لس اسرانيان نه وو پوره او ته يې په اصلي نغمې پوهېدې نو ويې لوله او که نه، نو د دې پرځای د “برکتناک/پاک” کلمه ولوله].

برکتناک او پاک دی لوی رب په خپل شان او شوکت کې.

د ثناء لایق خدای په نوم به نغمې ږغول کېږي. د پاچاه او تلپاتي خدای په نوم به ترانې ویل کېږي او او صفتونه به اورېدل کېږي. ځکه چې هغه یواځې او تر ټولو لوړ او سپېڅلی دی، خپل طاقت کاروي او نوي شیان پیداکوي، د جگړو مدیریت کوي، رېښتینولي کوي او ژغورنې کوي، د ناروغیو علاج پیداکوي؛ دا هغه خدای دی چې په وېرې سره یې صفت کېږي، پر ټولو عجایبو لاسبری دی، هره ورځ او د تل دپاره د خپلې ښېښې له مخې هستي (دا هرڅه) بیا رامنځته کوي، چې په دې هکله داسې لیکل شوي: “هغه لوی ستوري پیداکوي ځکه چې د هغه مهرباني د تل دپاره ده”.

ستا ثناء وایم ای ربه، ای د ستورو خالق.

تا زموږ سره بې پایه مینه کړې، ای زموږ ربه، تا پر موږ لوی او دروند زړه سوی کړی. زموږ پلاره، زموږ پاچاه، ستا د درانه نوم دپاره، او زموږ د نیکه گانو دپاره چې پر تا یې باور درلود او تا ورښوولي وه چې په خپلو کړنو کې ستا رضا په زړه کې ولري، پر موږ زړه سوی وکړه چې اوس همدا ته زموږ پلار یې، ای مهربان پلاره، ای تل مهربان پلاره، خیر دی، پر موږ مهرباني وکړه، او زموږ په زړونو کې پوهه واچوه ترڅو په پوره مینه سره ستا په تورات و پوهېږو، و یې پېژنو، وایې اورو، زده یې کړو، نورو ته یې ور زده کړو، په یاد یې وساتو او عملي یې کړو. زموږ سترگې ستا په تورات روښانې کړه او زموږ په زړونو کې ستا د احکاموسره مینه پیداکړه، او زموږ زړونه داسې جوړ کړه چې یواځې او یواځې ستا د نوم سره مینه او د هغه څخه وېره پکښې وي. نو موږ به هم په دې نړۍ کې او هم به په راتلونکې کې سرلوري او بريالي یو؛ ځکه چې موږ ستا پر سپېڅلي، لوی، غښتلي او ډاروونکي نوم باور کړی. موږ به تل خوښي کوو او ستا راکړی خلاصون به لمانځو، او ای ربه، ته موږ له خپلو مهربانيو څخه هیڅکله مه بې برخې کوه.

موږ ته د ځمکې د هرې څنډې څخه برکتونه او سوله راکړه، او زموږ پر وړاندې د نورو ملتونو ځواکمني ماته کړه، او موږ زموږ پر خپلې ځمکې په چټکۍ وگرځوه او لوړ مو کړه، ځکه چې ته هغه خدای یې چې خلاصون ورکوي، او موږ هغه خلک یو چې تا له نورو څخه ځانگړي کړي او خپل ځانته غوره کړي یو، او ای زموږ پاچاه، ته وې چې موږ دې خپل ستر نوم ته در نږدې کړي

يو، نو موږ به ستا شکر اداء کوو او پوهېږو چې ته يو يې، او ستا څخه به هم وېره ولرو او هم به مينه ورسره ولرو.

ستاینه او صفت دي وي هغه رب لره چې په ډېره مينه يې خپل خلک (اسرائيل) ځانته غوره کړل.

شیماسرائيل

[د شیماس په اړه په تورات کې دوه آيتونه ثابت دي چې يو يې په تورات کې ليکل شوی او بل زموږ پلار يعقوب په خوله را انتقال کړی دی. خو د پېغمبرانو د حکم له مخې بايد د دې سره جوخت د تورات درې نور پاراگرافونه هم ولوستل شي. شیماسرائيل بايد د ورځې په لومړيو درو ساعتونو کې ولوستل شي؛ او ورځ تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې پيل کېږي. يو ځل تر لمر لوېدو وروسته، او يو ځل تر ویده کېدو مخکې، او که چېرې څوک د شپې نا وخته ویده کېږي نو يو ځل تر نیمې شپې مخکې ويل کېږي. نیمه شپه 0:00 بجو ته نه ويل کېږي، بلکې د نن ورځې د لمر لوېدو او سبا ورځې تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې وخت و نیمايي ته نیمه شپه ويل کېږي].

[سترگي دې پټې کړه او خپل بڼې لاس پرې و نیسه او داسې و وایه]:

اسرائيل درک کړئ، څښتن زموږ خدای دی، او څښتن يو دی.

[د "يو" د کلمې په لوستلو او تر دې وروسته د هغه حقيقت په هکله فکر وکړه چې خدای هرڅه خپله پيداکړي او لايې اوس هم ټولې هستې ته شتون ورکړی دی. د زړه له تله داسې پرېکړه وکړه چې د خدای رضا تر بل هرڅه درته مهمه ده، ان ستا تر ژوند هم. تصور وکړه چې که په ډېرو وژل کېږي بيا به هم هغه څه غوره کوي چې خدای يې غواړي. فکر وکړه چې که په اور کې په سوځولو وژل کېږي خو بيا به هم د خدای لاره پرې نه ږدي. او يا که په چاره وژل کېږي، هم به د خدای سره اړيکه نه شلوي. د خدای رضا به حاصلوي که زندی کېږي هم. هم په دې نړۍ کې او هم په راتلونکي کې تر هر ډول انعام د خدای رضا درته غوره ده].

[يوه شېبه تم شه او بيا په داسې نرم ږغ دا لاندې درود و وایه چې ته يې خپله هم نه اورې]:

د هغه د پاچاهۍ د برم نوم دي تل پاک او سپېڅلی وي.

[يوه شېبه تم شه، بيا خپلې سترگې پرانيزه او و وایه]:

ته بايد د خپل پالونکي خدای سره د زړه له تله، په ټوله روح او ټول ملکيت سره مينه ولري. او دغه خبرې چې زه يې تاسې ته حکم کوم، بايد نن ستا په زړه کې وي. ته بايد دا خبرې خپلو اولادونو او شاگردانو ته ورسوي، او کله چې په کور کې ناست يې، کله چې پر څرک ځي، کله چې پر ځای

پرېبوځي او ويده کېږي، او کله چې راوېښ شي نو بايد د دې خبرو يادونه وکړي. ته بايد دا خبرې د يوې نښې په توګه پر خپل لاس وتړي، او دا خبرې ستا د سترګو په منځ کې د يوه يادداښت په توګه ځای ولري. او بايد دا خبرې د دروازې پر چوکاټ او د سرای پر لويې دروازې (ګېټ) وليکي.

او که تاسې د زړه له تله او په ټولې روح سره د خپل پالونکي خدای سره د مينې له کبله او د هغه د خدمت کولو په موخه زما د خبرو اطاعت وکړ، نو زه به پر مناسب وخت ستاسې پر ځمکو باران و اوروم، هم په پيل کې او هم په پای کې باران، چې تاسې به ډېرې غلې راټولې کړئ او د انګورو او زيتونو فصلونه به واخلي. زه به ستاسې د څارويو دپاره ستاسې په کروندو کې واښه را شنه کړم، چې په دې توګه به تاسې په مړه ګېډه خواړه وخورئ. پام مو وي، داسې نه چې ستاسې زړونه لالهاندي او تاسې ګمراه شئ او د بُتانو عبادت پيل او هغو ته سجده وکړئ. ځکه چې که داسې وکړئ نو څښتن به پر تاسې په غوسه شي، د آسمانونو دروازې به درباندي بندي کړي، او ځمکه به خپل حاصل نه ورکوي، او په دې توګه به تاسې په ډېرې چټکۍ سره د هغې ښې ځمکې څخه لېرې کړي چې تاسې ته يې درکړې ده. زما دا خبرې په خپل زړه او روح کې وساتئ او پر خپل لاس يې د نښان په توګه وتړئ، او دا به ستاسې د سترګو په مينځ کې د يادگار په څېر وي. تاسې بايد دا خبرې خپلو اولادونو او شاګردانو ته ورسوئ، او کله چې په کور کې ناست ياست، کله چې پر څرک ځئ، کله چې پر ځای پرېبوځئ او ويده کېږئ او کله چې راوېښ شي، نو بايد د دې خبرو يادونه وکړئ. تاسې بايد دا خبرې د خپلو دروازو پر چوکاټونو او د سرايونو پر دروازو وليکئ؛ نو په دې توګه به پر هغې ځمکې ستاسې او ستاسې د اولادونو د استوګنې موده اوږده شي چې څښتن ستاسې نيکه ګانو ته ورکړې او قسم يې خوړلی چې ترڅو چې آسمان له ځمکې څخه پورته وي، دا ځمکه به د هغو وي.

خدای د موسی سره خبرې وکړې او داسې يې ورته وويل: د بني اسرائيلو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې د خپلو ټولو نسلونو پر څلورکونجو جامو (پټوانو) د تارونو څرمي (حاشيې) جوړې کړي او د هر کونج پر څرمي دې يې يو (شين) تار و ځروي. دې څرمو ته په کتو به تاسې ته ټول هغه احکام در په يادېږي چې څښتن تاسې ته درکړي او پلي کوئ به يې، چې په دې توګه به تاسې د خپل زړه او سترګو له غوښتنو راوگرځئ او لارورکي کېږئ به نه. دا د دې دپاره چې تاسې زما ټول حکمونه په ياد ولرئ او هغوی پلي کړئ او د خدای په حضور کې به سپېڅلي ياست.

[په لاندې آيت کې موږ د مصر څخه د خلاصون د يادولو حکم پلي کوو.]

زه ستاسې هغه پالونکی خدای يم چې تاسې مې د مصر څخه را و ايستلاست، زه ستاسې پالونکی يم، او زه پالونکی، ستاسې خدای يم.

تر شيما اسرائيل وروسته ثناء

هغه خبرې زموږ دپاره تل او هر وخت رښتيني دي، مضبوطي دي، صحيح دي، صادقي دي، له ايمانه پکې دي، د مينې دي، ښکلي دي، مهرباني دي، خوندوري دي، د باوره پکې دي، ځواکمني دي، بشپړي دي، منل شوي دي، ښي دي او ښايستي دي. د نړۍ خدای رښتيني دی، زموږ پاچاه خدای، د يعقوب طاقت خدای، او زموږ د خلاصون خدای. هغه د هر نسل دپاره شتون لري، د هغه نوم شتون لري، د هغه واکمني تياره ده، او د هغه اصول او وفاداري تل تر تله باقي ده، د هغه خبرې به ژوندۍ او تلپاتې وي او هغه هم په دې نړۍ کې او هم په هغې کې هم زموږ د پلرونو دپاره او هم زموږ او زموږ د اولادونو دپاره او هم زموږ اسرائيلو د ټولو نسلونو دپاره، وفادار او پاچاه دی. له پيله تر پايه، ستا خبرې ښي او پرځای دي، په حقيقت او باور سره، ستا خبرې داسې قانون دی چې هيڅکله له منځه نه ځي.

دا حقيقت خبره ده چې ته زموږ پالونکی خدای يې او زموږ د پلرونو هم، هم زموږ او هم زموږ د پلرونو پاچاه يې، هم زموږ او هم زموږ د پلرونو ژغورونکی يې، زموږ خالق، زموږ د ژغورنې يواځينی قوه يې، مرسته کوونکی او ژغورونکی همېشه ستا نوموم دی، او ستا ترڅنګ بل هيڅ خدای نشته. تا همېشه زموږ د پلرونو سره مرسته کوله، په هر نسل کې به دې د هغو او د هغو د اولادونو ساتنه او ژغورنه کوله. ته پر هرڅه واکمن يې او ستا عدالت او رښتيني کړنې تر ډېرو وړوکو مخلوقاتو پورې هم رسېږي.

دا رښتيا ده چې ته د خپلو خلکو بادار يې، يو پياوړی پاچا يې چې د پلرونو او زوی پرځای جگړه کوي.

دا رښتيا ده چې ته هم لومړی يې او هم وروستی، او موږ بېله تا بل هيڅ ساتونکی او ژغورونکی نه لرو.

دا رښتيا ده چې تا موږ د مصر څخه و ژغورلو، ای زموږ پالونکي خدايه، تا موږ د غلامۍ څخه خلاص کړو. تا د هغو ټولو لومړني زېږېدلي ماشومان ورته و وژل، او خپل لومړنی ماشوم اسرائيل دې و ژغورلی. او تا زموږ دپاره سور سمندر پر منځ پرې کړ، خو مصريان دې پکې ډوب کړل. ستا ملګري تر سمندر پورېوتل، خو د دوی ټول دښمنان په اوبو کې ډوب شول او يو هم ونه ژغورل شو.

له همدې کبله ستا مينه والو ستاينه وکړه، او ترانې او شعرونه يې وويل او د پاچا مننه يې وکړه، خدای ژوندی او حاضر دی، لوړ او اوچت دی، لوی او ډاروونکی دی، هغه څوک دی چې کبرجنان ځمکې

ته راتیتوي او عاجزان آسمان ته پورته کوي. بنديان آزادي، عاجز ژغوري، د بېوزلي سره مرسته کوي، او کله چې يې خپل خلک (اسرائيل) د مرستې دپاره نوم اخلي نو دی لږ لږ ورته وايي. ستاينه دې وي لوی خدای لره چې خپل خلک يې و ژغورل، برکتناک دی هغه او تل به وي. موسی او د اسرائيل اولادونو په خوښيو کې ستا ترانې ويلې، دوی ټولو به داسې ويل: "ستا په شان بل هيڅوک نشته، ای پالونکي، ستا په څېر بل هيڅوک پاورې او سپېڅلی نه دی. په ستاينو کې دې وېره ده، او کارونه دي عجيب دي". ژغورل شوو کسانو د سره سمندر پر غاړه ستا په ستر نوم يوه نوې ترانه و ويله، چې د دې کار دپاره سره راټول شول او داسې يې وويل: "د خدای پاچاهي به تل او هرکله وي". او داسې ليکلی شوي دي: "زموږ ژغورونکي، چې د لښکرو څښتن يې نوم دی، هغه د اسرائيلو مقدس دی".

حمد دي وي تا لره ای ربه چې اسرائيل دي و ژغورل.

[بېله دې چې په منځ کې يې يوڅه و وايي يا يو کار ترسره کړي، سملاسي د ولاړو عبادت پيل کړه]

د اوونۍ د ورځو د سهارني عبادت د ولاړو برخه

[د يوريشيلم پر خوا مخ کړه او دواړه ورونونه سره و نېلوه. احساسات دي سره راټول او د هغه حالت په هکله فکر وکړه چې انسان څنگه د خپل خالق سره خبرې کوي، او خالق په حقيقت کې هغو ته غوږ نيسي او د انسان د عبادت سره مينه لري. د هر او هر يوه پر کلماتو تمرکز وکړه، او د هر لغات/کلمې په يادولو د خدای څخه د وېرې او د هغه سره د مينې احساس وکړه، په تېره بيا د هرې ثنا په پای کې، او همدارنگه د لومړۍ ثناء پر مهال].

[عبادت يوځل د ورځې په لومړيو څلورو ساعتونو کې کېږي چې تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې پيل کېږي، يوځل د ورځې تر نيمايي نيم ساعت وروسته کېږي، چې دلته نيمه ورځ 12:00 بجې نه، بلکې تر لمر ختو د 1:15 ساعته مخکې وخت څخه بيا د لمر لوېدو د وخت تر نيمايي پوري راځي؛ او يوځل تر لمر لوېدو وروسته عبادت کېږي. د سهار او شپې پر مهال د ځانگړو شرايطو پرته، عبادت بايد تر شپا او د هغې تر ثنا وروسته ترسره شي].

ای زما څښتنه، زما شونډې پرانيزه، او زما خوله به ستا ثنا و وايي.

[په لومړۍ او په اتلسمې ثناء کې د "ثناء" د لغت په ويلو سره ځان ټيټ کړه؛ د "ستا" د لغت په يادولو سره سر ټيټ کړه؛ د "د څښتن" د لغت په يادولو سره ځان سيده کړه او بيا د همدې لغت پر مهال خپل سر سيده کړه.]

1. [د عبادت هر لغت باید په اړینه توګه معنی ولري، په تېره بیا د لومړۍ ثناء هر لغت].

ته برکتناک یې؛ زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه؛ د ابراهیم خدایه؛ د اسحاق او د یعقوب خدایه؛ ستر، ځواکمن او ډاروونکې خدایه؛ لوړ خدایه؛ ته مهربان یې؛ هر څه ستا په لاس کې دي، ته زموږ د نیکه ګانو نېکۍ په یاد ساتې او د هغو سره د خپلې مینې په ترڅ کې د هغوی د اولادونو د اولادو دپاره ژغورونکې را استوي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

موږ د ژوند دپاره په یاد لره، ای ژوند غوښتونکې پاچاه؛ موږ د ژوند په کتاب کې ولیکه، ستا د لتون دپاره، ای د ژوند مالکه.

ای مرسته کوونکې، ژغورونکې او ساتونکې خدایه.

[د “ثناء” د لغت په یادولو سره پر ملا ګروپ شه؛ د “ستا” د لغت په یادولو سره دي سر پر تېتر راتیت ګړه؛ د “رب” لغت په یادولو سره لومړۍ پر ملا سیده شه او بیا دي سر راپورته ګړه].

برکتناک یې ای ربه، ای د ابراهیم ساتونکې.

2. ته تل لوړ یې، ای ربه، ته د بېلاري شوو خلکو سره مرسته کوي ترڅو توبه وکاري. ته په پوره قوت سره مرسته ورسره کوي.

[په اوږي کې، چې د پیسڅ د لومړۍ ورځې او د شکوت د اتمې ترمنځ دی، داسې و وایه: **خدای پرځه اوړوي**].

[په ژمي کې داسې و وایه: **خدای باد را الوځوي او باران اوړوي**].

شتمن په خپلې مهربانۍ کې ساتي، بېوزلو ته په پوره زړه سوي سره روزي ورکوي، د کمزورو لاسنیوی کوي، ناروغ ته روغتیا ور بخښي، بندیان خوشي کوي او په خاورو کې د پرتو په بیرته را ژوندي کولو سره خپله ژمنه پوره کوي. ستا په شان څوک کېدای شي ای د قوت څښتنه؛ او ستا سره څوک پرتله کېدای شي، ای پاچاه؛ هغه پاچاه چې خواشینی رامنځته کوي او بیرته خوښي راګرځوي او هم خلاصون ورکوي!

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې]:

ستا په شان څوک کېدای شي ای مهربان پلاره؛ ستا په پرتله څوک د خپلو مخلوقاتو د ژوندانه په اړه فکر کوي.

بېشکه چې يواځې ته مري را ژوندي کولای شي. برکتناک يې ای ربه، ته هغه څوک يې چې مري بيرته را ژوندي کوي.

3. ته سپېڅلی يې او ستا نوم سپېڅلی دی، او سپېڅلي مخلوقات دي د تل دپاره هره ورځ، ستاينه کوي.

[د نوي کال او يوم کيپور په لسو ورځو کې ثناء د “د خدای” پر ځای په “پاچاه” سره پای ته ورسوه].

ته برکتناک يې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

ته برکتناک يې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

4. ته په مهربانۍ سره پر انسانانو پوهه لوروي او مرو ته هم عقل ورکوي.

[تر شنبې وروسته په لومړۍ شپه دغه ثناء ولولئ ترڅو د شنبې او اوونۍ د نورو ورځو د عبادت ترمنځ توپير وشي]:

ای زموږ پالونکي خدایه، موږ ته په اخلاص سره پوهه او حکمت راکړه، تا موږ ته حکم کړی ترڅو د سپېڅلو او ناسپېڅلو، رڼا او تیارې، اسرائیلو او نورو ملتونو او د اوونۍ د اوومې ورځې او شپږ کاري ورځو ترمنځ توپير وکړو. په همدې توگه تا موږ د سیمې له نورو خلکو او ځمکې د کورنیو څخه جلا کړو، د مهربانۍ له مخې موږ له شیطان څخه خوندي او وساته، او همدارنگه له تصادفاتو او هغو شيانو څخه چې په دې نړۍ کې پېښېږي.

په خپلې مهربانۍ سره پر موږ حکمت، عقل او پوهه و لوروه. ته برکتناک يې ای مهربان او د پوهې لوروونکي خدایه.

5. زموږ سره مرسته وکړه چې خپل پلار او ستا تورات ته ور ستانه شو؛ موږ نږدې دروله، ای پاچاه، ترڅو ستا چوپړ وکړو؛ او موږ ځان ته د زړه له تله د توبې سره در و غواړه. ته برکتناک يې ای ربه، ای توبه خوښوونکي.

6. زموږ پلاره، موږ ته د هغو گناهونو بڅښه وکړه چې موږ کړي دي؛ ای زموږ پاچاه، موږ وبڅښه، موږ سرکښه يو؛ ځکه چې ته مهربان او زړه سواندي خدای يې. ته برکتناک يې ای ربه، مهربان يې چې په پرېمانه توگه بڅښه کوي.

7. زموږ کمزوري په پام کې ونيسه او زموږ جگړه پر مخ يوسه؛ او موږ ته ژر تر ژره په يو بشپړ خلاصو سره خلاص کړه، ترڅو ستا نوم ولټوو، ځکه چې خدایه، ته لوی خلاصون ورکوونکي يې. ته برکتناک يې ای خدایه، ای د اسرائیل ژغورونکي.

8. ای ربه، مور ته شفاء راکړه چې جوړ شو؛ مور ته خلاصون راکړه ترڅو و ژغورل شو؛ ځکه چې ته زموږ د ثناء لایق یې. مور له ناروغیو او ټولو هغو شیان چې مور ته درد راکوي، روغ کړه، او زموږ ټپونه راته روغ کړه؛ ځکه چې ته خدای، مهربان او جدي روغتیا بخښونکی یې. ته برکتناک یې ای خدایه، ای خپلو خلکو اسرائیلو ته شفاء ورکونکې.

[په اوږي کې چې د اورښت غوښتنه نه وي، داسې و وایه]:

9. پر مور رحم وکړه، ای زموږ پالونکې خدایه، په هر هغه څه کې چې مور یې کوو. او زموږ پر کال د غوښتنې سره سم د پرځي رحم وکړه، ستا په رحم او مهرباني سره، ترڅو د کال په پای کې مور د ښه ژوند، خواږو او آرامۍ څښتنان و اوسو، لکه په یوه ښېرازه کال کې، ځکه چې ته یو ښه خدای یې او ښه کوي او پر کلونو رحم لوروي. ته برکتناک یې ای ربه، ای پر کلونو رحم کوونکې.

[په ژمي کې، کله چې د باران غوښتنه کېږي نو داسې و وایه]:

زموږ څښتن خدایه، زموږ په کال کې برکت واچوه او ښه حاصلات راکړه، او د ځمکې پر مخ د پرځي او باران رحمت و لوروه. سپېڅلې ځمکې ته کافي اوبه ورکړه، او ټوله نړۍ له خپلې مهرباني څخه ډکه کړه. او زموږ لاسونه ستا د مهرباني او بېلابېلو ډالियो څخه ډک کړه. دا کال له هر ډول بدو خبرو، وړانیو او هرډول پېښو څخه وساته، او دې کال ته مثبتې هیلې ور په برخه او په آرامۍ یې پای ته ورسوه. پر دې کال او د دې پر ټولو محصولاتو او مېوو زړه سوی او مهرباني ولره، او د غوښتنې سره سم د باران رحمت پرې وکړه، په خپلې مهرباني او زړه سوي سره، ترڅو د کال په پای کې مور د ښه ژوند، خواږو او آرامۍ څښتنان و اوسو، لکه په یوه ښېرازه کال کې، ځکه چې ته هغه خدای یې چې تر ټولو ښه یې او ښه کارونه کوي او پر کلونو رحم کوي. ته برکتناک یې ای پر کلونو رحم کوونکې خدایه.

10. زموږ د آزادۍ دپاره د شوفار ټولکه و یرغوه [دا د پسه د ښکر څخه جوړېږي]؛ د شرنې (تبعید) څخه د بیرته راټولېدلو دپاره مو بیرغ پورته کړه، او مور د ځمکې د څلورو کونجاو څخه بیرته سپېڅلې ځمکې ته راوله. ته برکتناک یې ای ربه، ای د خپلو ټیټو شوو خلکو (اسرائیلو) ربه.

11. د پخوا په څېر زموږ قاضیان بیرته راوله، او همدا شان زموږ قانونپوهان لکه په پیل کې چې وو؛ زموږ څخه غم او سختۍ لېرې کړه، او پر مور خپل حکم ژر تر ژره وچلوه،

ای ربه، یواځې ته یې چې د خپلې مهربانۍ او زړه سوي له مخې، او د خپلې رښتینولۍ او عدالت له مخې دا کارونه کولای شي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې، راتلونکي ثناء په دغه الفاظو پای ته ورسوه “ته برکتناک یې ای ربه، ای د عدالت پاچاه”].

ته برکتناک یې ای ربه، ای د سخا او عدالت خوښوونکي پاچاه.

12. د غدارانو او مخبرانو هیلې ختمې کړه، بدکاران سملاسي له منځه یوسه؛ او ستا دښمنان او ستا څخه کرکه کوونکي په چټکۍ سره مات کړه؛ او ته زموږ په ورځو کې ژر تر ژره د بدمرغۍ د دبدبې رېښې وکاره، د بدمرغۍ دبدبه ماته سپکه او کمزورې کړه. ته برکتناک یې ای ربه، ای د دښمنانو ماتوونکي او د غدارانو له منځه وړونکي.

13. ای زموږ پالونکي خدایه، ستا مهرباني دي وشي، پر رښتینو، پر هېزگارو او ستا پر ټولو خلکو، د اسرائیل پر کورنۍ، د دوی څخه پر پاتیو ښو خلکو، پر هغو چې نوی یې ایمان راوړی وي او پر موږ دي وشي؛ او هغو ته چې په رښتیني توګه ستا پر نوم باور لري ښه بدله ورکړه، او موږ هم په هغو کې راوله؛ او موږ به هیڅکله رسوا نه شو ځکه چې موږ پر تا او ستا پر مهربانۍ باور لرو. ته برکتناک یې ای ربه، ای د رښتینو خلکو ملاتړې او ساتونکي.

14. خپل ښار، یوریشیلیم ته بیرته راشه، ځکه تا حتی د غوسې پر مهال دا ژمنه کړې وه؛ او دلته ژر تر ژره د خپل خدمتګار (داود) پاچاهي بیرته رامنځته کړه، او دا ځای ژر تر ژره د یوه تلپاتي ښار په توګه ودان کړه. ته برکتناک یې ای ربه، ای د یوریشیلیم بیارغوونکي.

15. مسیح، د داود زوی، ستا خادم، ژر تر ژره راوله، ترڅو ستا د خلاصون په وسیله خپل قوت و ښيي، ځکه چې موږ تل ستا د خلاصون په هیله یو. ته برکتناک یې ای ربه، ای د خلاصون د قوت خپروونکي.

16. زموږ یرغ واوره، ای زموږ پالونکي خدایه؛ ای مهربانه پلاره، پر موږ مهرباني وکړه، او زموږ عبادتونه په مهربانۍ او مینې سره راڅخه قبول کړه، ځکه چې ته هغه خدای یې چې عبادات او غوښتنې اوري.

[په دې ځای کې یوڅوک کولای شي چې خپله شخصي غوښتنه ور زیاته کړي]!

او موږ له ځانه تش لاسونه مه لېږه، اې زموږ پاچاه، پر موږ مهربان اوسه، او موږ ته ځواب راکوه، او زموږ عبادتونه قبلوه، ځکه چې ته د هرچا عبادت اورې. برکتناک یې اې ربه، اې د عباداتو قبلوونکي.

17. پر خپلو خلکو (اسرائیلو) احسان وکړه، اې پالونکي خدایه، او د هغو عبادتو ته پام کوه؛ ستا د عبادتځای په تر ټولو سپېڅلي مقام کې بیرته خدمات فعاله کړه، او په مینه سره د اسرائیلو قرباني او عبادات ترې قبول کړه؛ او ستا د خلکو (اسرائیلو) خدمت دي تاته تل قبول وي.

[په راش هدیش (د نوې میاشتې لومړۍ ورځ) او د رخصتۍ په منځ کې، دا لاندې شیان ور زیات کړه]:

زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه، ته خو وکړې چې زموږ او زموږ د پلرونو یادونه هلته ستا حضور ته در پورته شي، در شي او در ورسېږي، ته یې و وینې، و یې منې، وایې اورې او در په یاد یې کړې. او د دې [د نوې میاشتې ورځ – راش خودیش] ورځې په برکت دي خپل بنار یوریشیلیم درته یاد شي، د داود زوی او ستا خادم (مسیح) دي درته یاد شي، او خپل ټول خلک (د اسرائیل کورنۍ) دي د خلاصون دپاره، روغتیا، رحم، مهربانۍ، زړه سوي او ښه ژوند او آرام دپاره درته یاد شي.

پورته وروستی جمله د لاندې ورځو دپاره هم په ورته ډول ویله کېږي، لکه:

[د پیسخ د رخصتۍ په ورځ چې د مسسوت اختر ورته ویل کېږي]: د دې سپېڅلي ورځې په برکت.

[د شکوت د رخصتۍ په ورځ چې د شکوت اختر ورته وایي]: د دې سپېڅلي ورځې په برکت.

پر موږ مهرباني ولره او موږ و ژغوره. اې زموږ پالونکي ربه، په دې ورځې کې موږ په ښو یاد کړه؛ په دې ورځ پر موږ د برکت نظر کوه؛ او د دې ورځې په برکت زموږ سره د ښه ژوندانه مرسته وکړه. د خلاصون او مهربانۍ د ژمنې له مخې، زموږ ساتنه کوه او پر موږ زړه سواندۍ اوسه؛ او زموږ غمخوار اوسه او رحمت راباندې کوه او موږ وساته؛ ځکه چې زموږ سترگې یواځې ستا دربار ته دي او ته مهربان او زړه سواندۍ پاچاه یې.

په خپلې مهربانۍ سره، پر موږ احسان و لوروه او احسان راباندې وکړه او زموږ سترگې داسې جوړې کړه چې (سسیون) بیرته ستا راستنېدو ته پام وکړي. ته برکتناک یې اې ربه، ته په سسیون کې خپل سپېڅلی شتون بیرته ښیې.

[دې ثناء په پیل کې چې که د “زموږ” لغت یادوي، نو پر ملا کړوپ شه، خو د بل ځای برعکس به دلته سر نه کړو پوي. او د “رب” د لغت په یادولو سره بیرته سیده شه].

18. موږ ډېر شکر کاږو چې ته تل تر تله زموږ او زموږ د پلرونو پالونکي رب یې. ته زموږ قوت یې، زموږ د ژوند قوت، او زموږ د خلاصون ساتندوی پوښ یې. زموږ هر نسل به ستا شکر اداء کوي او ستا کړه به بیانوي، ځکه چې زموږ د هر یوه ژوند ستا په لاس کې دی، موږ خپل روحان تاته سپارلي، ستا معجزې هره ورځ زموږ سره ملګرې دي، او ته هره ورځ حیرانوونکي او په زړه پورې کارونه ترسره کوي، دا کارونه تل کوي، په شپه کې، په سهار کې او په غرمه کې. ته ډېر ښه یې، ځکه چې ستا مهرباني هیڅکله نه ختمېږي؛ ته تر هر چا مهربان یې، ځکه چې ستا زړه سوی هیڅکله نه ختمېږي؛ او موږ تل تاته هیله لرو.

[په خنوکه او پوریم کې دا لاندې څه هم ور زیاتېږي]:

موږ ستا څخه مننه کوو چې زموږ د نیکه گانو دپاره دي په هغو ورځو کې پر دغه مهال معجزې کړې، هغوی ته دي خلاصون ورکړی، د هغو د ژغورلو او تسلیت دپاره دي ستر او حیرانوونکي کارونه کړي.

[د خنوکې په ورځ یې له دې ځایه پیل کړه]: د مشر کاهن یوحونان د زوی متیتیا هو په وخت کې، چې د هاشموني کورنۍ څخه و، او د هغه د زمانو په وخت کې، چې کله بېلاري یونانيان ستا د خلکو اسرائیلو پر وړاندې راپورته شول، او غوښتل یې چې هغوی ستا تورات هېر او ستا د رضا نافرمانی وکړي. خو ته په خپلې مهربانۍ سره، د هغو سره د احتیاج په وخت کې و درېږې. تا د دوی دپاره جګړه و کړه، د هغو د حقوقو دفاع دي وکړه او د هغو غچ دي واخیست. تا غښتلي د کمزورو، ډېر د لږو، ناخالص د خالصو، بېلاري د رښتینو او گناهکاران د هغو تر لاس لاندې کړل چې ځانونه یې ستا تورات ته وقف کړي وو. تا په خپله نړۍ کې یو ستر او سپېڅلی نوم خپل کړ، او په دې ورځ دي خپلو خلکو ته لوی خلاصون او ژغورنه ور په برخه کړله. نو ستا اولادونه ستا د عبادتځای روضي ته ور ننوتل، عبادتځای یې پاک، جومات یې تصفیه، او په سپېڅلي غولي کې یې ډېرې بلې کړې، او دا د خنوکې اته ورځې یې د ستاینې او شکريې دپاره و ټاکلې. تا زموږ د نیکه گانو دپاره معجزې او حیرانوونکي کارونه کړي چې له کبله یې موږ تل ستا شکر اداء کوو.

[د پوریم په ورځ یې له دې ځایه پیل کړه]: د مردیځای او ایستر په وخت کې، د پارس په پلازمېنې شوشان کې، کله چې بېلاری (هامون) راپورته شو، او غوښتل یې چې ټول اسرائیل، ځوان او زاړه، ماشومان او ښځې په یوه ورځ، د دوولسمې میاشتې یا ادهار پر دیارلسمې نېټې پوښا، حلال او له منځه

یوسي او شتمنی یې ترې لوټ کړي. خو تا د خپلې بې شاني مهربانۍ له مخې، د هغه نیت او اراده ناکامه او د ده په خپل زیان دي ورته تمام کړله، او دی او د ده زامن په هغې ونې پورې و خړول شول چې ده د مردیځای د خړولو دپاره تیاره کړې وه. تا زموږ د نیکه گانو دپاره معجزې او حیرانوونکي کارونه کړي چې موږ به یې له کبله تل ستا شکر اداء کوو.

نو ای زموږ پاچاه، د دې ټولو شیانو له کبله به تل او په جاري توگه ستا په نوم ثناء ویل کېږي، ستا نوم به ستایل کېږي او اوچت کېږي به.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې دا لاندې څه ور زیات کړه]:

ټول هغه خلک چې ستا په تړون کې شامل دي، د هغو په قسمت کې ښه ژوند ولیکه.

او ټول به، په اخلاص سره او تر آبد، ستا په نوم ثناء وایي او ستاینه به یې کوي.

[د دې ثناء په پای کې کله چې د “برکت” لغت ته را ورسېږي، نو پر ملا کروپ شه؛ او د “ته” لغت ته په رارسېدو سره دي سر پر تیر راتیت کړه؛ او د “رب” لغت ته په رارسېدو سره بیرته پر ملا سیده شه او بیا د همدې لغت پر مهال دي سر هم سیده کړه].

برکتناک یې، ته، ای ربه، ستا نوم ښه دی، او ستا شکر باید اداء شي.

19. پر موږ او خپلو ټولو خلکو (اسرائیلو) آرامي، ښېگڼې او برکتونه، ژوند، مهرباني، زړه سوی او شفقت و لوروه. او زموږ پلاره، پر موږ رحم وکړه، پر موږ ټولو په یوځل خپل د رحمت رڼا و خپره کړه. ځکه چې ای پالونکي خدایه، تا د خپلې رڼا په وسیله، موږ ته تورات او ژوند راکړی، مینه او زړه سوې دي راکړی، سخا او مهرباني دي راکړي، رحمت او آرامي دي راکړي. ستا پر خلکو اسرائیلو دي ستا د رحمت، تشویق او سولي نظر وي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

او د ژوند په کتاب، د رحمت او آرامۍ په کتاب، د نېکمرغۍ په کتاب، د خلاصون او ډاډیني په کتاب، او د مهربانيو د احکامو په کتاب کې دي موږ او ستا ټول خلک یعنې د اسرائیل کورنۍ لیکلي او درته یاد یو ترڅو د خوښ ژوند او آرامۍ څښتنان اوسو.

ته برکتناک یې ای ربه، ای پر خپلو خلکو اسرائیلو د آرامۍ رحمت کوونکي.

زما د خولي الفاظ دي تا ته قبول، او زما د زړه چرتونه دي ستا د پام وړ وي، ای د قوت او خلاصون بڅبونکي ربه.

[دلته يوڅوک کولای شي خپل شخصي عبادت وړ زيات کړي. کله چې شخصي عبادت وړ زيات شي، نو وروستی آيت (زما د خولي الفاظ دي تاته قبول وي ... ای د قوت او خلاصون بڅبونکي) بايد په پای کې بياخلي و ويل شي].

[د لاندې جملې تر تلاوت مخکې بايد سړی يوڅه تيت شي، او په همدې تيت حالت کې درې گامه تر شا واخلې؛ لومړی دي کېنه پښه تر شا کړي، بيا بڼې پښه او بيا دي کېنه پښه تر هغه تر شا يوسي ترڅو د بڼې سره څنګ پر څنګ شي. چې لا د تيتوالي څخه پورته شوی نه يې، بدن دي رېونده کېنې خواته وگرځوه او داسې و وايه، “هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي”، ولاړ شه او بيا دي بدن رېونده بڼې خواته کور کړه او داسې و وايه، “هغه دي مور ته هم آرامي راولي” ولاړ شه او په پای کې د مخ خواته کور شه او و وايه، “او د ټولو اسرائیلو دپاره؛ امين”].

[رېونده کېنې خواته] هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي [د توبې په لسو ورځو کې يې داسې و وايه: “ځانگړې آرامي”، [رېونده بڼې خواته] هغه دي مور ته هم آرامي راولي، [بيا د مخ خواته کور شه] او ټولو اسرائیلو ته هم؛ امين.

[له ځانگړو ورځو پرته لکه نوې مياشت او رخصتۍ، په نورو کې بايد تر هر عبادت وروسته سړی خدای ته د خپلو گناهونو اقرار وکړي].

د پسلم ترانه

خوښ دي هغه کسان چې ستا په کور کې اوسېږي او تل ستا ستاينه کوي.

خوښ دي هغه خلک چې دا ډول ژوند کوي! خوښ دي هغه خلک چې لوی خدای يې پالونکی وي.

د داود د ثناء پسلم: زه به تل ستا لويي بيانوم، ای زما خدایه، ای د نړۍ پاچاه، او زه به تل تر-تله ستا په نوم برکت غواړم.

او زه به هره ورځ ستا برکت غواړم، او ستا د نوم ستاينه به تل-تر-تله کوم.

رب ډېر لوی دی، او د لويۍ ستاينه يې کېږي؛ او د هغه لويي دومره ده چې نه اندازه کېږي.

هر نسل به ستا د کارونو ستاينه کوي، او ستا ځواکمني کړنې به بيانوي.

زه به ستا عزت او عظمت او کمالونه بيانوم.

خلک به ستا د ډاروونکو کړنو په اړه خبرې کوي، او زه به ستا لويي بيانوم.
 خلک به ستا ښه والی بيانوي او خپروي به يې، او ستا د حقانيت ترانه به وايي.
 لوی رب ډېر مهربان او زړه سواندی دی، ژر نه په غوسه کېږي او لويه مهرباني لوروي.
 لوی رب د هر چا سره ښه کوي، او پر خپلو ټولو مخلوقاتو يوشان زړه سوی لري.
 ستا ټول مخلوقات به ستا ستاينه کوي، ای ربه؛ ستا پر هېزگاران به ستا لويي بيانوي.
 دوی به ټول ستا د سترې پاچاهۍ په هکله خبرې کوي، او ستا لور طاقت به بيانوي؛ ترڅو د انسانانو
 زامنو ته ستا ځواکمني کړنې او عظيم سلطنت ور وپېژني.
 ستا پاچاهي به آبدی وي، او ستا حکومت به په هر نسل کې چلېږي.
 لوی څښتن ټول هغه خلک ساتي چې لوېدلې وي، او هغه راپورته کوي چې سرونه يې تپت شوي وي.
 د ټولو سترگې ستا دربار ته دي او ته ټولو ته پر وخت روزي ورکوي.
 ته خپل لاسونه پرانيزې، او د هر ژوندي شي غوښتنې پوره کوي.
 څښتن په خپلو ټولو لارو کې صادق او په خپلو ټولو کارونو کې مهربان دی.
 څښتن ټولو هغو کسانو ته نږدې دی چې د ده يادونه کوي، او ټولو هغو ته چې په اخلاص سره د ده
 يادونه کوي.
 خدای به د ټولو هغو خلکو غوښتنې پوره کړي چې له هغه څخه ډارېږي؛ هغه به د دې خلکو ژړاوي
 هم واورې، او ساتنه به يې وکړي.
 څښتن د ټولو هغو خلکو ساتنه کوي چې له ده سره مينه لري؛ خو ټول خراب خلک به نابود کړي.
 زما خوله به د څښتن د ستاينې خبرې کوي؛ او ټول جسم به مې د تل دپاره د ده د پاک نوم صفت
 کوي.
 او موږ به تر دې وروسته، د تل دپاره د څښتن ثناء وايو. حمد دې وي خدای لره.

د اوونۍ د ورځو د ماښمين عبادت

د پسلم ترانه

خوښ دي هغه کسان چې ستا په کور کې اوسېږي او تل ستا ستاينه کوي.

خوښ دي هغه خلک چې دا ډول ژوند کوي! خوښ دي هغه خلک چې لوی خدای يې پالونکی وي.

د داود د ثناء پسلم: زه به تل ستا لويي بيانوم، ای زما خدایه، ای د نړۍ پاچاه، او زه به تل تر-تله ستا په نوم برکت غواړم.

او زه به هره ورځ ستا برکت غواړم، او ستا د نوم ستاينه به تل-تر-تله کوم.

رب ډېر لوی دی، او د لویۍ ستاينه يې کېږي؛ او د هغه لويي دومره ده چې نه اندازه کېږي.

هر نسل به ستا د کارونو ستاينه کوي، او ستا ځواکمني کړنې به بيانوي.

زه به ستا عزت او عظمت او کمالونه بيانوم.

خلک به ستا د ډاروونکو کړنو په اړه خبرې کوي، او زه به ستا لويي بيانوم.

خلک به ستا ښه والی بيانوي او خپروي به يې، او ستا د حقانيت ترانه به وايي.

لوی رب ډېر مهربان او زړه سواندی دی، ژر نه په غوسه کېږي او لويه مهرباني لوروي.

لوی رب د هر چا سره ښه کوي، او پر خپلو ټولو مخلوقاتو يوشان زړه سوی لري.

ستا ټول مخلوقات به ستا ستاينه کوي، ای ربه؛ ستا پر هېڅکس به ستا لويي بيانوي.

دوی به ټول ستا د سترې پاچاهۍ په هکله خبرې کوي، او ستا لوړ طاقت به بيانوي؛ ترڅو د انسانانو زامنو ته ستا ځواکمني کړنې او عظيم سلطنت ور وپېژني.

ستا پاچاهي به ابدې وي، او ستا حکومت به په هر نسل کې چلېږي.

لوی څښتن ټول هغه خلک ساتي چې لوېدلې وي، او هغه راپورته کوي چې سرونه يې تيت شوي وي.

د ټولو سترگې ستا دربار ته دي او ته ټولو ته پر وخت روزي ورکوي.

ته خپل لاسونه پرانيږې، او د هر ژوندي شي غوښتنې پوره کوي.

څښتن په خپلو ټولو لارو کې صادق او په خپلو ټولو کارونو کې مهربان دی.

څښتن ټولو هغو کسانو ته نږدې دی چې د ده یادونه کوي، او ټولو هغو ته چې په اخلاص سره د ده یادونه کوي.

خدای به د ټولو هغو خلکو غوښتنې پوره کړي چې له هغه څخه ډارېږي؛ هغه به د دې خلکو ژر اوې هم واورې، او ساتنه به یې وکړي.

څښتن د ټولو هغو خلکو ساتنه کوي چې له ده سره مینه لري؛ خو ټول خراب خلک به نابود کړي. زما خوله به د څښتن د ستاینې خبرې کوي؛ او ټول جسم به مې د تل دپاره د ده د پاک نوم صفت کوي.

او موږ به تر دې وروسته، د تل دپاره د څښتن ثناء وایو. حمد دې وي خدای لره.

د اوونۍ د ورځو د ماښیني عبادت د ولاړو برخه

[د یوریشیلیم پر خوا مخ کړه او دواړه وروڼه سره و نیلوله. احساسات دي سره راټول او د هغه حالت په هکله فکر وکړه چې انسان څنگه د خپل خالق سره خبرې کوي، او خالق په حقیقت کې هغو ته غوږ نیسي او د انسان د عبادت سره مینه لري. د هر او هر یوه پر کلماتو تمرکز وکړه، او د هر لغات/کلمې په یادولو د خدای څخه د وېرې او د هغه سره د مینې احساس وکړه، په تېره بیا د هرې ثنا په پای کې، او همدارنګه د لومړۍ ثناء پر مهال].

[عبادت یوځل د ورځې په لومړیو څلورو ساعتونو کې کېږي چې تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې پیل کېږي، یوځل د ورځې تر نیمایي نیم ساعت وروسته کېږي، چې دلته نیمه ورځ 12:00 بجې نه، بلکې تر لمر ختو د 1:15 ساعته مخکې وخت څخه بیا د لمر لوېدو د وخت تر نیمایي پورې راځي؛ او یوځل تر لمر لوېدو وروسته عبادت کېږي. د سهار او شپې پر مهال د ځانګړو شرایطو پرته، عبادت باید تر شپا او د هغې تر ثنا وروسته ترسره شي].

ای زما څښتنه، زما شونډې پرانیزه، او زما خوله به ستا ثنا و وایي.

[په لومړۍ او په اتلسمې ثناء کې د “ثناء” د لغت په ویلو سره ځان ټیټ کړه؛ د “ستا” د لغت په یادولو سره سر ټیټ کړه؛ د “د څښتن” د لغت په یادولو سره ځان سیده کړه او بیا د همدې لغت پر مهال خپل سر سیده کړه.]

1. [د عبادت هر لغت باید په اړینه توګه معنی ولري، په تېره بیا د لومړۍ ثناء هر لغت].

ته برکتناک یې؛ زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه؛ د ابراهیم خدایه؛ د اسحاق او د یعقوب خدایه؛ ستر، ځواکمن او ډاروونکي خدایه؛ لوړ خدایه؛ ته مهربان یې؛ هر څه ستا په لاس کې دي، ته زموږ

د نیکه گانو نېکۍ په یاد ساتې او د هغو سره د خپلې مینې په ترڅ کې د هغوی د اولادونو د اولادو دپاره ژغورونکي را استوي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

موږ د ژوند دپاره په یاد لره، ای ژوند غوښتونکي پاچاه؛ موږ د ژوند په کتاب کې ولیکه، ستا د لتون دپاره، ای د ژوند مالکه.

ای مرسته کوونکي، ژغورونکي او ساتونکي خدایه.

[د “ثناء” د لغت په یادولو سره پر ملا کړوپ شه؛ د “ستا” د لغت په یادولو سره دي سر پر تېتر راتیت کړه؛ د “رب” لغت په یادولو سره لومړی پر ملا سیده شه او بیا دي سر راپورته کړه].

برکتناک یې ای ربه، ای د ابراهیم ساتونکي.

2. ته تل لور یې، ای ربه، ته د بېلاري شوو خلکو سره مرسته کوي ترڅو توبه وکارې. ته په پوره قوت سره مرسته ورسره کوي.

[په اوږي کې، چې د پیسڅ د لومړۍ ورځې او د شکوت د اتمې ترمنځ دی، داسې و وایه: خدای پرځه اوروي].

[په ژمي کې داسې و وایه: خدای باد را الوځوي او باران اوروي].

شتمن په خپلې مهربانۍ کې ساتي، بېوزلو ته په پوره زړه سوي سره روزي ورکوي، د کمزورو لاسنیوی کوي، ناروغ ته روغتیا ور بخښي، بندیان خوشي کوي او په خاورو کې د پرتو په بیرته را ژوندي کولو سره خپله ژمنه پوره کوي. ستا په شان څوک کېدای شي ای د قوت څښتنه؛ او ستا سره څوک پرتله کېدای شي، ای پاچاه؛ هغه پاچاه چې خواشینی رامنځته کوي او بیرته خوښي راگرځوي او هم خلاصون ورکوي!

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې]:

ستا په شان څوک کېدای شي ای مهربان پلاره؛ ستا په پرتله څوک د خپلو مخلوقاتو د ژوندانه په اړه فکر کوي.

بېشکه چې یواځې ته مري را ژوندي کولای شي. برکتناک یې ای ربه، ته هغه څوک یې چې مري بیرته را ژوندي کوي.

3. ته سپېڅلی یې او ستا نوم سپېڅلی دی، او سپېڅلي مخلوقات دي د تل دپاره هره ورځ، ستاینه کوي.

[د نوي کال او يوم کيپور په لسو ورځو کې ثناء د “د خدای” پر ځای په “پاچاه” سره پای ته ورسوه].

ته برکتناک يې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

ته برکتناک يې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

4. ته په مهربانۍ سره پر انسانانو پوهه لوروي او مړو ته هم عقل ورکوي.

[تر شنبې وروسته په لومړۍ شپه دغه ثناء ولولئ ترڅو د شنبې او اوونۍ د نورو ورځو د عبادت ترمنځ توپیر وشي]:

ای زموږ پالونکي خدایه، موږ ته په اخلاص سره پوهه او حکمت راکړه، تا موږ ته حکم کړی ترڅو د سپېڅلو او ناسپېڅلو، رڼا او تیارې، اسرائیلو او نورو ملتونو او د اوونۍ د اوومې ورځې او شپږ کاري ورځو ترمنځ توپیر وکړو. په همدې توګه تا موږ د سیمې له نورو خلکو او ځمکې د کورنیو څخه جلا کړو، د مهربانۍ له مخې موږ له شیطان څخه خوندي او وساته، او همدارنګه له تصادفاتو او هغو شیانو څخه چې په دې نړۍ کې پېښېږي.

په خپلې مهربانۍ سره پر موږ حکمت، عقل او پوهه و لوروه. ته برکتناک يې ای مهربان او د پوهې لورونکي خدایه.

5. زموږ سره مرسته وکړه چې خپل پلار او ستا تورات ته ور ستانه شو؛ موږ نږدې دروله، ای پاچاه، ترڅو ستا چوپړ وکړو؛ او موږ ځان ته د زړه له تله د توبې سره در و غواړه. ته برکتناک يې ای ربه، ای توبه خوښوونکي.

6. زموږ پلاره، موږ ته د هغو ګناهونو بڅښه وکړه چې موږ کړي دي؛ ای زموږ پاچاه، موږ وبڅښه، موږ سرکښه یو؛ ځکه چې ته مهربان او زړه سواندی خدای يې. ته برکتناک يې ای ربه، مهربان يې چې په پرېمانه توګه بڅښه کوي.

7. زموږ کمزوري په پام کې ونیسه او زموږ جګړه پر مخ یوسه؛ او موږ ته ژر تر ژره په یو بشپړ خلاصو سره خلاص کړه، ترڅو ستا نوم ولټوو، ځکه چې خدایه، ته لوی خلاصون ورکوونکی يې. ته برکتناک يې ای خدایه، ای د اسرائیل ژغورونکي.

8. ای ربه، موږ ته شفاء راکړه چې جوړ شو؛ موږ ته خلاصون راکړه ترڅو و ژغورل شو؛ ځکه چې ته زموږ د ثناء لایق يې. موږ له ناروغیو او ټولو هغو شیان چې موږ ته درد راکوي، روغ کړه، او زموږ ټپونه راته روغ کړه؛ ځکه چې ته خدای، مهربان او جدي روغتیا بڅښونکی يې. ته برکتناک يې ای خدایه، ای خپلو خلکو اسرائیلو ته شفاء ورکوونکي.

[په اوږي کې چې د اوربنت غوښتنه نه وي، داسې و وایه]:

9. پر مور رحم وکړه، ای زموږ پالونکي خدايه، په هر هغه څه کې چې موږ يې کوو. او زموږ پر کال د غوښتنې سره سم د پرځي رحم وکړه، ستا په رحم او مهرباني سره، ترڅو د کال په پای کې موږ د ښه ژوند، خواږو او آرامۍ څښتنان و اوسو، لکه په يوه ښېرازه کال کې، ځکه چې ته يو ښه خدای يې او ښه کوي او پر کلونو رحم لوروي. ته برکتناک يې ای ربه، ای پر کلونو رحم کوونکي.

[په ژمي کې، کله چې د باران غوښتنه کېږي نو داسې و وايه]:

زموږ څښتن خدايه، زموږ په کال کې برکت واچوه او ښه حاصلات راکړه، او د ځمکې پر مخ د پرځي او باران رحمت و لوروه. سپېڅلي ځمکې ته کافي اوبه ورکړه، او ټوله نړۍ له خپلې مهرباني څخه ډکه کړه. او زموږ لاسونه ستا د مهرباني او بېلابېلو ډاليو څخه ډک کړه. دا کال له هر ډول بدو خبرو، وړانيو او هرډول پېښو څخه وساته، او دې کال ته مثبتې هيلې ور په برخه او په آرامۍ يې پای ته ورسوه. پر دې کال او د دې پر ټولو محصولاتو او مېوو زړه سوی او مهرباني ولره، او د غوښتنې سره سم د باران رحمت پرې وکړه، په خپلې مهرباني او زړه سوي سره، ترڅو د کال په پای کې موږ د ښه ژوند، خواږو او آرامۍ څښتنان و اوسو، لکه په يوه ښېرازه کال کې، ځکه چې ته هغه خدای يې چې تر ټولو ښه يې او ښه کارونه کوي او پر کلونو رحم کوي. ته برکتناک يې ای پر کلونو رحم کوونکي خدايه.

10. زموږ د آزادۍ دپاره د شوفار ټولکه و ږغوه [دا د پسه د ښکر څخه جوړېږي]؛ د شرنې (تبعيد) څخه د بېرته راټولېدلو دپاره مو بېرغ پورته کړه، او موږ د ځمکې د څلورو کونجاو څخه بېرته سپېڅلي ځمکې ته راوله. ته برکتناک يې ای ربه، ای د خپلو ټينو شوو خلکو (اسرائيلو) ربه.

11. د پخوا په څېر زموږ قاضيان بېرته راوله، او همدا شان زموږ قانونپوهان لکه په پيل کې چې وو؛ زموږ څخه غم او سختۍ لېرې کړه، او پر موږ خپل حکم ژر تر ژره وچلوه، ای ربه، يواځې ته يې چې د خپلې مهرباني او زړه سوي له مخې، او د خپلې رښتينولۍ او عدالت له مخې دا کارونه کولای شي.

[د نوي کال او يوم کيپور ترمنځ په لسو ورځو کې، راتلونکي ثناء په دغه الفاظو پای ته ورسوه “ته برکتناک يې ای ربه، ای د عدالت پاچاه”].

ته برکتناک يې ای ربه، ای د سخا او عدالت خوښوونکي پاچاه.

12. د غدارانو او مخبرانو هیلې ختمې کړه، بدکاران سملاسي له منځه یوسه؛ او ستا دښمنان او ستا څخه کرکه کوونکي په چټکۍ سره مات کړه؛ او ته زموږ په ورځو کې ژر تر ژره د بدمرغۍ د ددبې رېښې وکاره، د بدمرغۍ ددبې ماته سپکه او کمزورې کړه. ته برکتناک یې ای ربه، ای د دښمنانو ماتوونکي او د غدارانو له منځه وړونکي.

13. ای زموږ پالونکي خدایه، ستا مهرباني دي وشي، پر رښتینو، پر هېزگارو او ستا پر ټولو خلکو، د اسرائیل پر کورنۍ، د دوی څخه پر پاتيو ښو خلکو، پر هغو چې نوی یې ایمان راوړی وي او پر موږ دي وشي؛ او هغو ته چې په رښتیني توګه ستا پر نوم باور لري ښه بدله ورکړه، او موږ هم په هغو کې راوله؛ او موږ به هیڅکله رسوا نه شو ځکه چې موږ پر تا او ستا پر مهرباني باور لرو. ته برکتناک یې ای ربه، ای د رښتینو خلکو ملاتړې او ساتونکي.

14. خپل ښار، یوریشیلیم ته بیرته راشه، ځکه تا حتی د غوسې پر مهال دا ژمنه کړې وه؛ او دلته ژر تر ژره د خپل خدمتګار (داود) پاچاهي بیرته رامنځته کړه، او دا ځای ژر تر ژره د یوه تلپاتي ښار په توګه ودان کړه. ته برکتناک یې ای ربه، ای د یوریشیلیم بیارغوونکي.

15. مسیح، د داود زوی، ستا خادم، ژر تر ژره راوله، ترڅو ستا د خلاصون په وسیله خپل قوت و ښيي، ځکه چې موږ تل ستا د خلاصون په هیله یو. ته برکتناک یې ای ربه، ای د خلاصون د قوت خپروونکي.

16. زموږ یرغ واوره، ای زموږ پالونکي خدایه؛ ای مهربانه پلاره، پر موږ مهرباني وکړه، او زموږ عبادتونه په مهرباني او مینې سره راڅخه قبول کړه، ځکه چې ته هغه خدای یې چې عبادات او غوښتنې اورې.

[په دې ځای کې یوڅوک کولای شي چې خپله شخصي غوښتنه ور زیاته کړي]!

او موږ له ځانه تش لاسونه مه لېږه، ای زموږ پاچاه، پر موږ مهربان اوسه، او موږ ته ځواب راکوه، او زموږ عبادتونه قبوله، ځکه چې ته د هرچا عبادت اورې. برکتناک یې ای ربه، ای د عباداتو قبلوونکي.

17. پر خپلو خلکو (اسرائیلو) احسان وکړه، ای پالونکي خدایه، او د هغو عبادتو ته پام کوه؛ ستا د عبادتځای په تر ټولو سپېڅلي مقام کې بیرته خدمات فعاله کړه، او په مینه سره د اسرائیلو قرباني او عبادات ترې قبول کړه؛ او ستا د خلکو (اسرائیلو) خدمت دي تاته تل قبول وي.

[په راش هديش (د نوې مياشتې لومړۍ ورځ) او د رخصتۍ په منځ کې، دا لاندې شيان ور زيات کړه]:

زموږ خدايه او زموږ د پلرونو خدايه، ته خو وکړې چې زموږ او زموږ د پلرونو يادونه هلته ستا حضور ته در پورته شي، در شي او در ورسېږي، ته يې و وينې، و يې منې، وايې اورې او در په ياد يې کړې. او د دې [د نوې مياشتې ورځ – راش خوديش] ورځې په برکت دي خپل ښار يوريشيلم درته ياد شي، د داود زوی او ستا خادم (مسيح) دي درته ياد شي، او خپل ټول خلک (د اسرائيل کورنۍ) دي د خلاصون دپاره، روغتيا، رحم، مهربانۍ، زړه سوي او ښه ژوند او آرام دپاره درته ياد شي.

پورته وروستۍ جمله د لاندې ورځو دپاره هم په ورته ډول ويله کېږي، لکه:

[د پيسخ د رخصتۍ په ورځ چې د مسسوت اختر ورته ويل کېږي]: د دې سپېڅلې ورځې په برکت.

[د شکوت د رخصتۍ په ورځ چې د شکوت اختر ورته وايي]: د دې سپېڅلې ورځې په برکت.

پر موږ مهرباني ولره او موږ و ژغوره. اې زموږ پالونکي ربه، په دې ورځې کې موږ په ښو ياد کړه؛ په دې ورځ پر موږ د برکت نظر کوه؛ او د دې ورځې په برکت زموږ سره د ښه ژوندانه مرسته وکړه. د خلاصون او مهربانۍ د ژمنې له مخې، زموږ ساتنه کوه او پر موږ زړه سواندۍ اوسه؛ او زموږ غمخوار اوسه او رحمت راباندې کوه او موږ وساته؛ ځکه چې زموږ سترگې يواځې ستا دربار ته دي او ته مهربان او زړه سواندۍ پاچاه يې.

په خپلې مهربانۍ سره، پر موږ احسان و لوروه او احسان راباندې وکړه او زموږ سترگې داسې جوړې کړه چې (سسبون) بيرته ستا راستنېدو ته پام وکړي. ته برکتناک يې اې ربه، ته په سسبون کې خپل سپېڅلی شتون بيرته ښيي.

[د دې ثناء په پيل کې چې که د “زموږ” لغت يادوي، نو پر ملا کړوپ شه، خو د بل ځای برعکس به دلته سر نه کړوپوي. او د “رب” د لغت په يادولو سره بيرته سيده شه].

18. موږ ډېر شکر کاږو چې ته تل تر تله زموږ او زموږ د پلرونو پالونکي رب يې. ته

زموږ قوت يې، زموږ د ژوند قوت، او زموږ د خلاصون ساتندوی پوښ يې. زموږ هر نسل به ستا شکر اداء کوي او ستا کړه به بيانوي، ځکه چې زموږ د هر يوه ژوند ستا په لاس کې دی، موږ خپل روحان تاته سپارلي، ستا معجزې هره ورځ زموږ سره ملګرې دي، او ته هره ورځ حيرانوونکي او په زړه پورې کارونه ترسره کوي، دا کارونه تل کوي، په شپه کې، په

سهار کې او په غرمه کې. ته ډېر ښه یې، ځکه چې ستا مهربانۍ هیڅکله نه ختمېږي؛ ته تر هر چا مهربان یې، ځکه چې ستا زړه سوی هیڅکله نه ختمېږي؛ او موږ تل تاته هیله لرو.

[په خنوکه او پوریم کې دا لاندې څه هم ور زیاتېږي]:

موږ ستا څخه مننه کوو چې زموږ د نیکه گانو دپاره دې په هغو ورځو کې پر دغه مهال معجزې کړې، هغوی ته دې خلاصون ورکړی، د هغو د ژغورلو او تسلیت دپاره دې ستر او حیرانوونکي کارونه کړي.

[د خنوکې په ورځ یې له دې ځایه پیل کړه]: د مشر کاهن یوحونان د زوی متیتیا هو په وخت کې، چې د هاشمونيې کورنۍ څخه و، او د هغه د زامنو په وخت کې، چې کله بېلاري یونانيان ستا د خلکو اسرائیلو پر وړاندې راپورته شول، او غوښتل یې چې هغوی ستا تورات هېر او ستا د رضا نافرمانې وکړي. خو ته په خپلې مهربانۍ سره، د هغو سره د احتیاج په وخت کې و درېږې. تا د دوی دپاره جگړه و کړه، د هغو د حقوقو دفاع دې وکړه او د هغو غچ دې واخیست. تا غښتلي د کمزورو، ډېر د لږو، ناخالص د خالصو، بېلاري د رښتینو او گناهکاران د هغو تر لاس لاندې کړل چې ځانونه یې ستا تورات ته وقف کړي وو. تا په خپله نړۍ کې یو ستر او سپېڅلی نوم خپل کړ، او په دې ورځ دې خپلو خلکو ته لوی خلاصون او ژغورنه ور په برخه کړله. نو ستا اولادونه ستا د عبادتځای روضي ته ور ننوتل، عبادتځای یې پاک، جومات یې تصفیه، او په سپېڅلي غولي کې یې ډېوې بلې کړې، او دا د خنوکې اته ورځې یې د ستاینې او شکريې دپاره و ټاکلې. تا زموږ د نیکه گانو دپاره معجزې او حیرانوونکي کارونه کړي چې له کبله یې موږ تل ستا شکر اداء کوو.

[د پوریم په ورځ یې له دې ځایه پیل کړه]: د مردیځای او ایستر په وخت کې، د پارس په پلازمېنې شوشان کې، کله چې بېلاری (هامون) راپورته شو، او غوښتل یې چې ټول اسرائیل، ځوان او زاړه، ماشومان او ښځې په یوه ورځ، د دوولسمې میاشتې یا ادهار پر دیارلسمې نېټې پوپنا، حلال او له منځه یوسي او شتمنۍ یې ترې لوټ کړي. خو تا د خپلې بې شاني مهربانۍ له مخې، د هغه نیت او اراده ناکامه او د ده په خپل زیان دې ورته تمام کړله، او دی او د ده زامن په هغې ونې پورې و ځړول شول چې ده د مردیځای د ځړولو دپاره تیاره کړې وه. تا زموږ د نیکه گانو دپاره معجزې او حیرانوونکي کارونه کړي چې موږ به یې له کبله تل ستا شکر اداء کوو.

نو ای زموږ پاچاه، د دې ټولو شیانو له کبله به تل او په جاري توگه ستا په نوم ثناء ویل کېږي، ستا نوم به ستایل کېږي او اوچت کېږي به.

[د نوي کال او يوم کيپور ترمنځ په لسو ورځو کې دا لاندې څه ورزيات کړه]:

ټول هغه خلک چې ستا په تړون کې شامل دي، د هغو په قسمت کې ښه ژوند وليکه.

او ټول به، په اخلاص سره او تر آبد، ستا په نوم ثناء وايي او ستاينه به يې کوي.

[د دې ثناء په پای کې کله چې د “برکت” لغت ته را ورسېږي، نو پر ملا کړوپ شه؛ او د “ته” لغت

ته په رارسېدو سره دې سر پر تېر راتېټ کړه؛ او د “رب” لغت ته په رارسېدو سره بيرته پر ملا

سيده شه او بيا د همدې لغت پر مهال دې سر هم سيده کړه].

برکتناک يې، ته، ای ربه، ستا نوم ښه دی، او ستا شکر بايد اداء شي.

19. پر مور او خپلو ټولو خلکو (اسرائيلو) آرامي، ښېگڼې او برکتونه، ژوند، مهرباني،

زړه سوي او شفقت و لوروه. او زموږ پلاره، پر مور رحم وکړه، پر مور ټولو په يوځل خپل

د رحمت رڼا و خپره کړه. ځکه چې ای پالونکي خدايه، تا د خپلې رڼا په وسيله، مور ته

تورات او ژوند راکړی، مينه او زړه سوي دي راکړی، سخا او مهرباني دي راکړي، رحمت

او آرامي دي راکړي. ستا پر خلکو اسرائيلو دي ستا د رحمت، تشويق او سولي نظر وي.

[د نوي کال او يوم کيپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

او د ژوند په کتاب، د رحمت او آرامي په کتاب، د ښکمرغۍ په کتاب، د خلاصون او ډاډينې په کتاب،

او د مهربانيو د احکامو په کتاب کې دي مور او ستا ټول خلک يعنې د اسرائيل کورنۍ ليکلي او درته

ياد يو ترڅو د خوښ ژوند او آرامۍ څښتنان اوسو.

ته برکتناک يې ای ربه، ای پر خپلو خلکو اسرائيلو د آرامۍ رحمت کوونکي.

زما د خولي الفاظ دي تا ته قبول، او زما د زړه چرتونه دي ستا د پام وړ وي، ای د قوت او خلاصون

بخښونکي ربه.

[دلته يوڅوک کولای شي خپل شخصي عبادت ورزيات کړي. کله چې شخصي عبادت ورزيات

شي، نو وروستی آيت (زما د خولي الفاظ دي تاته قبول وي ... ای د قوت او خلاصون بخښونکي)

بايد په پای کې بياخلي و ويل شي].

[د لاندې جملې تر تلاوت مخکې بايد سړی يوڅه ټيټ شي، او په همدې ټيټ حالت کې درې گامه تر

شا واخلي؛ لومړی دي کېڼه پښه تر شا کړي، بيا ښي پښه او بيا دي کېڼه پښه تر هغه تر شا يوسي ترڅو

د ښي سره څنگ پرڅنگ شي. چې لا د ټيټوالي څخه پورته شوی نه يې، بدن دي رېونده کېڼي خواته

وگرځوه او داسې و وايه، “هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي”؛ ولاړ شه او بيا دي بدن رېونده بڼې خواته کور کړه او داسې و وايه، “هغه دي مور ته هم آرامي راولي” ولاړ شه او په پای کې د مخ خواته کور شه او و وايه، “او د ټولو اسرائیلو دپاره؛ امین”].

[رېونده کېنې خواته] هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي [د توبې په لسو ورځو کې يې داسې و وايه: “ځانگړې آرامي]، [رېونده بڼې خواته] هغه دي مور ته هم آرامي راولي، [بيا د مخ خواته کور شه] او ټولو اسرائیلو ته هم؛ امین.

[له ځانگړو ورځو پرته لکه نوې میاشت او رخصتۍ، په نورو کې باید تر هر عبادت وروسته سړی خدای ته د خپلو گناهونو اقرار وکړي].

د اوونۍ د ورځو ماښامنی عبادت

تر شپا اسرائیل مخکې ثناء

ته برکتناک يې ای ربه، ای زموږ خدایه، ای د نړۍ هغه پاچاه چې په خپلو خبرو سره شپه په حکمت سره خپروي، د عقل دروازې پرانيزي، پراوونه تېروي او وخت بدلوي، او څنگه چې يې خوښه وي، په آسمان کې په خپلو ځایونو کې مېداوې ترتیبوي. ورځ او شپه پیداکوي، تر تیارې مخکې رڼا پټوي او تر رڼا مخکې تیاره پټوي، ورځ پای ته رسوي او شپه راولي، او د ورځې او شپې په منځ کې توپیر رامنځته کوي. د لښکرو رب، د هغه نوم دی. ته برکتناک يې ای ربه، ای د شپې راوستونکي.

تا د خپلو خلکو، د اسرائیل د کورنۍ سره، دايمي مینه وکړه، تا موږ ته تورات را زده کړ، احکام، قوانین او اصول دي را زده کړل. نو ځکه به ای زموږ پالونکي ربه، موږ په خوب او په وینه کې ستا د قوانینو په هکله رغېږو، په خوښۍ او په خوند سره به ستا تورات زده کوو، ستا احکام او قوانین به تل زده کوو. ځکه چې دا قوانین زموږ د ژوند تومنه او جوهر دي. موږ به دا قوانین په ورځ او شپه کې یادوو، او ستا مینه به تل زموږ ملگرتیا کوي. برکتناک يې ای ربه، ای د خپلو خلکو اسرائیلو سره مینه کوونکي.

شپا اسرائیل

[د شپا په اړه په تورات کې دوه آیتونه ثابت دي چې یو یې په تورات کې لیکل شوی او بل زموږ پلار یعقوب په خوله را انتقال کړی دی. خو د پېغمبرانو د حکم له مخې باید د دې سره جوخت د تورات درې نور پاراگرافونه هم ولوستل شي. شپا اسرائیل باید د ورځې په لومړیو درو ساعتونو

کې ولوستل شي؛ او ورځ تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې پیل کېږي. یو ځل تر لمر لوېدو وروسته، او یو ځل تر ویده کېدو مخکې، او که چېرې څوک د شپې نا وخته ویده کېږي نو یو ځل تر نیمې شپې مخکې ویل کېږي. نیمه شپه 0:00 بجو ته نه ویل کېږي، بلکې د نن ورځې د لمر لوېدو او سبا ورځې تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې وخت و نیمايي ته نیمه شپه ویل کېږي].

[سترگې دې پټې کړه او خپل بڼې لاس پرې و نیسه او داسې و وایه]:

اسرائیل درک کړئ، څښتن زموږ خدای دی، او څښتن یو دی.

[د "یو" د کلمې په لوستلو او تر دې وروسته د هغه حقیقت په هکله فکر وکړه چې خدای هرڅه خپله پیدا کړي او لایې اوس هم ټولې هستې ته شتون ورکړی دی. د زړه له تله داسې پرېکړه وکړه چې د خدای رضا تر بل هرڅه درته مهمه ده، ان ستا تر ژوند هم. تصور وکړه چې که په ډبرو وژل کېږي بیا به هم هغه څه غوره کوي چې خدای یې غواړي. فکر وکړه چې که په اور کې په سوځولو وژل کېږي خو بیا به هم د خدای لاره پرې نه ږدي. او یا که په چاره وژل کېږي، هم به د خدای سره اړیکه نه شلوي. د خدای رضا به حاصلوي که زندی کېږي هم. هم په دې نړۍ کې او هم په راتلونکې کې تر هر ډول انعام د خدای رضا درته غوره ده].

[یوه شېبه تم شه او بیا په داسې نرم ږغ دا لاندې درود و وایه چې ته یې خپله هم نه اورې]:

د هغه د پاچاهۍ د برم نوم دي تل پاک او سپېڅلی وي.

[یوه شېبه تم شه، بیا خپلې سترگې پرانیزه او و وایه]:

ته باید د خپل پالونکي خدای سره د زړه له تله، په ټوله روح او ټول ملکیت سره مینه ولري. او دغه خبرې چې زه یې تاسې ته حکم کوم، باید نن ستا په زړه کې وي. ته باید دا خبرې خپلو اولادونو او شاگردانو ته ورسوي، او کله چې په کور کې ناست یې، کله چې پر څړک ځي، کله چې پر ځای پرېوځي او ویده کېږي، او کله چې راوینښ شي نو باید د دې خبرو یادونه وکړي. ته باید دا خبرې د یوې ښې په توګه پر خپل لاس وتړي، او دا خبرې ستا د سترګو په منځ کې د یوه یادډانښت په توګه ځای ولري. او باید دا خبرې د دروازې پر چوکاټ او د سرای پر لویې دروازې (ګېټ) ولیکي.

او که تاسې د زړه له تله او په ټولې روح سره د خپل پالونکي خدای سره د مینې له کبله او د هغه د خدمت کولو په موخه زما د خبرو اطاعت وکړ، نو زه به پر مناسب وخت ستاسې پر ځمکو باران و اوروم، هم په پیل کې او هم په پای کې باران، چې تاسې به ډېرې غلې راټولې کړئ او د انګورو او زیتونو فصلونه به واخلي. زه به ستاسې د څارویو دپاره ستاسې په کروندو کې واښه را شنه کړم، چې په دې توګه به تاسې په مړه ګېډه خواړه وخورئ. پام مو وي، داسې نه چې ستاسې زړونه لالهاندي

او تاسي گمراه شئ او د بُتانو عبادت پيل او هغو ته سجده وكړئ. ځكه چې كه داسې وكړئ نو څښتن به پر تاسې په غوسه شي، د آسمانونو دروازي به درباندي بندي كړي، او ځمكه به خپل حاصل نه وركوي، او په دې توگه به تاسې په ډېرې چټكۍ سره د هغې ښې ځمكې څخه لېرې كړي چې تاسې ته يې دركړې ده. زما دا خبرې په خپل زړه او روح كې وساتئ او پر خپل لاس يې د نښان په توگه وټړئ، او دا به ستاسې د سترگو په مينځ كې د يادگار په څېر وي. تاسې بايد دا خبرې خپلو اولادونو او شاگردانو ته ورسوئ، او كله چې په كور كې ناست ياست، كله چې پر څرك ځئ، كله چې پر ځاى پرېوځئ او ويده كېړئ او كله چې راوېښ شي، نو بايد د دې خبرو يادونه وكړئ. تاسې بايد دا خبرې د خپلو دروازو پر چوكاټونو او د سرايونو پر دروازو وليكئ؛ نو په دې توگه به پر هغې مځكې ستاسې او ستاسې د اولادونو د استوگنې موده اوږده شي چې څښتن ستاسې نيكه گانو ته وركړې او قسم يې خوړلى چې ترڅو چې آسمان له ځمكې څخه پورته وي، دا ځمكه به د هغو وي.

خداى د موسى سره خبرې وكړې او داسې يې ورته وويل: د بني اسرائيلو سره خبرې وكړه او ورته ووايه چې د خپلو ټولو نسلونو پر څلوركونجو جامو (پټوانو) د تارونو څرمې (حاشيې) جوړې كړي او د هر كونج پر څرمې دې يې يو (شين) تار و ځروي. دې څرمو ته په كتو به تاسې ته ټول هغه احكام در په يادېږي چې څښتن تاسې ته دركړي او پلي كړئ به يې، چې په دې توگه به تاسې د خپل زړه او سترگو له غوښتنو راوگرځئ او لاروركي كېږئ به نه. دا د دې دپاره چې تاسې زما ټول حكمونه په ياد ولرئ او هغوى پلي كړئ او د خداى په حضور كې به سپېڅلي ياست.

[په لاندې آيت كې موږ د مصر څخه د خلاصون د يادولو حكم پلى كوو.]

زه ستاسې هغه پالونكى خداى يم چې تاسې مې د مصر څخه را و ايستلاست، زه ستاسې پالونكى يم، او زه پالونكى، ستاسې خداى يم.

تر شېما اسرائيل وروسته ثناء

زموږ دپاره دا خبرې رښتيني، له ايمانداري او اړيني دي چې هغه زموږ رب او خداى دى، او بېله ده بل هيڅ رب او خداى نشته او موږ اسرائيل د هغه خلك يو. هغه موږ د پاچاهانو له لاسونو ساتي، هغه داسې پاچاه دى چې موږ له ټولو ظالمانو ژغوري. هغه داسې خداى دى چې زموږ له ټولو دښمنانو څخه غچ اخلي، ټولو هغو خلكو ته جزاء وركوي چې موږ ته زيان رسوي. زموږ روحانو ته ژوند وركوي او موږ له غورځېدو ساتي. زموږ د دښمنانو پر ځمكې زموږ لارښوونه كوي، او موږ ته توان راكوي چې پر خپلو ټولو دښمنانو برلاسي شو. هغه خداى چې د فرعون څخه يې زموږ د خلاصون دپاره غچ واخيست، او د مصر پر سيمه يې د حام د اولادونو (حام د نوح زوى) عجايبي

نښې پرېښوولې. هغه په غوسه شو او د مصريانو ټول مشر زامن يې ورته و وژل او خپل اسرائيل يې د هغو له منځه تلپاتې خپلواکۍ ته را و ايستل.

هغه خپلو خلکو ته اجازه ورکړه ترڅو د سره سمندر د اوبو د دېوالونو په منځ کې تېر شي، او هغه يې ټول ډوب کړل چې له دوی څخه يې کرکه کوله او غوښتل يې دوی و نيسي. د ده اولادو د ده طاقت وليد، نو د ده په نوم يې شکر اداء کړ او ثناء يې و ويله، او د هغه اصول يې په خپله خوښه و منل.

موسی او د اسرائيل اولادو ستا په نوم يوه ترانه و ويله، دوی په ټولو په خوند سره داسې و ويل: "ستا په څېر بل هيڅوک نشته، ای ربه، بل هيڅوک ستا په څېر لور او سپېڅلی نه دی. بل داسې څوک نشته چې په ثناء کې يې وېره وي او عجایب کارونه وکړای شي". ستا اولادو د سمندر پر غاړه ستا د اصولو ننداره وکړه، ای زموږ پالونکي خدايه. دوی په ټولو داسې سلا وکړه، راټول شول او ويلي: "د څښتن واک به تل او هر وخت چلېږي". او داسې ليکل شوي دي: "ځکه چې څښتن يعقوب و ساتلی، او د يوه زورور څخه يې و ژغورې". ته برکتناک يې، ای هغه ربه چې اسرائيل دي و ژغورل.

ای زموږ پلاره، موږ په آرامۍ سره ویده کړه، او د ښه ژوند او آرامۍ دپاره مو بېرته را پاڅوه، ای زموږ پاچاه، او موږ خپل د آرامۍ په پوښ کې وساته، او د ښو فکرونو مرسته راسره وکړه، او ستا د نوم په روی مو ژر تر ژره و ساته، او ژغورنه مو وکړه. او زموږ له منځه د دښمنانو، مرگ، تورې، ناروغۍ، خرابکاری، لوړې، خواشینی، وړانۍ او ساري ناروغیو ستونځې لېږي کړه. زموږ تر مخ او زموږ تر شا شیطانونه دواړه مات او له منځه یوسه، او پر موږ د خپلو ساتونکو وزرو سیوری و غوړوه، او کله چې موږ له کوره وځو او بېرته راځو زموږ ساتنه وکړه، موږ ته اوس او د تل دپاره، ښه ژوند او آرامي را په برخه کړه. ځکه چې ته هغه خدای يې چې د هر بد شي او د شپو له وېرو څخه موږ ساتي او ژغورې. ته برکتناک يې ای خدايه، ای تل د خپلو خلکو اسرائيلو ساتونکي. امين.

[که لس اسرائیلیان سره یوځای عبادت کوي، نو یو د دوی څخه دي د قدیش عبادت تېر کړي او بیا دي ټول د ولاړو عبادت پیل کړي. او که ته یواځې وي، نو سملاسي د ولاړو عبادت پیل کړه].

د اوونۍ د ورځو د ماښامني عبادت د ولاړو برخه

[د یوریشیلیم پر خوا مخ کړه او دواړه وروڼه سره و نښلوه. احساسات دي سره راټول او د هغه حالت په هکله فکر وکړه چې انسان څنگه د خپل خالق سره خبرې کوي، او خالق په حقیقت کې هغو ته

غور نیسي او د انسان د عبادت سره مینه لري. د هر او هر یوه پر کلماتو تمرکز وکړه، او د هر لغات/کلمې په یادولو د خدای څخه د وېرې او د هغه سره د مینې احساس وکړه، په تېره بیا د هرې ثنا په پای کې، او همدارنګه د لومړۍ ثناء پر مهال].

[عبادت یوځل د ورځې په لومړیو څلورو ساعتونو کې کېږي چې تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې پیل کېږي، یوځل د ورځې تر نیمایي نیم ساعت وروسته کېږي، چې دلته نیمه ورځ 12:00 بجې نه، بلکې تر لمر ختو د 1:15 ساعته مخکې وخت څخه بیا د لمر لوېدو د وخت تر نیمایي پورې راځي؛ او یوځل تر لمر لوېدو وروسته عبادت کېږي. د سهار او شپې پر مهال د ځانګړو شرایطو پرته، عبادت باید تر شپا او د هغې تر ثنا وروسته ترسره شي].

ای زما څښتنه، زما شونډې پرانیزه، او زما خوله به ستا ثنا و وايي.

[په لومړۍ او په اتلسمې ثناء کې د “ثناء” د لغت په ویلو سره ځان ټیټ کړه؛ د “ستا” د لغت په یادولو سره سر ټیټ کړه؛ د “د څښتن” د لغت په یادولو سره ځان سیده کړه او بیا د همدې لغت پر مهال خپل سر سیده کړه.]

1. [د عبادت هر لغت باید په اړینه توګه معنی ولري، په تېره بیا د لومړۍ ثناء هر لغت].
ته برکتناک یې؛ زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه؛ د ابراهیم خدایه؛ د اسحاق او د یعقوب خدایه؛ ستر، ځواکمن او ډاروونکي خدایه؛ لوړ خدایه؛ ته مهربان یې؛ هر څه ستا په لاس کې دي، ته زموږ د نیکه ګانو نېکۍ په یاد ساتې او د هغو سره د خپلې مینې په ترڅ کې د هغوی د اولادونو د اولادو دپاره ژغورونکي را استوي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:
موږ د ژوند دپاره په یاد لره، ای ژوند غوښتونکي پاچاه؛ موږ د ژوند په کتاب کې ولیکه، ستا د لټون دپاره، ای د ژوند مالکه.

ای مرسته کوونکي، ژغورونکي او ساتونکي خدایه.

[د “ثناء” د لغت په یادولو سره پر ملا ګروپ شه؛ د “ستا” د لغت په یادولو سره دې سر پر ټیټ راتیټ کړه؛ د “رب” د لغت په یادولو سره لومړی پر ملا سیده شه او بیا دې سر راپورته کړه].

برکتناک یې ای ربه، ای د ابراهیم ساتونکي.

2. ته تل لوړ یې، ای ربه، ته د بېلاري شوو خلکو سره مرسته کوي ترڅو توبه وکارې. ته په پوره قوت سره مرسته ورسره کوي.

[په اوري کې، چې د پیسڅ د لومړۍ ورځې او د شکوت د اتمې ترمنځ دی، داسې و وایه: **خدای پرځه اوروي**].

[په ژمي کې داسې و وایه: **خدای باد را الوځوي او باران اوروي**].

شتمن په خپلې مهربانۍ کې ساتي، بېوزلو ته په پوره زړه سوي سره روزي ورکوي، د کمزورو لاسنیوی کوي، ناروغ ته روغتیا ور بخښي، بندیان خوشي کوي او په خاورو کې د پرتو په بیرته را ژوندي کولو سره خپله ژمنه پوره کوي. ستا په شان څوک کېدای شي ای د قوت څښتنه؛ او ستا سره څوک پرتله کېدای شي، ای پاچاه؛ هغه پاچاه چې خواشینی رامنځته کوي او بیرته خوښي راگرځوي او هم خلاصون ورکوي!

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې]:

ستا په شان څوک کېدای شي ای مهربان پلاره؛ ستا په پرتله څوک د خپلو مخلوقاتو د ژوندانه په اړه فکر کوي.

بېشکه چې یواځې ته مري را ژوندي کولای شي. برکتناک یې ای ربه، ته هغه څوک یې چې مري بیرته را ژوندي کوي.

3. ته سپېڅلی یې او ستا نوم سپېڅلی دی، او سپېڅلي مخلوقات دي د تل دپاره هره ورځ، ستاینه کوي.

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې ثناء د “د خدای” پر ځای په “پاچاه” سره پای ته ورسوه].

ته برکتناک یې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

ته برکتناک یې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

4. ته په مهربانۍ سره پر انسانانو پوهه لوروي او مړو ته هم عقل ورکوي.

[تر شنبې وروسته په لومړۍ شپه دغه ثناء ولولئ ترڅو د شنبې او اوونۍ د نورو ورځو د عبادت ترمنځ توپیر وشي]:

ای زموږ پالونکي خدایه، موږ ته په اخلاص سره پوهه او حکمت راکړه، تا موږ ته حکم کړی ترڅو د سپېڅلو او ناسپېڅلو، رڼا او تیارې، اسرائیلو او نورو ملتونو او د اوونۍ د اوومې ورځې او شپږ کاري ورځو ترمنځ توپیر وکړو. په همدې توګه تا موږ د سیمې له نورو خلکو او ځمکې د کورنیو څخه جلا کړو، د مهربانۍ له مخې موږ له شیطان څخه خوندي او وساته، او همدارنګه له تصادفاتو او هغو شیانو څخه چې په دې نړۍ کې پېښېږي.

په خپلې مهربانۍ سره پر مور حکمت، عقل او پوهه و لوروه. ته برکتناک یې ای مهربان او د پوهې لورونکې خدایه.

5. زموږ سره مرسته وکړه چې خپل پلار او ستا تورات ته ور ستانه شو؛ موږ نږدې دروله، ای پاچاه، ترڅو ستا چوپړ وکړو؛ او موږ ځان ته د زړه له تله د توبې سره در و غواړه. ته برکتناک یې ای ربه، ای توبه خوښوونکې.

6. زموږ پلاره، موږ ته د هغو گناهونو بڅښه وکړه چې موږ کړي دي؛ ای زموږ پاچاه، موږ وبڅښه، موږ سرکښه یو؛ ځکه چې ته مهربان او زړه سواندی خدای یې. ته برکتناک یې ای ربه، مهربان یې چې په پرېمانه توگه بڅښه کوي.

7. زموږ کمزوري په پام کې ونیسو او زموږ جگړه پر مخ یوسو؛ او موږ ته ژر تر ژره په یو بشپړ خلاصو سره خلاص کړه، ترڅو ستا نوم ولټوو، ځکه چې خدایه، ته لوی خلاصون ورکوونکې یې. ته برکتناک یې ای خدایه، ای د اسرائیل ژغورونکې.

8. ای ربه، موږ ته شفاء راکړه چې جوړ شو؛ موږ ته خلاصون راکړه ترڅو و ژغورل شو؛ ځکه چې ته زموږ د ثناء لایق یې. موږ له ناروغیو او ټولو هغو شیان چې موږ ته درد راکوي، روغ کړه، او زموږ ټپونه راته روغ کړه؛ ځکه چې ته خدای، مهربان او جدي روغتیا بڅښونکې یې. ته برکتناک یې ای خدایه، ای خپلو خلکو اسرائیلو ته شفاء ورکوونکې.

[په اوږي کې چې د اوربنت غوښتنه نه وي، داسې و وایه]:

9. پر موږ رحم وکړه، ای زموږ پالونکې خدایه، په هر هغه څه کې چې موږ یې کوو. او زموږ پر کال د غوښتنې سره سم د پرځي رحم وکړه، ستا په رحم او مهربانۍ سره، ترڅو د کال په پای کې موږ د ښه ژوند، خواږو او آرامۍ څښتنان و اوسو، لکه په یوه ښېرازه کال کې، ځکه چې ته یو ښه خدای یې او ښه کوي او پر کلونو رحم لوروي. ته برکتناک یې ای ربه، ای پر کلونو رحم کوونکې.

[په ژمي کې، کله چې د باران غوښتنه کېږي نو داسې و وایه]:

زموږ څښتن خدایه، زموږ په کال کې برکت واچوه او ښه حاصلات راکړه، او د ځمکې پر مخ د پرځي او باران رحمت و لوروه. سپېڅلې ځمکې ته کافي اوبه ورکړه، او ټوله نړۍ له خپلې مهربانۍ څخه ډکه کړه. او زموږ لاسونه ستا د مهربانۍ او بېلابېلو ډالېو څخه ډک کړه. دا کال له هر ډول بدو خبرو، وړانیو او هرډول پېښو څخه وساته، او دې کال ته مثبتې هیلې ور په برخه او په آرامۍ یې پای ته ورسوه. پر دې کال او د دې پر ټولو محصولاتو او مېوو زړه سوی او مهرباني ولره، او د غوښتنې سره سم د باران رحمت پرې وکړه، په خپلې مهربانۍ او زړه سوي سره، ترڅو د کال په

پای کې مور د ښه ژوند، خواړو او آرامۍ څښتنان و اوسو، لکه په یوه ښېرازه کال کې، ځکه چې ته هغه خدای یې چې تر ټولو ښه یې او ښه کارونه کوي او پر کلونو رحم کوي. ته برکتناک یې ای پر کلونو رحم کوونکي خدایه.

10. زموږ د آزادۍ دپاره د شوفار ټولګه و ږغوه [دا د پسه د ښکر څخه جوړېږي]؛ د شرنې (تبعید) څخه د بیرته راټولېدلو دپاره مو بیرغ پورته کړه، او موږ د ځمکې د څلورو کونجانو څخه بیرته سپېڅلي ځمکې ته راوله. ته برکتناک یې ای ربه، ای د خپلو تیتو شوو خلکو (اسرائیلو) ربه.

11. د پخوا په څېر زموږ قاضیان بیرته راوله، او همدا شان زموږ قانونپوهان لکه په پیل کې چې وو؛ زموږ څخه غم او سختی لېرې کړه، او پر موږ خپل حکم ژر تر ژره وچلوه، ای ربه، یواځې ته یې چې د خپلې مهربانۍ او زړه سوي له مخې، او د خپلې رښتینولۍ او عدالت له مخې دا کارونه کولای شي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې، راتلونکي ثناء په دغه الفاظو پای ته ورسوه “ته برکتناک یې ای ربه، ای د عدالت پاچاه”].

ته برکتناک یې ای ربه، ای د سخا او عدالت خوښوونکي پاچاه.

12. د غدارانو او مخبرانو هیلې ختمې کړه، بدکاران سملاسي له منځه یوسه؛ او ستا دښمنان او ستا څخه کرکه کوونکي په چټکۍ سره مات کړه؛ او ته زموږ په ورځو کې ژر تر ژره د بدمرغۍ د دېدبي رېښې وکاره، د بدمرغۍ دېدبه ماته سپکه او کمزورې کړه. ته برکتناک یې ای ربه، ای د دښمنانو ماتوونکي او د غدارانو له منځه وړونکي.

13. ای زموږ پالونکي خدایه، ستا مهرباني دي وشي، پر رښتینو، پر هېزګارو او ستا پر ټولو خلکو، د اسرائیل پر کورنۍ، د دوی څخه پر پاتېو ښو خلکو، پر هغو چې نوی یې ایمان راوړی وي او پر موږ دي وشي؛ او هغو ته چې په رښتیني توګه ستا پر نوم باور لري ښه بدله ورکړه، او موږ هم په هغو کې راوله؛ او موږ به هیڅکله رسوا نه شو ځکه چې موږ پر تا او ستا پر مهربانۍ باور لرو. ته برکتناک یې ای ربه، ای د رښتینو خلکو ملاتړي او ساتونکي.

14. خپل ښار، یوریشیلیم ته بیرته راشه، ځکه تا حتی د غوسې پر مهال دا ژمنه کړې وه؛ او دلته ژر تر ژره د خپل خدمتګار (داود) پاچاهي بیرته رامنځته کړه، او دا ځای ژر تر ژره د یوه تلپاتې ښار په توګه ودان کړه. ته برکتناک یې ای ربه، ای د یوریشیلیم بیارغوونکي.

15. مسیح، د داود زوی، ستا خادم، ژر تر ژره راوله، ترڅو ستا د خلاصون په وسیله خپل قوت و ښيي، ځکه چې موږ تل ستا د خلاصون په هیله یو. ته برکتناک یې ای ربه، ای د خلاصون د قوت خپروونکي.

16. زموږ ږغ واوره، ای زموږ پالونکي خدایه؛ ای مهربانه پلاره، پر موږ مهرباني وکړه، او زموږ عبادتونه په مهرباني او مینې سره راڅخه قبول کړه، ځکه چې ته هغه خدای یې چې عبادات او غوښتنې اورې.

[په دې ځای کې یو څوک کولای شي چې خپله شخصي غوښتنه ور زیاته کړي]!

او موږ له ځانه تش لاسونه مه لېږه، ای زموږ پاچاه، پر موږ مهربان اوسه، او موږ ته ځواب راکوه، او زموږ عبادتونه قبلوه، ځکه چې ته د هر چا عبادت اورې. برکتناک یې ای ربه، ای د عباداتو قبلوونکي.

17. پر خپلو خلکو (اسرائیلو) احسان وکړه، ای پالونکي خدایه، او د هغو عبادتو ته پام کوه؛ ستا د عبادتځای په تر ټولو سپېڅلي مقام کې بیرته خدمات فعاله کړه، او په مینه سره د اسرائیلو قرباني او عبادات ترې قبول کړه؛ او ستا د خلکو (اسرائیلو) خدمت دي تاته تل قبول وي.

[په راش هدیش (د نوې میاشتې لومړۍ ورځ) او د رخصتیا په منځ کې، دا لاندې شیان ور زیات کړه]:

زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه، ته خو وکړې چې زموږ او زموږ د پلرونو یادونه هلته ستا حضور ته در پورته شي، در شي او در ورسېږي، ته یې و وینې، و یې مني، وایې اورې او در په یاد یې کړې. او د دې [د نوې میاشتې ورځ – راش خودیش] ورځې په برکت دي خپل ښار یورشیلیم درته یاد شي، د داود زوی او ستا خادم (مسیح) دي درته یاد شي، او خپل ټول خلک (د اسرائیل کورنۍ) دي د خلاصون دپاره، روغتیا، رحم، مهرباني، زړه سوي او ښه ژوند او آرام دپاره درته یاد شي.

پورته وروستی جمله د لاندې ورځو دپاره هم په ورته ډول ویله کېږي، لکه:

[د پیسخ د رخصتۍ په ورځ چې د مسسوت اختر ورته ویل کېږي]: د دې سپېڅلي ورځې په برکت.

[د شکوت د رخصتۍ په ورځ چې د شکوت اختر ورته وایي]: د دې سپېڅلي ورځې په برکت.

پر موږ مهرباني ولره او موږ و ژغوره. ای زموږ پالونکي ربه، په دې ورځې کې موږ په ښو یاد کړه؛ په دې ورځ پر موږ د برکت نظر کوه؛ او د دې ورځې په برکت زموږ سره د ښه ژوندانه

مرسته وکړه. د خلاصون او مهربانۍ د ژمنې له مخې، زموږ ساتنه کوه او پر موږ زړه سواندۍ اوسه؛ او زموږ غمخوار اوسه او رحمت راباندې کوه او موږ وساته؛ ځکه چې زموږ سترگې يواځې ستا دربار ته دي او ته مهربان او زړه سواندۍ پاچاه يې.

په خپلې مهربانۍ سره، پر موږ احسان و لوروه او احسان راباندې وکړه او زموږ سترگې داسې جوړې کړه چې (سسيون) بيرته ستا راستنېدو ته پام وکړي. ته برکتناک يې ای ربه، ته په سسيون کې خپل سپېڅلی شتون بيرته ښيي.

[د دې ثناء په پيل کې چې که د “زموږ” لغت يادوي، نو پر ملا کړوپ شه، خو د بل ځای برعکس به دلته سر نه کړوپوي. او د “رب” د لغت په يادولو سره بيرته سيده شه].

18. موږ ډېر شکر کاږو چې ته تل تر تله زموږ او زموږ د پلرونو پالونکې رب يې. ته زموږ قوت يې، زموږ د ژوند قوت، او زموږ د خلاصون ساتندوی پوښ يې. زموږ هر نسل به ستا شکر اداء کوي او ستا کړه به بيانوي، ځکه چې زموږ د هر يوه ژوند ستا په لاس کې دی، موږ خپل روحان تاته سپارلي، ستا معجزې هره ورځ زموږ سره ملګرې دي، او ته هره ورځ حيرانوونکي او په زړه پورې کارونه ترسره کوي، دا کارونه تل کوي، په شپه کې، په سهار کې او په غرمه کې. ته ډېر ښه يې، ځکه چې ستا مهربانۍ هيڅکله نه ختمېږي؛ ته تر هرچا مهربان يې، ځکه چې ستا زړه سوی هيڅکله نه ختمېږي؛ او موږ تل تاته هيله لرو.

[په خنوکه او پوريم کې دا لاندې څه هم ور زياتېږي]:

موږ ستا څخه مننه کوو چې زموږ د نيکه گانو دپاره دي په هغو ورځو کې پر دغه مهال معجزې کړې، هغوی ته دي خلاصون ورکړی، د هغو د ژغورلو او تسليت دپاره دي ستر او حيرانوونکي کارونه کړي.

[د خنوکې په ورځ يې له دې ځايه پيل کړه]: د مشر کاهن يوحنا د زوی متيتياهو په وخت کې، چې د هاشموني کورنۍ څخه و، او د هغه د زامنو په وخت کې، چې کله بېلارې يونانيان ستا د خلکو اسرائيلو پر وړاندې راپورته شول، او غوښتل يې چې هغوی ستا تورات هېر او ستا د رضا نافرمانې وکړي. خو ته په خپلې مهربانۍ سره، د هغو سره د احتياج په وخت کې و درېږې. تا د دوی دپاره جګړه وکړه، د هغو د حقوقو دفاع دي وکړه او د هغو غچ دي واخيست. تا غښتلي د کمزورو، ډېر د لږو، ناخالص د خالصو، بېلاري د رښتینو او گناهگاران د هغو تر لاس لاندې کړل چې ځانونه يې ستا تورات ته وقف کړي وو. تا په خپله نړۍ کې يو ستر او سپېڅلی نوم خپل کړ، او په دې ورځ دي خپلو خلکو ته لوی خلاصون او ژغورنه ور په برخه کړله. نو ستا اولادونه ستا د عبادتځای روضي

ته ور ننوتل، عبادتځای یې پاک، جومات یې تصفیه، او په سپېڅلي غولي کې یې ډېوې بلې کړې، او دا د خنوکې اته ورځې یې د ستاینې او شکريې دپاره و ټاکلې. تا زموږ د نیکه گانو دپاره معجزې او حیرانونکي کارونه کړي چې له کبله یې موږ تل ستا شکر اداء کوو.

[د پوریم په ورځ یې له دې ځایه پیل کړه]: د مردیځای او ایستر په وخت کې، د پارس په پلازمېنې شوشان کې، کله چې بېلاری (هامون) راپورته شو، او غوښتل یې چې ټول اسرائیل، ځوان او زاړه، ماشومان او ښځې په یوه ورځ، د دوولسمې میاشتې یا ادهار پر دیارلسمې نېټې پوښا، حلال او له منځه یوسي او شتمنۍ یې ترې لوټ کړي. خو تا د خپلې بې شاني مهربانۍ له مخې، د هغه نیت او اراده ناکامه او د ده په خپل زیان دي ورته تمام کړله، او دی او د ده زامن په هغې ونې پورې و ځړول شول چې ده د مردیځای د ځړولو دپاره تیاره کړې وه. تا زموږ د نیکه گانو دپاره معجزې او حیرانونکي کارونه کړي چې موږ به یې له کبله تل ستا شکر اداء کوو.

نو ای زموږ پاچاه، د دې ټولو شیانو له کبله به تل او په جاري توګه ستا په نوم ثناء ویل کېږي، ستا نوم به ستایل کېږي او اوچت کېږي به.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې دا لاندې څه ور زیات کړه]:

ټول هغه خلک چې ستا په تړون کې شامل دي، د هغو په قسمت کې ښه ژوند ولیکه.

او ټول به، په اخلاص سره او تر آبدې، ستا په نوم ثناء وايي او ستاینه به یې کوي.

[د دې ثناء په پای کې کله چې د “برکت” لغت ته را ورسېږې، نو پر ملا کروپ شه؛ او د “ته” لغت ته په رارسېدو سره دې سر پر تیر راتیت کړه؛ او د “رب” لغت ته په رارسېدو سره بیرته پر ملا سیده شه او بیا د همدې لغت پر مهال دې سر هم سیده کړه].

برکتناک یې، ته، ای ربه، ستا نوم ښه دی، او ستا شکر باید اداء شي.

19. پر موږ او خپلو ټولو خلکو (اسرائیلو) آرامي، ښېګڼې او برکتونه، ژوند، مهرباني،

زړه سوي او شفقت و لوروه. او زموږ پلاره، پر موږ رحم وکړه، پر موږ ټولو په یوځل خپل

د رحمت رڼا و خپره کړه. ځکه چې ای پالونکي خدايه، تا د خپلې رڼا په وسیله، موږ ته

تورات او ژوند راکړی، مینه او زړه سوي دي راکړی، سخا او مهرباني دي راکړې، رحمت

او آرامي دي راکړي. ستا پر خلکو اسرائیلو دي ستا د رحمت، تشویق او سولي نظر وي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

او د ژوند په کتاب، د رحمت او آرامۍ په کتاب، د نېکمرغۍ په کتاب، د خلاصون او ډاډینې په کتاب، او د مهربانیو د احکامو په کتاب کې دي موږ او ستا ټول خلک یعنې د اسرائیل کورنۍ لیکلي او درته یاد یو ترڅو د خوښ ژوند او آرامۍ څښتنان اوسو.

ته برکتناک یې ای ربه، ای پر خپلو خلکو اسرائیلو د آرامۍ رحمت کوونکې.

زما د خولې الفاظ دي تا ته قبول، او زما د زړه چرتونه دي ستا د پام وړ وي، ای د قوت او خلاصون بڅبونکې ربه.

[دلته یوڅوک کولای شي خپل شخصي عبادت ور زیات کړي. کله چې شخصي عبادت ور زیات شي، نو وروستی آیت (زما د خولې الفاظ دي تاته قبول وي ... ای د قوت او خلاصون بڅبونکې) باید په پای کې بیاځلي و ویل شي].

[د لاندې جملې تر تلاوت مخکې باید سړی یوڅه تیت شي، او په همدې تیت حالت کې درې گامه تر شا واخلې؛ لومړی دې کېنه پښه تر شا کړي، بیا ښې پښه او بیا دې کېنه پښه تر هغه تر شا یوسي ترڅو د ښې سره څنګ پر څنګ شي. چې لا د تیتوالي څخه پورته شوی نه یې، بدن دې رېونده کېنې خواته وګرځوه او داسې و وایه، “هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي”؛ ولاړ شه او بیا دې بدن رېونده ښې خواته کور کړه او داسې و وایه، “هغه دې موږ ته هم آرامي راولي” ولاړ شه او په پای کې د مخ خواته کور شه او و وایه، “او د ټولو اسرائیلو دپاره؛ امین”].

[رېونده کېنې خواته] هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي [د توبې په لسو ورځو کې یې داسې و وایه: “ځانګړې آرامي”، [رېونده ښې خواته] هغه دې موږ ته هم آرامي راولي، [بیا د مخ خواته کور شه] او ټولو اسرائیلو ته هم؛ امین.

[له ځانګړو ورځو پرته لکه نوې میاشت او رخصتۍ، په نورو کې باید تر هر عبادت وروسته سړی خدای ته د خپلو گناهونو اقرار وکړي].

دوهم څپرکی

د شنبې (شبات) عبادتونه

د شنبې (شبات) ماښامنی عبادت

تر شیماسرائیل مخکې ثناء

ته برکتناک یې ای ربه، ای زموږ خدایه، ای د نړۍ هغه پاچاه چې په خپلو خبرو سره شپه په حکمت سره خپروي، د عقل دروازي پرانيزي، پراوونه تېروي او وخت بدلوي، او څنگه چې یې خوښه وي، په آسمان کې په خپلو ځایونو کې مېداوي ترتیبوي. ورځ او شپه پیداکوي، تر تیارې مخکې رڼا پټوي او تر رڼا مخکې تیاره پټوي، ورځ پای ته رسوي او شپه راولي، او د ورځې او شپې په منځ کې توپیر رامنځته کوي. د لښکرو رب، د هغه نوم دی. ته برکتناک یې ای ربه، ای د شپې راوستونکي.

تا د خپلو خلکو، د اسرائیل د کورنۍ سره، دایمي مینه وکړه، تا موږ ته تورات را زده کړ، احکام، قوانین او اصول دي را زده کړل. نو ځکه به ای زموږ پالونکي ربه، موږ په خوب او په وینښه کې ستا د قوانینو په هکله ږغېږو، په خوښۍ او په خوند سره به ستا تورات زده کوو، ستا احکام او قوانین به تل زده کوو. ځکه چې دا قوانین زموږ د ژوند تومنه او جوهر دي. موږ به دا قوانین په ورځ او شپه کې یادوو، او ستا مینه به تل زموږ ملګرتیا کوي. برکتناک یې ای ربه، ای د خپلو خلکو اسرائیلو سره مینه کوونکي.

شیماسرائیل

[د شیماسرائیل په اړه په تورات کې دوه آیتونه ثابت دي چې یو یې په تورات کې لیکل شوی او بل زموږ پلار یعقوب په خوله را انتقال کړی دی. خو د پیغمبرانو د حکم له مخې باید د دې سره جوخت د تورات درې نور پاراګرافونه هم ولوستل شي. شیماسرائیل باید د ورځې په لومړیو درو ساعتونو کې ولوستل شي؛ او ورځ تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې پیل کېږي. یو ځل تر لمر لوېدو وروسته، او یو ځل تر ویده کېدو مخکې، او که چېرې څوک د شپې نا وخته ویده کېږي نو یو ځل تر نیمې شپې مخکې ویل کېږي. نیمه شپه 0:00 بجو ته نه ویل کېږي، بلکې د نن ورځې د لمر لوېدو او سبا ورځې تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې وخت و نیمايي ته نیمه شپه ویل کېږي].

[سترګې دې پټې کړه او خپل بڼې لاس پرې و نیسه او داسې و وایه]:

اسرائیل درک کړی، څښتن زموږ خدای دی، او څښتن یو دی.

[د "یو" د کلمې په لوستلو او تر دې وروسته د هغه حقیقت په هکله فکر وکړه چې خدای هرڅه خپله پیدا کړي او لایي اوس هم ټولې هستې ته شتون ورکړی دی. د زړه له تله داسې پرېکړه وکړه چې د خدای رضا تر بل هرڅه درته مهمه ده، ان ستا تر ژوند هم. تصور وکړه چې که په ډبرو وژل کېږي بیا به هم هغه څه غوره کوي چې خدای یې غواړي. فکر وکړه چې که په اور کې په سوځولو وژل کېږي خو بیا به هم د خدای لاره پرې نه ږدي. او یا که په چاره وژل کېږي، هم به د خدای سره اړیکه نه شلوي. د خدای رضا به حاصلوي که زندۍ کېږي هم. هم په دې نړۍ کې او هم په راتلونکي کې تر هر ډول انعام د خدای رضا درته غوره ده].

[یوه شېبه تم شه او بیا په داسې نرم ږغ دا لاندې درود و وایه چې ته یې خپله هم نه اورې]:

د هغه د پاچاهۍ د برم نوم دي تل پاک او سپېڅلی وي.

[یوه شېبه تم شه، بیا خپلې سترګې پرانیزه او و وایه]:

ته باید د خپل پالونکي خدای سره د زړه له تله، په ټوله روح او ټول ملکیت سره مینه ولري. او دغه خبرې چې زه یې تاسې ته حکم کوم، باید نن ستا په زړه کې وي. ته باید دا خبرې خپلو اولادونو او شاگردانو ته ورسوي، او کله چې په کور کې ناست یې، کله چې پر څړک ځي، کله چې پر ځای پرېځي او ویده کېږي، او کله چې راوینښ شي نو باید د دې خبرو یادونه وکړي. ته باید دا خبرې د یوې نښې په توګه پر خپل لاس وتړي، او دا خبرې ستا د سترګو په منځ کې د یوه یادښت په توګه ځای ولري. او باید دا خبرې د دروازې پر چوکاټ او د سرای پر لویې دروازې (ګېټ) ولیکي.

او که تاسې د زړه له تله او په ټولې روح سره د خپل پالونکي خدای سره د مینې له کبله او د هغه د خدمت کولو په موخه زما د خبرو اطاعت وکړ، نو زه به پر مناسب وخت ستاسې پر ځمکو باران و اوروم، هم په پیل کې او هم په پای کې باران، چې تاسې به ډېرې غلې راټولې کړئ او د انګورو او زیتونو فصلونه به واخلي. زه به ستاسې د څارویو دپاره ستاسې په کروندو کې واښه را شنه کړم، چې په دې توګه به تاسې په مړه ګېډه خواړه وخورئ. پام مو وي، داسې نه چې ستاسې زړونه لالهاندي او تاسې گمراه شئ او د بتانو عبادت پیل او هغو ته سجده وکړئ. ځکه چې که داسې وکړئ نو څښتن به پر تاسې په غوسه شي، د آسمانونو دروازې به درباندي بندې کړي، او ځمکه به خپل حاصل نه ورکوي، او په دې توګه به تاسې په ډېرې چټکۍ سره د هغې ښې ځمکې څخه لېرې کړي چې تاسې ته یې درکړې ده. زما دا خبرې په خپل زړه او روح کې وساتئ او پر خپل لاس یې د نښان په توګه وتړئ، او دا به ستاسې د سترګو په منځ کې د یادگار په څېر وي. تاسې باید دا خبرې خپلو اولادونو

او شاگردانو ته ورسوئ، او کله چې په کور کې ناست یاست، کله چې پر څرک ځئ، کله چې پر ځای پرېوځئ او ویده کېږئ او کله چې راوینس شي، نو باید د دې خبرو یادونه وکړئ. تاسې باید دا خبرې د خپلو دروازو پر چوکاټونو او د سړایونو پر دروازو ولیکئ؛ نو په دې توګه به پر هغې مخکې ستاسې او ستاسې د اولادونو د استوګنې موده اوږده شي چې څښتن ستاسې نیکه ګانو ته ورکړې او قسم یې خوړلی چې ترڅو چې آسمان له ځمکې څخه پورته وي، دا ځمکه به د هغو وي.

خدای د موسی سره خبرې وکړې او داسې یې ورته وویل: د بني اسرائيلو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې د خپلو ټولو نسلونو پر څلورکونجو جامو (پټوانو) د تارونو څرمې (حاشيې) جوړې کړي او د هر کونج پر څرمې دې یې یو (شین) تار و ځروي. دې څرمو ته په کتو به تاسې ته ټول هغه احکام در په یادېږي چې څښتن تاسې ته درکړي او پلي کوی به یې، چې په دې توګه به تاسې د خپل زړه او سترګو له غوښتنو راوگرځئ او لارورکي کېږئ به نه. دا د دې دپاره چې تاسې زما ټول حکمونه په یاد ولرئ او هغوی پلي کړئ او د خدای په حضور کې به سپېڅلي یاست.

[په لاندې آیت کې موږ د مصر څخه د خلاصون د یادولو حکم پلي کوو.]

زه ستاسې هغه پالونکی خدای یم چې تاسې مې د مصر څخه را و ایستلاست، زه ستاسې پالونکی یم، او زه پالونکی، ستاسې خدای یم.

تر شیمې اسرائيل وروسته ثناء

زموږ دپاره دا خبرې رښتینې، ایماندارې او اړینې دي چې هغه زموږ رب او خدای دی، او بېله ده بل هیڅ رب او خدای نشته او موږ اسرائيل د هغه خلک یو. هغه موږ د پاچاهانو له لاسونو ساتي، هغه داسې پاچاه دی چې موږ له ټولو ظالمانو ژغوري. هغه داسې خدای دی چې زموږ له ټولو دښمنانو څخه غچ اخلي، ټولو هغو خلکو ته جزاء ورکوي چې موږ ته زیان رسوي. زموږ روحانو ته ژوند ورکوي او موږ له غورځېدو ساتي. زموږ د دښمنانو پر ځمکې زموږ لارښوونه کوي، او موږ ته توان راکوي چې پر خپلو ټولو دښمنانو برلاسي شو. هغه خدای چې د فرعون څخه یې زموږ د خلاصون دپاره غچ واخیست، او د مصر پر سیمه یې د حام د اولادونو (حام د نوح زوی) عجایبي نښې پرېښوولې. هغه په غوسه شو او د مصریانو ټول مشر زامن یې ورته و وژل او خپل اسرائيل یې د هغو له منځه تلپاتې خپلواکۍ ته را و ایستل.

هغه خپلو خلکو ته اجازه ورکړه ترڅو د سره سمندر د اوبو د دېوالونو په منځ کې تېر شي، او هغه یې ټول ډوب کړل چې له دوی څخه یې کرکه کوله او غوښتل یې دوی و نیسي. د ده اولادو د ده

طاقت ولید، نو د ده په نوم یې شکر اداء کړ او ثناء یې و ویله، او د هغه اصول یې په خپله خوښه و منل.

موسی او د اسرائیل اولادو ستا په نوم یوه ترانه و ویله، دوی په ټولو په خوند سره داسې و ویل: "ستا په څېر بل هیڅوک نشته، ای ربه، بل هیڅوک ستا په څېر لور او سپېڅلی نه دی. بل داسې څوک نشته چې په ثناء کې یې وېره وي او عجایب کارونه وکړای شي". ستا اولادو د سمندر پر غاړه ستا د اصولو ننداره وکړه، ای زموږ پالونکي خدایه. دوی په ټولو داسې سلا وکړه، راتول شول او ویې ویل: "د څښتن واک به تل او هر وخت چلېږي". او داسې لیکل شوي دي: "ځکه چې څښتن یعقوب و ساتلی، او د یوه زورور څخه یې و ژغوری". ته برکتناک یې، ای هغه ربه چې اسرائیل دي و ژغورل.

ای زموږ پلاره، موږ په آرامۍ سره ویده کړه، او د ښه ژوند او آرامۍ دپاره مو بیرته را پاڅوه، ای زموږ پاچاه، موږ خپل د آرامۍ په پوښ کې وساته، او د ښو فکرونو مرسته راسره وکړه، او ستا د نوم په روی سره ژره تر ژره هم پر موږ او هم پر خپل ښار یوریشیلیم ستا د مهربانۍ او آرامۍ پوښ را تاو کړه. ته برکتناک یې ای زموږ ساتندویه ربه، چې د آرامۍ د پوښ په وسیله د خپلو ټولو خلکو اسرائیلو او یوریشیلیم ساتنه کوي. امین

[که لس اسرائیلیان سره یوځای عبادت کوي، نو یو د دوی څخه دي د قدیش عبادت تېر کړي او بیا دي ټول د ولاړو عبادت پیل کړي. او که ته یواځې وي، نو سملاسي د ولاړو عبادت پیل کړه.]

د شنبې (شبات) د ماښامني عبادت د ولاړو برخه

ای زما څښتنه، زما شونډې پرانیزه، او زما خوله به ستا ثنا و وايي.

[په لومړۍ او په اتلسمې ثناء کې د "ثناء" د لغت په ویلو سره ځان ټیټ کړه؛ د "ستا" د لغت په یادولو سره سر ټیټ کړه؛ د "د څښتن" د لغت په یادولو سره ځان سیده کړه او بیا د همدې لغت پر مهال خپل سر سیده کړه.]

1. [د عبادت هر لغت باید په اړینه توګه معنی ولري، په تېره بیا د لومړۍ ثناء هر لغت].

ته برکتناک یې؛ زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه؛ د ابراهیم خدایه؛ د اسحاق او د یعقوب خدایه؛ ستر، ځواکمن او ډاروونکي خدایه؛ لور خدایه؛ ته مهربان یې؛ هر څه ستا په لاس کې دي، ته زموږ د نیکه گانو نېکۍ په یاد ساتي او د هغو سره د خپلې مینې په ترڅ کې د هغوی د اولادونو د اولادو دپاره ژغورونکي را استوي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

موږ د ژوند دپاره په یاد لره، ای ژوند غوښتونکي پاچاه؛ موږ د ژوند په کتاب کې ولیکه، ستا د لتون دپاره، ای د ژوند مالکه.

ای مرسته کوونکي، ژغورونکي او ساتونکي خدایه.

[د “ثناء” د لغت په یادولو سره پر ملا کړوپ شه؛ د “ستا” د لغت په یادولو سره دي سر پر تتر راتیت کړه؛ د “رب” لغت په یادولو سره لومړی پر ملا سیده شه او بیا دي سر راپورته کړه].

برکتناک یې ای ربه، ای د ابراهیم ساتونکي.

2. ته تل لور یې، ای ربه، ته د بېلاري شوو خلکو سره مرسته کوي ترڅو توبه وکاري. ته په

پوره قوت سره مرسته ورسره کوي.

[په اوږي کې، چې د پیسڅ د لومړۍ ورځې او د شکوت د اتمې ترمنځ دی، داسې و وایه: خدای پرځه اوروي].

[په ژمي کې داسې و وایه: خدای باد را الوځوي او باران اوروي].

شتمن په خپلې مهربانۍ کې ساتي، بېوزلو ته په پوره زړه سوي سره روزي ورکوي، د کمزورو لاسنیوی کوي، ناروغ ته روغتیا ور بخښي، بندیان خوشي کوي او په خاورو کې د پرتو په بیرته را ژوندي کولو سره خپله ژمنه پوره کوي. ستا په شان څوک کېدای شي ای د قوت څښتنه؛ او ستا سره څوک پرتله کېدای شي، ای پاچاه؛ هغه پاچاه چې خواشینی رامنځته کوي او بیرته خوښي راگرځوي او هم خلاصون ورکوي!

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې]:

ستا په شان څوک کېدای شي ای مهربان پلاره؛ ستا په پرتله څوک د خپلو مخلوقاتو د ژوندانه په اړه فکر کوي.

بېشکه چې یواځې ته مري را ژوندي کولای شي. برکتناک یې ای ربه، ته هغه څوک یې چې مري بیرته را ژوندي کوي.

3. ته سپېڅلی یې او ستا نوم سپېڅلی دی، او سپېڅلي مخلوقات دي د تل دپاره هره ورځ، ستاینه کوي.

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې ثناء د “خدای” پر ځای په “پاچاه” سره پای ته ورسوه].

ته برکتناک یې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

ته برکتناک یې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

4. تا د خپل نوم د لتون دپاره اوومه ورځ سپېڅلي کړه، د آسمان او ځمکې د کار په موخه. او تا پر دې ورځې، له ټولو ورځو څخه برکت ور زیات کړ، او دا ورځ دې تر ټولو وختونو سپېڅلي کړه، او په دې اړه ستا په تورات کې داسې لیکلی شوي: “او د آسمان او ځمکې کار او په هغو کې دننه نور کارونه ټول تر سره شول. او خدای په اوومه ورځ خپل ټول کارونه چې هغه ترسره کول، بشپړ کړل؛ او هغه په اوومه ورځ ټول هغه هنرونه چې هغه ترسره کول، و درول. او خدای اوومه ورځ سپېڅلي وگرځوله، ځکه چې په دې ورځ هغه ټول هغه هنرونه چې هغه خلق کول، و درول.”

او ټول هغه کسان چې شبات ویني، هغوی به ستا له حاکمیت څخه خوښ وي، او همدارنګه هغه کسان چې په خوند سره ستا تورات زده کوي او اوومه ورځ یې سپېڅلي ګرځولي وي. دا خلک به ټول ستا په ښېګڼو ماړه او خوند به ترې واخلي. او تا د اوومې ورځې غوښتنه وکړه او هغه دي سپېڅلي کړه، تا د نړۍ د پیدایښت په یاد کې، دې ورځې ته د غوښتنې وړ (مطلوبه) ورځ وویل.

زموږ او زموږ د پلرونو خدایه، د مهربانۍ له مخې زموږ له آرام څخه راضي شه، موږ په خپل حکم سره سپېڅلي کړه، موږ له خپل تورات څخه برخمن کړه، موږ په خپلو ښېګڼو ماړه کړه، زموږ روحان په خپل خلاصون خوښ کړه، او زموږ زړونه پاک کړه ترڅو په رښتیني توګه ستا عبادت وکړو. زموږ پالونکي خدایه، موږ ته په مینې او ستا د رضا سره شبات رانصيب کړه، او ټول هغه اسرائیل چې ستا نوم سپېڅلی ګڼي، هغوی به په دې نوم کې سکون و مومي. ته برکتناک یې ای د سپېڅلي شبات ربه.

5. پر خپلو خلکو (اسرائیلو) احسان وکړه، ای پالونکي خدایه، او د هغو عبادتو ته پام کوه؛ ستا د عبادتځای په تر ټولو سپېڅلي مقام کې بیرته خدمات فعاله کړه، او په مینه سره د اسرائیلو قرباني او عبادات ترې قبول کړه؛ او ستا د خلکو (اسرائیلو) خدمت دي تاته تل قبول وي.

[په راش هدیش (د نوې میاشتې لومړۍ ورځ) او د رخصتیاو په منځ کې، دا لاندې شیان ور زیات کړه]:

زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه، ته خو وکړې چې زموږ او زموږ د پلرونو یادونه هلته ستا حضور ته در پورته شي، درشي او در ورسېږي، ته یې و ویني، و یې مني، وایې اورې او در په یاد یې کړې. او د دې [د نوې میاشتې ورځ – راش خودیش] ورځې په برکت دي خپل ښار یورشیلیم درته یاد شي، د داود زوی او ستا خادم (مسیح) دي درته یاد شي، او خپل ټول خلک (د اسرائیل

کورنی) دي د خلاصون دپاره، روغتیا، رحم، مهربانی، زړه سوي او ښه ژوند او آرام دپاره درته یاد شي.

پورته وروستی جمله د لاندې ورځو دپاره هم په ورته ډول ویله کېږي، لکه:

[د پیسڅ د رخصتی په ورځ چې د مسسوت اختر ورته ویل کېږي]: د دې سپېڅلې ورځې په برکت.

[د شکوت د رخصتی په ورځ چې د شکوت اختر ورته وايي]: د دې سپېڅلې ورځې په برکت.

پر مور مهرباني ولره او مور و ژغوره. ای زموږ پالونکي ربه، په دې ورځې کې مور په ښو یاد کړه؛ په دې ورځ پر مور د برکت نظر کوه؛ او د دې ورځې په برکت زموږ سره د ښه ژوندانه مرسته وکړه. د خلاصون او مهرباني د ژمنې له مخې، زموږ ساتنه کوه او پر مور زړه سواندی اوسه؛ او زموږ غمخوار اوسه او رحمت راباندې کوه او مور وساته؛ ځکه چې زموږ سترگې یواځې ستا دربار ته دي او ته مهربان او زړه سواندی پاچاه یې.

په خپلې مهرباني سره، پر مور احسان و لوروه او احسان راباندې وکړه او زموږ سترگې داسې جوړې کړه چې (سسیون) بیرته ستا راستنېدو ته پام وکړي. ته برکتناک یې ای ربه، ته په سسیون کې خپل سپېڅلی شتون بیرته ښیې.

[د دې ثناء په پیل کې چې که د “زموږ” لغت یادوي، نو پر ملا کروپ شه، خو د بل ځای برعکس به دلته سر نه کروپوي. او د “رب” د لغت په یادولو سره بیرته سیده شه].

6. مور ډېر شکر کارو چې ته تل تر تله زموږ او زموږ د پلرونو پالونکي رب یې. ته زموږ قوت یې، زموږ د ژوند قوت، او زموږ د خلاصون ساتندوی پوښ یې. زموږ هر نسل به ستا شکر اداء کوي او ستا کړه به بیانوي، ځکه چې زموږ د هر یوه ژوند ستا په لاس کې دی، موږ خپل روحان تاته سپارلي، ستا معجزې هره ورځ زموږ سره ملګرې دي، او ته هره ورځ حیرانوونکي او په زړه پورې کارونه ترسره کوي، دا کارونه تل کوي، په شپه کې، په سهار کې او په غرمه کې. ته ډېر ښه یې، ځکه چې ستا مهرباني هیڅکله نه ختمېږي؛ ته تر هر چا مهربان یې، ځکه چې ستا زړه سوی هیڅکله نه ختمېږي؛ او موږ تل تاته هیله لرو.

[په ځنوکه او پوریم کې دا لاندې څه هم ور زیاتېږي]:

موږ ستا څخه مننه کوو چې زموږ د نیکه گانو دپاره دي په هغو ورځو کې پر دغه مهال معجزې کېږي، هغوی ته دي خلاصون ورکړی، د هغو د ژغورلو او تسلیت دپاره دي ستر او حیرانوونکي کارونه کړي.

[د خنوکې په ورځ يې له دې ځايه پيل کړه]: د مشر کاهن يوحونان د زوی متيتياهو په وخت کې، چې د هاشمونيې کورنۍ څخه و، او د هغه د زامنو په وخت کې، چې کله بېلاري يونانيان ستا د خلکو اسرائيلو پر وړاندې راپورته شول، او غوښتل يې چې هغوی ستا تورات هېر او ستا د رضا نافرمانې وکړي. خو ته په خپلې مهربانۍ سره، د هغو سره د احتياج په وخت کې و درېږې. تا د دوی دپاره جگړه و کړه، د هغو د حقوقو دفاع دي وکړه او د هغو غچ دي واخيست. تا غښتلي د کمزورو، ډېر د لږو، ناخالص د خالصو، بېلاري د رښتینو او گناهگاران د هغو تر لاس لاندي کړل چې ځانونه يې ستا تورات ته وقف کړي وو. تا په خپله نړۍ کې يو ستر او سپېڅلی نوم خپل کړ، او په دې ورځ دي خپلو خلکو ته لوی خلاصون او ژغورنه ور په برخه کړله. نو ستا اولادونه ستا د عبادتځای روضي ته ور ننوتل، عبادتځای يې پاک، جومات يې تصفيه، او په سپېڅلي غولي کې يې ډېوې بلې کړې، او دا د خنوکې اته ورځې يې د ستاينې او شکريې دپاره و ټاکلې. تا زموږ د نيکه گانو دپاره معجزې او حيرانوونکي کارونه کړي چې له کبله يې موږ تل ستا شکر اداء کوو.

[د پوريم په ورځ يې له دې ځايه پيل کړه]: د مردیځای او ايستر په وخت کې، د پارس په پلازمېنې شوشان کې، کله چې بېلاری (هامون) راپورته شو، او غوښتل يې چې ټول اسرائيل ، ځوان او زاړه، ماشومان او ښځې په يوه ورځ، د دوولسمې مياشتې يا ادهار پر ديارلسمې نېټې پوپنا، حلال او له منځه يوسي او شتمنۍ يې ترې لوټ کړي. خو تا د خپلې بې شاني مهربانۍ له مخې، د هغه نيت او اراده ناکامه او د ده په خپل زيان دي ورته تمام کړله، او دی او د ده زامن په هغې ونې پورې و ځړول شول چې ده د مردیځای د ځړولو دپاره تياره کړې وه. تا زموږ د نيکه گانو دپاره معجزې او حيرانوونکي کارونه کړي چې موږ به يې له کبله تل ستا شکر اداء کوو.

نو ای زموږ پاچاه، د دې ټولو شيانو له کبله به تل او په جاري توگه ستا په نوم ثناء ويل کېږي، ستا نوم به ستايل کېږي او اوچت کېږي به.

[د نوي کال او يوم کيپور ترمنځ په لسو ورځو کې دا لاندي څه ور زيات کړه]:

ټول هغه خلک چې ستا په تړون کې شامل دي، د هغو په قسمت کې ښه ژوند وليکه.

او ټول به، په اخلاص سره او تر آبه، ستا په نوم ثناء وايي او ستاينه به يې کوي.

[د دې ثناء په پای کې کله چې د “برکت” لغت ته را ورسېږي، نو پر ملا کړوپ شه؛ او د “ته” لغت ته په رارسېدو سره دې سر پر تېتر راتیت کړه؛ او د “رب” لغت ته په رارسېدو سره بیرته پر ملا سیده شه او بیا د همدې لغت پر مهال دې سر هم سیده کړه].

برکتناک یې، ته، ای ربه، ستا نوم ښه دی، او ستا شکر باید اداء شي.

7. پر مور او خپلو ټولو خلکو (اسرائیلو) آرامي، ښېگنې او برکتونه، ژوند، مهرباني، زړه سوي او شفقت و لوروه. او زموږ پلاره، پر مور رحم وکړه، پر مور ټولو په یوځل خپل د رحمت رڼا و خپره کړه. ځکه چې ای پالونکي خدایه، تا د خپلې رڼا په وسیله، مور ته تورات او ژوند راکړی، مینه او زړه سوي دي راکړی، سخا او مهرباني دي راکړي، رحمت او آرامي دي راکړي. ستا پر خلکو اسرائیلو دي ستا د رحمت، تشویق او سولي نظر وي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

او د ژوند په کتاب، د رحمت او آرامي په کتاب، د ښکمر غي په کتاب، د خلاصون او ډاډیني په کتاب، او د مهربانيو د احکامو په کتاب کې دي مور او ستا ټول خلک یعنې د اسرائیل کورنۍ لیکلي او درته یاد یو ترڅو د خوښ ژوند او آرامي څښتنان اوسو.

ته برکتناک یې ای ربه، ای پر خپلو خلکو اسرائیلو د آرامي رحمت کوونکي.

زما د خولي الفاظ دي تا ته قبول، او زما د زړه چرتونه دي ستا د پام وړ وي، ای د قوت او خلاصون بڅبونکي ربه.

[دلته یوڅوک کولای شي خپل شخصي عبادت ور زیات کړي. کله چې شخصي عبادت ور زیات شي، نو وروستی آیت (زما د خولي الفاظ دي تاته قبول وي ... ای د قوت او خلاصون بڅبونکي) باید په پای کې بیاځلي و ویل شي].

[د لاندې جملې تر تلاوت مخکې باید سړی یوڅه تیت شي، او په همدې تیت حالت کې درې گامه تر شا واخلې؛ لومړی دي کښه پښه تر شا کړي، بیا ښي پښه او بیا دي کښه پښه تر هغه تر شا یوسي ترڅو د ښي سره څنګ پر څنګ شي. چې لا د تیتوالي څخه پورته شوی نه یې، بدن دي رپونده کښې خواته وگرځوه او داسې و وایه، “هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي”؛ ولار شه او بیا دي بدن رپونده ښي خواته کور کړه او داسې و وایه، “هغه دي مور ته هم آرامي راولي” ولار شه او په پای کې د مخ خواته کور شه او و وایه، “او د ټولو اسرائیلو دپاره؛ امین”].

[رېونده کېښې خواته] هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي [د توبې په لسو ورځو کې يې داسې و وايه: “ځانگړې آرامي]، [رېونده ښې خواته] هغه دې موږ ته هم آرامي راولي، [بيا د مخ خواته کور شه] او ټولو اسرائيلو ته هم؛ امين.

[له ځانگړو ورځو پرته لکه نوې مياشت او رخصتۍ، په نورو کې بايد تر هر عبادت وروسته سړی خدای ته د خپلو گناهونو اقرار وکړي].

هغه آيت چې د شنبې تر ماښامني عبادت وروسته لوستل کېږي

“او د آسمان او مځکې کار او په هغو کې دننه نور کارونه ټول تر سره شول. او خدای په اوومه ورځ خپل ټول کارونه چې هغه ترسره کول، بشپړ کړل؛ او هغه په اوومه ورځ ټول هغه هنرونه چې هغه ترسره کول، و درول. او خدای اوومه ورځ سپېڅلي وگرځوله، ځکه چې په دې ورځ هغه ټول هغه هنرونه چې هغه خلق کول، و درول.”

د شنبې (شبّات) سهارنی عبادت

هغه د پسلم ترانې چې تر سهارني عبادت مځکې ويل کېږي

د پسلم تر ترانې ويلو مځکې دغه ثناء په ولاړو و وايست:

پاک او د برکت څښتن دی هغه څوک چې په وينا يې دا نړۍ پيدا کړې، هغه لره دې پاکي وي.

پاک او د برکت څښتن دی هغه څوک چې وايي او کوي يې، پاک دی هغه څوک چې ژمنه کوي او پر خپلې ژمنې درېږي.

برکتناک دی هغه څوک چې هرڅه يې پيداکړي، برکت دی هغه چا لره چې پر دې مځکې مهربانه دی، برکت دی هغه چا لره چې پر دې مخلوقاتو مهربانه دی.

برکتناک دی هغه څوک چې خپلو بنده گانو ته ښه انعام ورکوي، برکتناک دی هغه څوک چې تل ژوندی او د آبد دپاره شتون لري.

برکتناک دی هغه څوک چې ژغورونکی او آزادي ورکونکی دی، د هغه نوم برکتناک دی.

ته برکتناک او پاک يې ای زموږ ربه، ای د نړۍ پاچاه، ای زموږ د پلار په څېر مهربانه خدايه، ای د خپلو خلکو د ثناء وړ خدايه. ای خدايه، ستا سره د مينې لرونکو او ستا خادمانو پر ژبه تل ستا د ستاينې او ښکلا بيان کېږي؛ او همدارنگه ستا د خادم داود پاچاه په غزل کې دې ستاينه کېږي، موږ

به په ثناء ويلو او ترانو سره تا يادوو ای زموږ پالونکې خدايه، او ستا لويي به بيانوو، ثناء به دي وايو، ستاينه به دي کوو، ستا درناوی به کوو، او ستا نوم به اخلو ای زموږ پاچاه، ای خدايه، ای يواځينی خدايه، ای د نړۍ خالقه، ای هغه پاچاه چې تل يې په نوم ثناء ويل کېږي او ستاينه يې کېږي. ته برکتناک يې ای خدايه، ای پاچاه ای د ثناء او صفت لايقه.

د پسلم ترانه

خوښ دي هغه کسان چې ستا په کور کې اوسېږي او تل ستا ستاينه کوي. خوښ دي هغه خلک چې دا ډول ژوند کوي! خوښ دي هغه خلک چې لوی خدای يې پالونکی وي. **د داود د ثناء پسلم:** زه به تل ستا لويي بيانوم، ای زما خدايه، ای د نړۍ پاچاه، او زه به تل تر-تله ستا په نوم برکت غواړم.

او زه به هره ورځ ستا برکت غواړم، او ستا د نوم ستاينه به تل-تر-تله کوم. رب ډېر لوی دی، او د لويی ستاينه يې کېږي؛ او د هغه لويي دومره ده چې نه اندازه کېږي. هر نسل به ستا د کارونو ستاينه کوي، او ستا ځواکمني کرنې به بيانوي. زه به ستا عزت او عظمت او کمالونه بيانوم.

خلک به ستا د ډاروونکو کړنو په اړه خبرې کوي، او زه به ستا لويي بيانوم. خلک به ستا ښه والی بيانوي او خپروي به يې، او ستا د حقانيت ترانه به وايي. لوی رب ډېر مهربان او زړه سواندی دی، ژر نه په غوسه کېږي او لويه مهرباني لوروي. لوی رب د هر چا سره ښه کوي، او پر خپلو ټولو مخلوقاتو يوشان زړه سوی لري. ستا ټول مخلوقات به ستا ستاينه کوي، ای ربه؛ ستا پر هېڅکسان به ستا لويي بيانوي. دوی به ټول ستا د سترې پاچاهۍ په هکله خبرې کوي، او ستا لوړ طاقت به بيانوي؛ ترڅو د انسانانو زامنو ته ستا ځواکمني کرنې او عظيم سلطنت ور وپېژني.

ستا پاچاهي به آبدی وي، او ستا حکومت به په هر نسل کې چلېږي. لوی څښتن ټول هغه خلک ساتي چې لوبډلي وي، او هغه راپورته کوي چې سرونه يې تيبث شوي وي. د ټولو سترگې ستا دربار ته دي او ته ټولو ته پر وخت روزي ورکوي. ته خپل لاسونه پرانيزې، او د هر ژوندي شي غوښتنې پوره کوي.

څښتن په خپلو ټولو لارو کې صادق او په خپلو ټولو کارونو کې مهربان دی.

څښتن ټولو هغو کسانو ته نږدې دی چې د ده یادونه کوي، او ټولو هغو ته چې په اخلاص سره د ده یادونه کوي.

خدای به د ټولو هغو خلکو غوښتنې پوره کړي چې له هغه څخه ډارېږي؛ هغه به د دې خلکو ژر اوې هم واورې، او ساتنه به یې وکړي.

څښتن د ټولو هغو خلکو ساتنه کوي چې له ده سره مینه لري؛ خو ټول خراب خلک به نابود کړي. زما خوله به د څښتن د ستاینې خبرې کوي؛ او ټول جسم به مې د تل دپاره د ده د پاک نوم صفت کوي.

او موږ به تر دې وروسته، د تل دپاره د څښتن ثناء وایو. حمد دې وي خدای لره.

د پسلم دوهمه ترانه

هلېلویاه! د خدای د سپېڅلي مقام ستاینه وکړئ، د هغه په لوړ مقام کې د هغه لویي بیان کړئ.

د هغه د عالي کړنو ستاینه وکړئ، داسې ستاینه چې د هغه د لوړ شان او لویۍ سره وړ وي.

د شوفار په ږغولو سره د هغه ستاینه وکړئ، د پسلترې او لایرې په ږغولو سره د هغه ستاینه وکړئ. [دا د رباب په څېر لرغوني د موسیقۍ آلي دي]

په ډولونو او نڅاگانو د هغه ستاینه وکړئ، د موسیقۍ د تارلرونکو آلو او ټولو (نل) په ږغولو د هغه ستاینه وکړئ.

په خوږو ږغونو سره د هغه ستاینه وکړئ، په آنگازه لرونکو ږغونو سره یې ستاینه وکړئ.

هره روح به د خدای ستاینه کوي. هلېلویاه

د پسلم تر ترانې وروسته ثناء

موږ به تل ستا د نوم ستاینه کوو، ای زموږ پاچاه، ای خدایه، ای د آسمانو او مخکې لوی او سپېڅلي پاچاه، ځکه چې ای زموږ او زموږ د پلار پالونکې خدایه، که شعرونه وي که ستاینې، که سینګار وي که غزلې، که غیرت وي که حکومت، آبدیت وي که لویي، که زور وي که درناوی، که بنایست وي که سپېڅلتیا او پاچاهي، دا ټول یواځې ستا دپاره مناسب او ستا سره ښایي. ستا په ستر او سپېڅلي نوم ثناء وایو او شکر اداء کوو، ته به تل تر تله یې ای خدایه. حمد دې وي تا لره ای لوی پاچاه چې تل ستایل کېږي، ای هغه خدایه چې موږ دي تل په زړونو کې ساتو، ای د عجایبو ربه، ای د ټولو ارواحو

خالقه، ای د ټولو کارونو واکداره، ای د ټولو ثناء ویونکو ترانو ټاکونکې، ای پاچاه، ای د نړۍ پیدا کوونکې خدایه. آمین

تر شیماسرائیل وړاندې ثناء

ته برکتناک یې ای زموږ پالونکې خدایه، ای د نړۍ پاچاه، ای د رڼا او تیارو خالقه، ای د آرامۍ او هر شي خالقه. هر یو به ستا شکر اداء کوي، او هر یو به ستا ستاینه کوي، او هر یو به وایي چې "تر څښتن بل هیڅوک سپېڅلی نشته". هر یو به تل تر تله ستا نوم اخلي، ته هغه څوک یې چې هر شی پیدا کوي.

خدای چې د ختیځ دروازي پرانيزي او د آسمان کړکۍ ماتوي، نو لمر خپل ځای ته او سپوږمۍ خپل موقعیت ته راولي، او په دې توګه پر ټولې نړۍ او خپلو خلکو چې ده په مینه پیدا کړي، رڼا خپروي. هغه په ډېرې مهربانۍ سره پر ځمکې او هغو چې پر ځمکې اوسېږي، رڼا راولي؛ او په خپل رحمت سره هره ورځ هر شي ته چې ده پیدا کړی، ژوند ور بخښي.

ستا کارونه خورا ډېر دي ای ربه، او ته ټول په حکمت سره ترسره کوي، ځمکه ستا په ملکیت ډکه ده. ته ستر پاچاه یې، تل یواځې یې، تل ستا صفتونه کېږي او ستا ښکلا بیانېږي، او د وخت د پیل څخه تر هرڅه لوړ یې. ای د نړۍ خدایه، ستا په لویې مهربانۍ سره، پر موږ رحم وکړه، ته هغه رب یې چې موږ ته دي طاقت راکړی، ته زموږ د خونديتوب بنسټ یې، ته د خلاصون پر لور زموږ د هیلو ساتندوی یې، ته هغه څوک یې چې زموږ ساتنې ته پام کوي.

ستا سیالي هیڅوک نه شي کولای، او ستا سره بل هیڅ شریک نشته. ستا له رضا پرته هیڅ نشته، او ستا په شان بل هیڅوک نه دی. ای زموږ پالونکې ربه، ته نه په دې نړۍ کې سیال لري او نه هم ای زموږ پاچاه، په هغې نړۍ کې ستا سره شریک شته. بېله ستا له رضا څخه هیڅ نشته، ای د موسی په وخت کې زموږ ژغورونکې، او ستا په شان هیڅوک نه دی، ای زموږ د قیامت د ورځې ساتونکې. خدای د هرڅه څښتن دی، هغه د برکتونو سرچینه او د هر روح لرونکې په خوله کې ستایل کېږي.

د هغه له لویوالي او مهربانۍ څخه، نړۍ ډکه ده، پوهه او عقل له هغه څخه ترلاسه کېږي. هغه، هغه څوک دی چې خپله لویي په خپلو فرشتو سره ښکاره کوي، او په خپلو لوړو فرشتو سره د ښکلي عزت څښتن دی.

د هغه د حاکمیت په مقام کې قاطعیت او عدالت شتون لري، له مهربانۍ او زړه سوي څښتن دی. ستوري چې زموږ خدای پیدا کړي، ډېر ښه دي. هغه دا ستوري په علم، عقل او حکمت سره پیدا کړي.

هغه په هغو ستورو کې قوت او طاقت ایښی ترڅو ټولې نړۍ ته رڼا ور وبخښي.

دا ستوري له رڼا ډک دي، او ځلېږي، او پر ټولې نړۍ ښکلي رڼا خپروي.

ستوري په بهر راوتو خوښي ښيي، او له خونده ډک بیرته پر شا ځي، دوی په جدیت سره هغه څه ترسره کوي د کوم دپاره چې د دوی خالق دوی پیدا کړي دي.

دوی د خپل خالق نوم ته ستاینه او درناوی ور بخښي، او د هغه حاکمیت ته خوښي او ترانې راوړي. هغه لمر را وغوښت، نو په دې سره رڼا رامنځته شوه، او هغه د سپوږمۍ دپاره مناسب شکل جوړ او وټاکلی.

ټولې فرښتې د هغه ثناء وايي، او هغه ته ویاړ او لویي ورکوي.

دا ترانه هغه خدای لره ده چې د شنبې په ورځ یې د خلقت کارونه و درول او خپل پر تخت کښېناستی. هغه په دې کار سره د استراحت ورځې ته ویاړ ورکړ، او د شنبې ورځ یې د خوند اخیستلو ورځ و بلله. دا د اوومې ورځې دپاره یوه ترانه ده، هغه ورځ چې خدای پکې د خلقت کارونه درولي دي. اوومه ورځ ثناء وايي او د شنبې دپاره یوه ترانه وايي. د هغه ټول خلقت به د هغه ویاړونه بیانوي، او د هغه ستاینه او درنښت به کوي او د هغه پاچاه لویي او درنښت به ښيي چې هرڅه یې پیدا کړي. دی هغه څوک دی چې د شنبې په ورځ یې خپلو خلکو اسرائیلو ته استراحت ور په برخه کړی.

ای زموږ پالونکي خدایه، ستا په لاس د حیرانوونکو کارونو په تېره بیا ستا د ځلاندو ستورو له کبله به، ستا نوم پورته په آسمانونو او لاندې په ځمکې کې سپېڅلی او ستا یادونه به د ویاړ څخه ډکه وي، ای زموږ پاچاه، خلک او سپېڅلي فرښتې به تل ستا ثناء وايي.

ستا ثناء او صفت به تل کېږي، ته زموږ توان او طاقت یې، ای زموږ پاچاه، ای زموږ ژغورونکي، ای د سپېڅلو فرښتو خالق. ستا نوم به تل ستایل کېږي ای پاچاه، ای د هغو خدمتگارانو خالق چې تل په لوړ مقام کې ولاړ وي، او په ګډه سره او په وېره کې د ژوند بخښونکي خدای او د نړۍ پاچاه نوم یادوي. دا خدمتگاران ټول مینه ناک، رښتیني، اتلان او سپېڅلي دي چې هر یو یې د خالق څخه د وېرې له کبله د هغه هره غوښتنه پوره کوي. او دوی ټول د خدای د سپېڅلتیا او رښتیا په بیانولو سره خولې پرانیزي، او د خدای په نوم ترانې وايي او ستاینې کوي، ثناوې وايي او صفتونه کوي، ښکلا او پاکي یادوي او د خدای د نوم درنښت کوي او لمانځي یې؛ او وايي چې خدای پاچاه دی، هغه لوی دی، غښتلی دی، وېروونکی دی، او سپېڅلی دی. دوی ټولو د هغه پاچاهي منلي، او یو – بل ته اجازه ورکوي ترڅو په په آرامۍ، روښانتیا او په زړه پوري نغمو سره د خپل خالق پاکي بیان کړي.

[ترڅو چې لس تنه اسرائيليان سره يوځای نه وي، دا آيت بايد ونه لوستل شي. که داسې وي چې لس اسرائيليان شتون ونه لري، خو ته د پېغمبر څخه د دې آيت په اصلي نغمې و پوهېږې، نو ته دا آيت د اړوندې نغمې سره ولوله، او که داسې نه وي نو بيا د ټول آيت پرځای د "سپېڅلي" کلمه ولوله].

د فوځونو رب سپېڅلی دی، سپېڅلی دی، سپېڅلی دی؛ پر ټولي ځمکې د هغه عزت کېږي.

کېنښتنې فرېښتې چې لوړ ږغ لري، د لوړو هغو وړاندي درېږي او په داسې توګه ثناء وايي.

[د تېر آيت په څېر دا آيت هم بايد تر هغو ونه لوستل شي ترڅو لس اسرائيليان سره يوځای شوي نه وي. که لس اسرائيليان نه وو پوره او ته يې په اصلي نغمې پوهېدې نو ويې لوله او که نه، نو د دې پرځای د "برکتناک/پاک" کلمه ولوله].

برکتناک او پاک دی لوی رب په خپل شان او شوکت کې.

د ثناء لایق خدای په نوم به نغمې ږغول کېږي. د پاچاه او تلپاتي خدای په نوم به ترانې ويل کېږي او او صفتونه به اورېدل کېږي. ځکه چې هغه يواځې او تر ټولو لوړ او سپېڅلی دی، خپل طاقت کاروي او نوي شيان پيداکوي، د جګړو مدیریت کوي، رېښتینولي کوي او ژغورنو ته وده ورکوي، د ناروغیو علاج پيداکوي، دا هغه خدای دی چې په وېرې سره يې صفت کېږي، پر ټولو عجایبو لاسبری دی، هره ورځ او د تل دپاره د خپلې ښېګڼې له مخې هستي (دا هرڅه) بيا رامنځته کوي، چې په دې هکله داسې ليکل شوي: "هغه لوی ستوري پيداکوي ځکه چې د هغه مهرباني د تل دپاره ده".

ستا ثناء وایم ای ربه، ای د ستورو خالق.

تا زموږ سره بې پايه مينه کړې، ای زموږ ربه، تا پر موږ لوی او دروند زړه سوی کړی. زموږ پلاره، زموږ پاچاه، ستا د درانه نوم دپاره، او زموږ د نيکه گانو دپاره چې پر تا يې باور درلود او تا ورښوولي وه چې په خپلو کړنو کې ستا رضا په زړه کې ولري، پر موږ زړه سوی وکړه چې اوس همدا ته زموږ پلار يې، ای مهربان پلاره، ای هغه پلاره چې تل مهرباني لوروي، خير دی پر موږ مهرباني وکړه، او زموږ په زړونو کې پوهه واچوه ترڅو په پوره مينې سره ستا په تورات و پوهېږو، و يې پېژنو، ويې اورو، زده يې کړو، نورو ته يې ور زده کړو، په ياد يې وساتو او عملي يې کړو. زموږ سترګې ستا په تورات روښانې کړه او زموږ په زړونو کې ستا د احکامو سره مينه پيداکړه، او زموږ زړونه داسې جوړ کړه چې يواځې او يواځې ستا د نوم سره مينه او د هغه څخه وېره پکښې وي. نو موږ به هم په دې نړۍ کې او هم به په راتلونکې کې سرلوري او بريالي يو؛ ځکه چې موږ ستا پر سپېڅلي، لوی، غښتلي او ډاروونکي نوم باور کړی. موږ به تل خوښي کوو او ستا راګری خلاصون به لمانځو، او ای ربه، ته موږ له خپلو مهربانيو څخه هيڅکله مه بې برخې کوه.

مور ته د ځمکې د هرې څنډې څخه برکتونه او آرامي راکړه، او زموږ پر وړاندې د نورو ملتونو ځواکمني ماته کړه، او موږ ژر تر ژره، زموږ پر خپلې ځمکې په سرلوړۍ او وياړ سره وگرځوه، ځکه چې ته هغه خدای يې چې خلاصون ورکوي، او موږ هغه خلک يو چې تال له نورو څخه ځانگړي کړي او خپل ځانته غوره کړي يو، او ای زموږ پاچاه، ته وې چې موږ دې خپل ستر نوم ته درنېږدې کړي يو، نو موږ به ستا شکر اداء کوو او پوهېږو چې ته يو يې، او ستا څخه به هم وېره ولرو او هم به مينه ورسره ولرو.

ستاینه او صفت دي وي هغه رب لره چې په ډېره مينه يې خپل خلک (اسرائيل) ځانته غوره کړل.

شیماسرائيل

[د شیماس په اړه په تورات کې دوه آيتونه ثابت دي چې يو يې په تورات کې ليکل شوی او بل زموږ پلار يعقوب په خوله را انتقال کړی دی. خو د پيغمبرانو د حکم له مخې بايد د دې سره جوخت د تورات درې نور پاراگرافونه هم ولوستل شي. شیماسرائيل بايد د ورځې په لومړيو درو ساعتونو کې ولوستل شي؛ او ورځ تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې پيل کېږي. يو ځل تر لمر لوېدو وروسته، او يو ځل تر ویده کېدو مخکې، او که چېرې څوک د شپې نا وخته ویده کېږي نو يو ځل تر نیمې شپې مخکې ويل کېږي. نیمه شپه 0:00 بجو ته نه ويل کېږي، بلکې د نن ورځې د لمر لوېدو او سبا ورځې تر لمر ختو 1:15 ساعته مخکې وخت و نیمايي ته نیمه شپه ويل کېږي].

[سترگې دې پټې کړه او خپل بني لاس پرې و نیسه او داسې و وايه]:

اسرائيل درک کړی، څښتن زموږ خدای دی، او څښتن يو دی.

[د "يو" د کلمې په لوستلو او تر دې وروسته د هغه حقيقت په هکله فکر وکړه چې خدای هرڅه خپله پيداکړي او لا يې اوس هم ټولې هستې ته شتون ورکړی دی. د زړه له تله داسې پرېکړه وکړه چې د خدای رضا تر بل هرڅه درته مهمه ده، ان ستا تر ژوند هم. تصور وکړه چې که په ډېرو وژل کېږي بيا به هم هغه څه غوره کوي چې خدای يې غواړي. فکر وکړه چې که په اور کې په سوځولو وژل کېږي خو بيا به هم د خدای لاره پرې نه ږدي. او يا که په چاره وژل کېږي، هم به د خدای سره اړيکه نه شلوي. د خدای رضا به حاصلوي که زندی کېږي هم. هم په دې نړۍ کې او هم په راتلونکي کې تر هر ډول انعام د خدای رضا درته غوره ده].

[يوه شېبه تم شه او بيا په داسې نرم ږغ دا لاندې درود و وايه چې ته يې خپله هم نه اورې]:

د هغه د پاچاهۍ د برم نوم دي تل پاک او سپېڅلی وي.

[يوه شېبه تم شه، بيا خپلې سترگې پرانيزه او و وايه]:

ته بايد د خپل پالونکي خدای سره د زړه له تله، په ټوله روح او ټول ملکيت سره مينه ولري. او دغه خبرې چې زه يې تاسې ته حکم کوم، بايد نن ستا په زړه کې وي. ته بايد دا خبرې خپلو اولادونو او شاگردانو ته ورسوي، او کله چې په کور کې ناست يې، کله چې پر څرک ځي، کله چې پر ځای پرېوځي او ويده کېږي، او کله چې راويښ شي نو بايد د دې خبرو يادونه وکړي. ته بايد دا خبرې د يوې نښې په توګه پر خپل لاس وتړي، او دا خبرې ستا د سترګو په منځ کې د يوه يادداښت په توګه ځای ولري. او بايد دا خبرې د دروازې پر چوکاټ او د سرای پر لويې دروازې (ګېټ) وليکي.

او که تاسې د زړه له تله او په ټولې روح سره د خپل پالونکي خدای سره د مينې له کبله او د هغه د خدمت کولو په موخه زما د خبرو اطاعت وکړ، نو زه به پر مناسب وخت ستاسې پر ځمکو باران و اوروم، هم په پيل کې او هم په پای کې باران، چې تاسې به ډېرې غلې راټولي کړئ او د انګورو او زيتونو فصلونه به واخلي. زه به ستاسې د څارويو دپاره ستاسې په کروندو کې واښه را شنه کړم، چې په دې توګه به تاسې په مړه ګېډه خواړه وخوړئ. پام مو وي، داسې نه چې ستاسې زړونه لالهاندي او تاسې ګمراه شئ او د بُتانو عبادت پيل او هغو ته سجده وکړئ. ځکه چې که داسې وکړئ نو څښتن به پر تاسې په غوسه شي، د آسمانونو دروازې به درباندي بندي کړي، او ځمکه به خپل حاصل نه ورکوي، او په دې توګه به تاسې په ډېرې چټکۍ سره د هغې ښې ځمکې څخه لېرې کړي چې تاسې ته يې درکړې ده. زما دا خبرې په خپل زړه او روح کې وساتئ او پر خپل لاس يې د نښان په توګه وتړئ، او دا به ستاسې د سترګو په منځ کې د يادگار په څېر وي. تاسې بايد دا خبرې خپلو اولادونو او شاگردانو ته ورسوي، او کله چې په کور کې ناست ياست، کله چې پر څرک ځي، کله چې پر ځای پرېوځي او ويده کېږي او کله چې راويښ شي، نو بايد د دې خبرو يادونه وکړئ. تاسې بايد دا خبرې د خپلو دروازو پر چوکاټونو او د سرايونو پر دروازو وليکئ؛ نو په دې توګه به پر هغې ځمکې ستاسې او ستاسې د اولادونو د استوګنې موده اوږده شي چې څښتن ستاسې نيکه ګانو ته ورکړي او قسم يې خوړلی چې ترڅو چې آسمان له ځمکې څخه پورته وي، دا ځمکه به د هغو وي.

خدای د موسی سره خبرې وکړې او داسې يې ورته وويل: د بني اسرائيلو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې د خپلو ټولو نسلونو پر څلورکونجو جامو (پټوانو) د تارونو څرمي (حاشيې) جوړې کړي او د هر کونج پر څرمي دې يې يو (شين) تار و ځروي. دې څرمو ته په کتو به تاسې ته ټول هغه احکام در په يادېږي چې څښتن تاسې ته درکړي او پلي کوي به يې، چې په دې توګه به تاسې د خپل زړه او سترګو له غوښتنو راوگرځئ او لارورکي کېږئ به نه. دا د دې دپاره چې تاسې زما ټول حکمونه په ياد ولري او هغوی پلي کړئ او د خدای په حضور کې به سپېڅلي ياست.

[په لاندې آيت کې موږ د مصر څخه د خلاصون د يادولو حکم پلې کوو.]

زه ستاسې هغه پالونکی خدای يم چې تاسې مې د مصر څخه را و ایستلاست، زه ستاسې پالونکی يم، او زه پالونکی، ستاسې خدای يم.

تر شېما اسرائیل وروسته ثناء

هغه خبرې زموږ دپاره تل او هر وخت رښتینې دي، مضبوطې دي، صحیح دي، صادقې دي، له ایمانه پکې دي، د مینې دي، ښکلې دي، مهربانې دي، خوندورې دي، د باوره پکې دي، ځواکمنې دي، بشپړې دي، منل شوې دي، ښې دي او ښایستې دي. د نړۍ خدای رښتینې دی، زموږ پاچاه خدای، د یعقوب طاقت خدای، او زموږ د خلاصون خدای. هغه د هر نسل دپاره شتون لري، د هغه نوم شتون لري، د هغه واکمني تیاره ده، او د هغه اصول او وفاداري تل تر تله باقي ده، د هغه خبرې به ژوندۍ او تلپاتې وي او هغه هم په دې نړۍ کې او هم په هغې کې هم زموږ د پلرونو دپاره او هم زموږ او زموږ د اولادونو دپاره او هم زموږ اسرائیلو د ټولو نسلونو دپاره، وفادار او پاچاه دی. له پیله تر پایه، ستا خبرې ښې او پرځای دي، په حقیقت او باور سره، ستا خبرې داسې قانون دی چې هیڅکله له منځه نه ځي.

دا حقیقت خبره ده چې ته زموږ پالونکی خدای یې او زموږ د پلرونو هم، هم زموږ او هم زموږ د پلرونو پاچاه یې، هم زموږ او هم زموږ د پلرونو ژغورونکی یې، زموږ خالق، زموږ د ژغورنې یواځینۍ قوه یې، مرسته کوونکی او ژغورونکی همېشه ستا نوموم دی، او ستا ترڅنګ بل هیڅ خدای نشته. تا همېشه زموږ د پلرونو سره مرسته کوله، په هر نسل کې به دې د هغو او د هغو د اولادونو ساتنه او ژغورنه کوله. ته پر هرڅه واکمن یې او ستا عدالت او رښتیني کړنې تر ډېرو وړوکو مخلوقاتو پورې هم رسېږي.

دا رښتیا ده چې ته د خپلو خلکو بادار یې، یو پیاوړی پاچا یې چې د پلرونو او زوی پرځای جگړه کوي.

دا رښتیا ده چې ته هم لومړی یې او هم وروستی، او موږ بېله تا بل هیڅ ساتونکی او ژغورونکی نه لرو.

دا رښتیا ده چې تا موږ د مصر څخه و ژغورلو، ای زموږ پالونکي خدايه، تا موږ د غلامۍ څخه خلاص کړو. تا د هغو ټولو لومړني زېږېدلي ماشومان ورته و وژل، او خپل لومړنی ماشوم اسرائیل دې و ژغورلی. او تا زموږ دپاره سور سمندر پر منځ پرې کړ، خو مصريان دې پکې ډوب کړل.

ستا ملگري تر سمندر پورپوتل، خو د دوی ټول دښمنان په اوبو کې ډوب شول او یو هم ونه ژغورل شو.

له همدې کبله ستا مینه والو ستاینه وکړه، او ترانې او شعرونه یې وویل او د پاچا مننه یې وکړه، خدای ژوندی او حاضر دی، لور او اوچت دی، لوی او ډاروونکی دی، هغه څوک دی چې کبرجنان ځمکې ته راتیتوي او عاجزان آسمان ته پورته کوي. بنديان آزادي، عاجز ژغوري، د بېوزلي سره مرسته کوي، او کله چې یې خپل خلک (اسرائیل) د مرستې دپاره نوم اخلي نو دی لږیک ورته وايي. ستاینه دې وي لوی خدای لره چې خپل خلک یې و ژغورل، برکتناک دی هغه او تل به وي. موسی او د اسرائیل اولادونو په خوښیو کې ستا ترانې ویلي، دوی ټولو به داسې ویل: "ستا په شان بل هیڅوک نشته، ای پالونکي، ستا په څېر بل هیڅوک پلوری او سپېڅلی نه دی. په ستاینو کې دې وېره ده، او کارونه دي عجایب دي". ژغورل شوو کسانو د سره سمندر پر غاړه ستا په ستر نوم یوه نوې ترانه و ویله، چې د دې کار دپاره سره راټول شول او داسې یې وویل: "خدای پاچاهي به تل او هرکله وي". او داسې لیکلی شوي دي: "زموږ ژغورونکی، چې د لښکرو څښتن یې نوم دی، هغه د اسرائیلو مقدس دی".

حمد دي وي تا لره ای ربه چې اسرائیل دي و ژغورل.

[بېله دې چې په منځ کې یې یوڅه و وایي یا یو کار ترسره کړي، سملاسې د ولاړو عبادت پیل کړه]

د شنبې (شبّات) د سهارني عبادت د ولاړو برخه

ای زما څښتنه، زما شونډې پرانیزه، او زما خوله به ستا ثنا و وایي.

[په لومړۍ او په اتلسمې ثناء کې د "ثناء" د لغت په ویلو سره ځان ټیټ کړه؛ د "ستا" د لغت په یادولو سره سر ټیټ کړه؛ د "د څښتن" د لغت په یادولو سره ځان سیده کړه او بیا د همدې لغت پر مهال خپل سر سیده کړه.]

1. [د عبادت هر لغت باید په اړینه توګه معنی ولري، په تېره بیا د لومړۍ ثناء هر لغت].

ته برکتناک یې؛ زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه؛ د ابراهیم خدایه؛ د اسحاق او د یعقوب خدایه؛ ستر، ځواکمن او ډاروونکې خدایه؛ لور خدایه؛ ته مهربان یې؛ هر څه ستا په لاس کې دي، ته زموږ د نیکه ګانو نېکۍ په یاد ساتي او د هغو سره د خپلې مینې په ترڅ کې د هغوی د اولادونو د اولادو دپاره ژغورونکی را استوي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

مور د ژوند دپاره په یاد لره، ای ژوند غوښتونکي پاچاه؛ مور د ژوند په کتاب کې وليکه، ستا د لتون دپاره، ای د ژوند مالکه.

ای مرسته کوونکي، ژغورونکي او ساتونکي خدایه.

[د "ثناء" د لغت په یادولو سره پر ملا کړوپ شه؛ د "ستا" د لغت په یادولو سره دي سر پر تتر راتیت کړه؛ د "رب" لغت په یادولو سره لومړی پر ملا سیده شه او بیا دي سر راپورته کړه].

برکتناک یې ای ربه، ای د ابراهیم ساتونکي.

2. ته تل لور یې، ای ربه، ته د بېلاري شوو خلکو سره مرسته کوي ترڅو توبه وکاري. ته په

پوره قوت سره مرسته ورسره کوي.

[په اورې کې، چې د پیسڅ د لومړۍ ورځې او د شکوت د اتمې ترمنځ دی، داسې و وایه: **خدای پرځه اوروې**.]

[په ژمي کې داسې و وایه: **خدای باد را الوځوي او باران اوروې**.]

شتمن په خپلې مهربانۍ کې ساتي، بېوزلو ته په پوره زړه سوي سره روزي ورکوي، د کمزورو لاسنیوی کوي، ناروغ ته روغتیا ور بخښي، بنديان خوشي کوي او په خاورو کې د پرتو په بیرته را ژوندي کولو سره خپله ژمنه پوره کوي. ستا په شان څوک کېدای شي ای د قوت څښتنه؛ او ستا سره څوک پرتله کېدای شي، ای پاچاه؛ هغه پاچاه چې خواشینی رامنځته کوي او بیرته خوښي راگرځوي او هم خلاصون ورکوي!

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې]:

ستا په شان څوک کېدای شي ای مهربان پلاره؛ ستا په پرتله څوک د خپلو مخلوقاتو د ژوندانه په اړه فکر کوي.

بېشکه چې یواځې ته مري را ژوندي کولای شي. برکتناک یې ای ربه، ته هغه څوک یې چې مري بیرته را ژوندي کوي.

3. ته سپېڅلی یې او ستا نوم سپېڅلی دی، او سپېڅلي مخلوقات دي د تل دپاره هره ورځ، ستاینه کوي.

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې ثناء د "د خدای" پر ځای په "پاچاه" سره پای ته ورسوه].

ته برکتناک یې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

ته برکتناک یې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

4. موسی به د خپل کردار په ډالۍ خوښ وي، ځکه چې تا هغه ته خپل ایماندار خادم ويلي وو.

کله چې هغه د سینا پر غره ستا په وړاندي و درېدی، نو تايي پر سر یو رنگین تاج ور کښېښود. هغه دوي ډبریني ریتارې چې لسګوني احکام پرې لیکلي وو او هغه (موسی) په خپل لاس کښته راوړلې، چې په هغو احکامو کې د شنبې د لمانځلو ویل شوي، او همدارنګه ستا په تورات کې هم راغلي: “او بني اسرائيلو شنبه ولیدله، او هغه به د دوی د ټولو نسلونو دپاره یو دایمي تړون وي. زما او د بني اسرائيلو ترمنځ شنبه د یوې تلپاتې نښې په توګه ده. ځکه چې رب د اوونۍ په شپږو ورځو کې آسمانونه او مځکه جوړ کړل، او په اوومه ورځ یې کارونه و درول او خلقت ته یې شتون ور و بڅېښی.”

او تا نورو ملتونو ته د شنبې د لمانځلو حکم نه دی کړی، او نه هغو ته چې د بتانو عبادت کوي. نور خلک به د استراحت څخه خوند وانه خلي. ځکه چې د استراحت حکم یواځې تا خپلو خلکو اسرائيلو، د یعقوب اولادونو ته، چې تا خپل ځان ته انتخاب کړي، کړی دی.

او ټول هغه خلک چې شنبه لمانځي، هغوی به ستا د حاکمیت څخه خوښ وي؛ او ټول هغه خلک به هم همداسې وي چې په خوند سره تورات زده کوي او اوومه ورځ سپېڅلي ګڼي. دا خلک به ټول ستا په ښېګڼو ماړه او خوند به ترې واخلي. او تا د اوومې ورځې غوښتنه کړې او هغه دي سپېڅلي ګرځولي، او تا دي ته مطلوبه ورځ ويلي.

زموږ او زموږ د پلرونو خدایه، د مهربانۍ له مخې زموږ له آرام څخه راضي شه، موږ په خپل حکم سره سپېڅلي کړه، موږ ته خپل په تورات کې برخه راکړه، موږ په خپلو ښېګڼو ماړه کړه، زموږ روحان په خپل خلاصون خوښ کړه، او زموږ زړونه پاک کړه ترڅو په رښتیني توګه ستا عبادت وکړو. او زموږ پالونکي خدایه، موږ ته په مینې او ستا د رضا سره شبات رانصیب کړه، او ټول هغه اسرائيل چې ستا نوم سپېڅلی ګڼي، هغوی به په هغه کې سکون و مومي. ته برکتناک یې ای د سپېڅلي شنبې ربه.

5. پر خپلو خلکو (اسرائیلو) احسان وکړه، ای پالونکي خدایه، او د هغو عبادتو ته پام کوه؛ ستا د عبادتځای په تر ټولو سپېڅلي مقام کې بیرته خدمات فعاله کړه، او په مینه سره د اسرائيلو قرباني او عبادات ترې قبول کړه؛ او ستا د خلکو (اسرائیلو) خدمت دي تاته تل قبول وي.

[په راش هدیش (د نوې میاشتې لومړۍ ورځ) او د رخصتۍ په منځ کې، دا لاندې شیان ور زیات کړه]:

زموږ خدايه او زموږ د پلرونو خدايه، ته خو وکړې چې زموږ او زموږ د پلرونو يادونه هلته ستا حضور ته در پورته شي، در شي او در ورسېږي، ته يې و وينې، و يې منې، وايې اورې او در په ياد يې کړې. او د دې [د نوې مياشتې ورځ - راش خوديش] ورځې په برکت دي خپل ښار يوريشيلم درته ياد شي، د داود زوی او ستا خادم (مسيح) دي درته ياد شي، او خپل ټول خلک (د اسرائيل کورنۍ) دي د خلاصون دپاره، روغتيا، رحم، مهربانۍ، زړه سوي او ښه ژوند او آرام دپاره درته ياد شي.

پورته وروستۍ جمله د لاندې ورځو دپاره هم په ورته ډول ويله کېږي، لکه:

[د پيسخ د رخصتۍ په ورځ چې د مسسوت اختر ورته ويل کېږي]: د دې سپېڅلې ورځې په برکت.

[د شکوت د رخصتۍ په ورځ چې د شکوت اختر ورته وايي]: د دې سپېڅلې ورځې په برکت.

پر موږ مهرباني ولره او موږ و ژغوره. اې زموږ پالونکې ربه، په دې ورځې کې موږ په ښو ياد کړه؛ په دې ورځ پر موږ د برکت نظر کوه؛ او د دې ورځې په برکت زموږ سره د ښه ژوندانه مرسته وکړه. د خلاصون او مهربانۍ د ژمنې له مخې، زموږ ساتنه کوه او پر موږ زړه سواندۍ اوسه؛ او زموږ غمخوار اوسه او رحمت راباندې کوه او موږ وساته؛ ځکه چې زموږ سترگې يواځې ستا دربار ته دي او ته مهربان او زړه سواندۍ پاچاه يې.

په خپلې مهربانۍ سره، پر موږ احسان و لوروه او احسان راباندې وکړه او زموږ سترگې داسې جوړې کړه چې (سسيون) بيرته ستا راستنېدو ته پام وکړي. ته برکتناک يې اې ربه، ته په سسيون کې خپل سپېڅلی شتون بيرته ښيي.

[د دې ثناء په پيل کې چې که د "زموږ" لغت يادوي، نو پر ملا کړوپ شه، خو د بل ځای برعکس به دلته سر نه کړوپوي. او د "رب" د لغت په يادولو سره بيرته سيده شه].

6. موږ ډېر شکر کاږو چې ته تل تر تله زموږ او زموږ د پلرونو پالونکې رب يې. ته زموږ قوت يې، زموږ د ژوند قوت، او زموږ د خلاصون ساتندوی پوښ يې. زموږ هر نسل به ستا شکر اداء کوي او ستا کړه به بيانوي، ځکه چې زموږ د هر يوه ژوند ستا په لاس کې دی، موږ خپل روحان تاته سپارلي، ستا معجزې هره ورځ زموږ سره ملګرې دي، او ته هره ورځ حيرانوونکي او په زړه پورې کارونه ترسره کوي، دا کارونه تل کوي، په شپه کې، په سهار کې او په غرمه کې. ته ډېر ښه يې، ځکه چې ستا مهربانۍ هيڅکله نه ختمېږي؛ ته تر هر چا مهربان يې، ځکه چې ستا زړه سوی هيڅکله نه ختمېږي؛ او موږ تل تاته هيله لرو.

[په خنوکه او پوريم کې دا لاندې څه هم ور زياتېږي]:

مور ستا څخه مننه کوو چې زموږ د نيکه گانو دپاره دي په هغو ورځو کې پر دغه مهال معجزې کړې، هغوی ته دي خلاصون ورکړی، د هغو د ژغورلو او تسليت دپاره دي ستر او حيرانوونکي کارونه کړي.

[د خنوکې په ورځ يې له دې ځايه پيل کړه]: د مشر کاهن يوحنا د زوی متيتيا هو په وخت کې، چې د هاشموني کورنۍ څخه و، او د هغه د زامنو په وخت کې، چې کله بېلارې يونانيان ستا د خلکو اسرائيلو پر وړاندې راپورته شول، او غوښتل يې چې هغوی ستا تورات هېر او ستا د رضا نافرمانې وکړي. خو ته په خپلې مهربانۍ سره، د هغو سره د احتياج په وخت کې و درېدې. تا د دوی دپاره جگړه و کړه، د هغو د حقوقو دفاع دي وکړه او د هغو غچ دي واخيست. تا غښتلي د کمزورو، ډېر د لږو، ناخالص د خالصو، بېلاري د رښتینو او گناهگاران د هغو تر لاس لاندي کړل چې ځانونه يې ستا تورات ته وقف کړي وو. تا په خپله نړۍ کې يو ستر او سپېڅلی نوم خپل کړ، او په دې ورځ دي خپلو خلکو ته لوی خلاصون او ژغورنه ور په برخه کړله. نو ستا اولادونه ستا د عبادتځای روضي ته ور ننوتل، عبادتځای يې پاک، جومات يې تصفيه، او په سپېڅلي غولي کې يې ډېوې بلې کړې، او دا د خنوکې اته ورځې يې د ستاينې او شکريې دپاره و ټاکلې. تا زموږ د نيکه گانو دپاره معجزې او حيرانوونکي کارونه کړي چې له کبله يې مور تل ستا شکر اداء کوو.

[د پوريم په ورځ يې له دې ځايه پيل کړه]: د مردیځای او ايستر په وخت کې، د پارس په پلازمېنې شوشان کې، کله چې بېلاری (هامون) راپورته شو، او غوښتل يې چې ټول اسرائيل ، ځوان او زاړه، ماشومان او ښځې په يوه ورځ، د دوولسمې مياشتې يا ادهار پر ديارلسمې نېټې پوپنا، حلال او له منځه يوسي او شتمنۍ يې ترې لوټ کړي. خو تا د خپلې بې شاني مهربانۍ له مخې، د هغه نيت او اراده ناکامه او د ده په خپل زيان دي ورته تمام کړله، او دی او د ده زامن په هغې ونې پورې و ځړول شول چې ده د مردیځای د ځړولو دپاره تياره کړې وه. تا زموږ د نيکه گانو دپاره معجزې او حيرانوونکي کارونه کړي چې مور به يې له کبله تل ستا شکر اداء کوو.

نو ای زموږ پاچاه، د دې ټولو شيانو له کبله به تل او په جاري توگه ستا په نوم ثناء ويل کېږي، ستا نوم به ستايل کېږي او اوچت کېږي به.

[د نوي کال او يوم کيپور ترمنځ په لسو ورځو کې دا لاندي څه ور زيات کړه]:

ټول هغه خلک چې ستا په تړون کې شامل دي، د هغو په قسمت کې ښه ژوند وليکه.

او ټول به، په اخلاص سره او تر آبد، ستا په نوم ثناء وايي او ستاينه به يې کوي.

[د دې ثناء په پای کې کله چې د “برکت” لغت ته را ورسېږي، نو پر ملا کړوپ شه؛ او د “ته” لغت ته په رارسېدو سره دې سر پر تېتر راتیت کړه؛ او د “رب” لغت ته په رارسېدو سره بیرته پر ملا سیده شه او بیا د همدې لغت پر مهال دې سر هم سیده کړه].

برکتناک یې، ته، ای ربه، ستا نوم ښه دی، او ستا شکر باید اداء شي.

7. پر مور او خپلو ټولو خلکو (اسرائیلو) آرامي، ښېگنې او برکتونه، ژوند، مهرباني، زړه سوي او شفقت و لوروه. او زموږ پلاره، پر مور رحم وکړه، پر مور ټولو په یوځل خپل د رحمت رڼا و خپره کړه. ځکه چې ای پالونکي خدایه، تا د خپلې رڼا په وسیله، مور ته تورات او ژوند راکړی، مینه او زړه سوي دي راکړی، سخا او مهرباني دي راکړي، رحمت او آرامي دي راکړي. ستا پر خلکو اسرائیلو دي ستا د رحمت، تشویق او سولي نظر وي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

او د ژوند په کتاب، د رحمت او آرامي په کتاب، د ښکمر غي په کتاب، د خلاصون او ډاډیني په کتاب، او د مهربانيو د احکامو په کتاب کې دي مور او ستا ټول خلک یعنې د اسرائیل کورنۍ لیکلي او درته یاد یو ترڅو د خوښ ژوند او آرامي څښتنان اوسو.

ته برکتناک یې ای ربه، ای پر خپلو خلکو اسرائیلو د آرامي رحمت کوونکي.

زما د خولي الفاظ دي تا ته قبول، او زما د زړه چرتونه دي ستا د پام وړ وي، ای د قوت او خلاصون بڅبونکي ربه.

[دلته یوڅوک کولای شي خپل شخصي عبادت ور زیات کړي. کله چې شخصي عبادت ور زیات شي، نو وروستی آیت (زما د خولي الفاظ دي تاته قبول وي ... ای د قوت او خلاصون بڅبونکي) باید په پای کې بیاځلي و ویل شي].

[د لاندې جملې تر تلاوت مخکې باید سری یوڅه تیت شي، او په همدې تیت حالت کې درې گامه تر شا واخلې؛ لومړی دي کښه پښه تر شا کړي، بیا ښي پښه او بیا دي کښه پښه تر هغه تر شا یوسي ترڅو د ښي سره څنګ پر څنګ شي. چې لا د تیتوالي څخه پورته شوی نه یې، بدن دي رپونده کښې خواته وگرځوه او داسې و وایه، “هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي”؛ ولار شه او بیا دي بدن رپونده ښي خواته کور کړه او داسې و وایه، “هغه دي مور ته هم آرامي راولي” ولار شه او په پای کې د مخ خواته کور شه او و وایه، “او د ټولو اسرائیلو دپاره؛ امین”].

[رېونده کېښې خواته] هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي [د توبې په لسو ورځو کې يې داسې و وايه: “ځانگړې آرامي”، [رېونده ښې خواته] هغه دي موږ ته هم آرامي راولي، [بيا د مخ خواته کور شه] او ټولو اسرائيلو ته هم؛ امين.

[له ځانگړو ورځو پرته لکه نوې مياشت او رخصتۍ، په نورو کې بايد تر هر عبادت وروسته سړی خدای ته د خپلو گناهونو اقرار وکړي].

د شنبې اضافي عبادت

[دا عبادت د سهار تر عبادت سملاسي وروسته ترسره کېږي]!

د پسلم ترانه

خوښ دي هغه کسان چې ستا په کور کې اوسېږي او تل ستا ستاينه کوي.

خوښ دي هغه خلک چې دا ډول ژوند کوي! خوښ دي هغه خلک چې لوی خدای يې پالونکی وي.

د داود د ثناء پسلم: زه به تل ستا لويي بيانوم، ای زما خدايه، ای د نړۍ پاچاه، او زه به تل تر-تله ستا په نوم برکت غواړم.

او زه به هره ورځ ستا برکت غواړم، او ستا د نوم ستاينه به تل-تر-تله کوم.

رب ډېر لوی دی، او د لویۍ ستاينه يې کېږي؛ او د هغه لويي دومره ده چې نه اندازه کېږي.

هر نسل به ستا د کارونو ستاينه کوي، او ستا ځواکمني کړنې به بيانوي.

زه به ستا عزت او عظمت او کمالونه بيانوم.

خلک به ستا د ډاروونکو کړنو په اړه خبرې کوي، او زه به ستا لويي بيانوم.

خلک به ستا ښه والی بيانوي او خپروي به يې، او ستا د حقانيت ترانه به وايي.

لوی رب ډېر مهربان او زړه سواندی دی، ژر نه په غوسه کېږي او لويه مهرباني لوروي.

لوی رب د هر چا سره ښه کوي، او پر خپلو ټولو مخلوقاتو يوشان زړه سوی لري.

ستا ټول مخلوقات به ستا ستاينه کوي، ای ربه؛ ستا پر هېزگاران به ستا لويي بيانوي.

دوی به ټول ستا د ستري پاچاهۍ په هکله خبرې کوي، او ستا لوړ طاقت به بيانوي؛ ترڅو د انسانانو زامنو ته ستا ځواکمني کړنې او عظيم سلطنت ور وپېژني.

ستا پاچاهي به آبدی وي، او ستا حکومت به په هر نسل کې چلېږي.

لوی څښتن ټول هغه خلک ساتي چې لوېدلي وي، او هغه راپورته کوي چې سرونه يې تپت شوي وي.

د ټولو سترگې ستا دربار ته دي او ته ټولو ته پر وخت روزي ورکوي.

ته خپل لاسونه پرانيږي، او د هر ژوندي شي غوښتنې پوره کوي.

څښتن په خپلو ټولو لارو کې صادق او په خپلو ټولو کارونو کې مهربان دی.

څښتن ټولو هغو کسانو ته نږدې دی چې د ده یادونه کوي، او ټولو هغو ته چې په اخلاص سره د ده یادونه کوي.

خدای به د ټولو هغو خلکو غوښتنې پوره کړي چې له هغه څخه ډارېږي؛ هغه به د دې خلکو ژر اوې هم واورې، او ساتنه به يې وکړي.

څښتن د ټولو هغو خلکو ساتنه کوي چې له ده سره مینه لري؛ خو ټول خراب خلک به نابود کړي.

زما خوله به د څښتن د ستاینې خبرې کوي؛ او ټول جسم به مې د تل دپاره د ده د پاک نوم صفت کوي.

او موږ به تر دې وروسته، د تل دپاره د څښتن ثناء وایو. حمد دې وي خدای لره.

د شنبې په اضافي عبادت کې د ولاړو برخه

[د شنبې لومړنۍ درې او وروستۍ درې ثناگانې د اوونیو د نورو ورځو په څېر دي. د منځنۍ یوې پرځای یې یوه ځانگړې ثناء د شنبې دپاره راوړل شوې ده].

ای زما څښتنه، زما شونډې پرانیزه، او زما خوله به ستا ثنا وایي.

[په لومړۍ او په اتلسمې ثناء کې د “ثناء” د لغت په ویلو سره ځان تپت کړه؛ د “ستا” د لغت په یادولو سره سر تپت کړه؛ د “د څښتن” د لغت په یادولو سره ځان سیده کړه او بیا د همدې لغت پر مهال خپل سر سیده کړه].

1. [د عبادت هر لغت باید په اړینه توگه معنی ولري، په تېره بیا د لومړۍ ثناء هر لغت].

ته برکتناک یې؛ زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه؛ د ابراهیم خدایه؛ د اسحاق او د یعقوب خدایه؛ ستر، ځواکمن او ډاروونکې خدایه؛ لوړ خدایه؛ ته مهربان یې؛ هر څه ستا په لاس کې دي، ته زموږ د نیکه گانو نېکۍ په یاد ساتې او د هغو سره د خپلې مینې په ترڅ کې د هغوی د اولادونو د اولادو دپاره ژغورونکې را استوي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

مور د ژوند دپاره په یاد لره، ای ژوند غوښتونکي پاچاه؛ مور د ژوند په کتاب کې وليکه، ستا د لتون دپاره، ای د ژوند مالکه.

ای مرسته کوونکي، ژغورونکي او ساتونکي خدايه.

[د "ثناء" د لغت په یادولو سره پر ملا کړوپ شه؛ د "ستا" د لغت په یادولو سره دي سر پر تتر راتیت کړه؛ د "رب" لغت په یادولو سره لومړی پر ملا سیده شه او بیا دي سر راپورته کړه].

برکتناک يې ای ربه، ای د ابراهيم ساتونکي.

2. ته تل لور يې، ای ربه، ته د بېلاري شوو خلکو سره مرسته کوي ترڅو توبه وکاري. ته په پوره قوت سره مرسته ورسره کوي.

[په اوړي کې، چې د پیسڅ د لومړۍ ورځې او د شکوت د اتمې ترمنځ دی، داسې و وایه: **خداي پرځه اوروې**.]

[په ژمي کې داسې و وایه: **خداي باد را الوځوي او باران اوروې**.]

شتمن په خپلې مهربانۍ کې ساتي، بېوزلو ته په پوره زړه سوي سره روزي ورکوي، د کمزورو لاسنیوی کوي، ناروغ ته روغتیا ور بخښي، بنديان خوشي کوي او په خاورو کې د پرتو په بېرته را ژوندي کولو سره خپله ژمنه پوره کوي. ستا په شان څوک کېدای شي ای د قوت څښتنه؛ او ستا سره څوک پرتله کېدای شي، ای پاچاه؛ هغه پاچاه چې خواشيني رامنځته کوي او بېرته خوښي راگرځوي او هم خلاصون ورکوي!

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې]:

ستا په شان څوک کېدای شي ای مهربان پلاره؛ ستا په پرتله څوک د خپلو مخلوقاتو د ژوندانه په اړه فکر کوي.

بېشکه چې یواځې ته مري را ژوندي کولای شي. برکتناک يې ای ربه، ته هغه څوک يې چې مري بېرته را ژوندي کوي.

3. ته سپېڅلی يې او ستا نوم سپېڅلی دی، او سپېڅلي مخلوقات دي د تل دپاره هره ورځ، ستاینه کوي.

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې ثناء د "د خداي پر ځای په "پاچاه" سره پای ته ورسوه].

ته برکتناک يې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

ته برکتناک يې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

4. تا مور ته د شنبې د لمانځلو حکم وکړ، تا د هغې قرباني وغوښتل، او د انگورو د شیرې د قربانۍ سره دي د هغې د جزئیاتو احکام را ولېږل. څوک چې له دې څخه خوند اخلي، د تل دپاره به پتمن وي، هغه خلک چې د دې ورځې د ډوډۍ څکه کوي، د ژوند څخه به برخمن شي، او چا چې د دې ورځې سره مینه وکړه، هغو عظمت غوره کړ، ځکه چې د سینا پر غره مور ته حکم شوی چې څنگه په سمه توګه د دې ورځې لمانځنه وکړو.

زموږ او زموږ د پلرونو پالونکي خدایه، موږ په خوند سره خپلې مخکې ته راوله، او پر خپل ځای مو مېشت کړه، ترڅو موږ خپل لازمي قربانۍ ترسره کړو. ورځنۍ قربانۍ په خپل ترتیب سره او اضافي قربانۍ د خپلو جزئیاتو سره. موږ به د شنبې دا اضافي قرباني په مینه سره ترسره کوو، په هغه ډول چې تايي حکم کړی او په هغه ډول چې تا د خپل خادم موسی په وسیله په خپل تورات کې راته لیکلي دي:

او د شنبې په ورځ دوه ښه تیار پسونه او دوې ټوټې د اوږو، یوه ډالۍ، د زیتونو د غوړو او د هغو د شرابو سره. د شنبې په ورځ د شنبې قرباني، د ورځې پر قربانۍ او شرابو سربېره.

او ټول هغه خلک چې شنبه لمانځي، هغوی به ستا د حاکمیت څخه خوښ وي؛ او ټول هغه خلک به هم همداسې وي چې په خوند سره تورات زده کوي او اوومه ورځ سپېڅلي ګڼي. دا خلک به ټول ستا په ښېګڼو ماږه او خوند به ترې واخلي. او تا د اوومې ورځې غوښتنه کړې او هغه دي سپېڅلي ګرځولي، او تا دې ته مطلوبه ورځ ويلي.

زموږ او زموږ د پلرونو خدایه، د مهربانۍ له مخې زموږ له آرام څخه راضي شه، موږ په خپل حکم سره سپېڅلي کړه، موږ ته خپل په تورات کې برخه راکړه، موږ په خپلو ښېګڼو ماږه کړه، زموږ روحان په خپل خلاصون خوښ کړه، او زموږ زړونه پاک کړه ترڅو په رښتیني توګه ستا عبادت وکړو. او زموږ پالونکي خدایه، موږ ته په مینې او ستا د رضا سره شبات رانصيب کړه، او ټول هغه اسرائیل چې ستا نوم سپېڅلی ګڼي، هغوی به په هغه کې سکون و مومي. ته برکتناک یې ای د سپېڅلي شنبې ربه.

5. پر خپلو خلکو (اسرائیلو) احسان وکړه، ای پالونکي خدایه، او د هغو عبادتو ته پام کوه؛ ستا د عبادتځای په تر ټولو سپېڅلي مقام کې بیرته خدمات فعاله کړه، او په مینه سره د اسرائیلو قرباني او عبادات ترې قبول کړه؛ او ستا د خلکو (اسرائیلو) خدمت دي تاته تل قبول وي.

[په راش هدیش (د نوې میاشتې لومړۍ ورځ) او د رخصتۍ په منځ کې، دا لاندې شیان ور زیات کړه]:

زموږ خدايه او زموږ د پلرونو خدايه، ته خو وکړې چې زموږ او زموږ د پلرونو يادونه هلته ستا حضور ته در پورته شي، در شي او در ورسېږي، ته يې و وينې، و يې منې، وايې اورې او در په ياد يې کړې. او د دې [د نوې مياشتې ورځ - راش خوديش] ورځې په برکت دي خپل ښار يوريشيلم درته ياد شي، د داود زوی او ستا خادم (مسيح) دي درته ياد شي، او خپل ټول خلک (د اسرائيل کورنۍ) دي د خلاصون دپاره، روغتيا، رحم، مهربانۍ، زړه سوي او ښه ژوند او آرام دپاره درته ياد شي.

پورته وروستۍ جمله د لاندې ورځو دپاره هم په ورته ډول ويله کېږي، لکه:

[د پيسخ د رخصتۍ په ورځ چې د مسسوت اختر ورته ويل کېږي]: د دې سپېڅلې ورځې په برکت.

[د شکوت د رخصتۍ په ورځ چې د شکوت اختر ورته وايي]: د دې سپېڅلې ورځې په برکت.

پر موږ مهرباني ولره او موږ و ژغوره. اې زموږ پالونکې ربه، په دې ورځې کې موږ په ښو ياد کړه؛ په دې ورځ پر موږ د برکت نظر کوه؛ او د دې ورځې په برکت زموږ سره د ښه ژوندانه مرسته وکړه. د خلاصون او مهربانۍ د ژمنې له مخې، زموږ ساتنه کوه او پر موږ زړه سواندۍ اوسه؛ او زموږ غمخوار اوسه او رحمت راباندې کوه او موږ وساته؛ ځکه چې زموږ سترگې يواځې ستا دربار ته دي او ته مهربان او زړه سواندۍ پاچاه يې.

په خپلې مهربانۍ سره، پر موږ احسان و لوروه او احسان راباندې وکړه او زموږ سترگې داسې جوړې کړه چې (سسيون) بيرته ستا راستنېدو ته پام وکړي. ته برکتناک يې اې ربه، ته په سسيون کې خپل سپېڅلی شتون بيرته ښيي.

[د دې ثناء په پيل کې چې که د "زموږ" لغت يادوي، نو پر ملا کړوپ شه، خو د بل ځای برعکس به دلته سر نه کړوپوي. او د "رب" د لغت په يادولو سره بيرته سيده شه].

6. موږ ډېر شکر کاږو چې ته تل تر تله زموږ او زموږ د پلرونو پالونکې رب يې. ته زموږ قوت يې، زموږ د ژوند قوت، او زموږ د خلاصون ساتندوی پوښ يې. زموږ هر نسل به ستا شکر اداء کوي او ستا کړه به بيانوي، ځکه چې زموږ د هر يوه ژوند ستا په لاس کې دی، موږ خپل روحان تاته سپارلي، ستا معجزې هره ورځ زموږ سره ملګرې دي، او ته هره ورځ حيرانوونکي او په زړه پورې کارونه ترسره کوي، دا کارونه تل کوي، په شپه کې، په سهار کې او په غرمه کې. ته ډېر ښه يې، ځکه چې ستا مهربانۍ هيڅکله نه ختمېږي؛ ته تر هر چا مهربان يې، ځکه چې ستا زړه سوی هيڅکله نه ختمېږي؛ او موږ تل تاته هيله لرو.

[په خنوکه او پوريم کې دا لاندې څه هم ور زياتېږي]:

مور ستا څخه مننه کوو چې زموږ د نيکه گانو دپاره دي په هغو ورځو کې پر دغه مهال معجزې کړې، هغوی ته دي خلاصون ورکړی، د هغو د ژغورلو او تسليت دپاره دي ستر او حيرانوونکي کارونه کړي.

[د خنوکې په ورځ يې له دې ځايه پيل کړه]: د مشر کاهن يوحنا د زوی متيتيا هو په وخت کې، چې د هاشموني کورنۍ څخه و، او د هغه د زامنو په وخت کې، چې کله بېلاري يونانيان ستا د خلکو اسرائيلو پر وړاندې راپورته شول، او غوښتل يې چې هغوی ستا تورات هېر او ستا د رضا نافرمانې وکړي. خو ته په خپلې مهربانۍ سره، د هغو سره د احتياج په وخت کې و درېدې. تا د دوی دپاره جگړه و کړه، د هغو د حقوقو دفاع دي وکړه او د هغو غچ دي واخيست. تا غښتلي د کمزورو، ډېر د لږو، ناخالص د خالصو، بېلاري د رښتینو او گناهگاران د هغو تر لاس لاندې کړل چې ځانونه يې ستا تورات ته وقف کړي وو. تا په خپله نړۍ کې يو ستر او سپېڅلی نوم خپل کړ، او په دې ورځ دي خپلو خلکو ته لوی خلاصون او ژغورنه ور په برخه کړله. نو ستا اولادونه ستا د عبادتځای روضي ته ور ننوتل، عبادتځای يې پاک، جومات يې تصفيه، او په سپېڅلي غولي کې يې ډېوې بلې کړې، او دا د خنوکې اته ورځې يې د ستاينې او شکريې دپاره و ټاکلې. تا زموږ د نيکه گانو دپاره معجزې او حيرانوونکي کارونه کړي چې له کبله يې مور تل ستا شکر اداء کوو.

[د پوريم په ورځ يې له دې ځايه پيل کړه]: د مردیځای او ايستر په وخت کې، د پارس په پلازمېنې شوشان کې، کله چې بېلاری (هامون) راپورته شو، او غوښتل يې چې ټول اسرائيل، ځوان او زاړه، ماشومان او ښځې په يوه ورځ، د دوولسمې مياشتې يا ادهار پر ديارلسمې نېټې پوپنا، حلال او له منځه يوسي او شتمنۍ يې ترې لوټ کړي. خو تا د خپلې بې شاني مهربانۍ له مخې، د هغه نيت او اراده ناکامه او د ده په خپل زيان دي ورته تمام کړله، او دی او د ده زامن په هغې ونې پورې و ځړول شول چې ده د مردیځای د ځړولو دپاره تياره کړې وه. تا زموږ د نيکه گانو دپاره معجزې او حيرانوونکي کارونه کړي چې مور به يې له کبله تل ستا شکر اداء کوو.

نو ای زموږ پاچاه، د دې ټولو شيانو له کبله به تل او په جاري توگه ستا په نوم ثناء ويل کېږي، ستا نوم به ستايل کېږي او اوچت کېږي به.

[د نوي کال او يوم کيپور ترمنځ په لسو ورځو کې دا لاندې څه ور زيات کړه]:

ټول هغه خلک چې ستا په تړون کې شامل دي، د هغو په قسمت کې ښه ژوند وليکه.

او ټول به، په اخلاص سره او تر آبد، ستا په نوم ثناء وايي او ستاينه به يې کوي.

[د دې ثناء په پای کې کله چې د “برکت” لغت ته را ورسېږي، نو پر ملا کړوپ شه؛ او د “ته” لغت ته په رارسېدو سره دې سر پر تېتر راتیت کړه؛ او د “رب” لغت ته په رارسېدو سره بیرته پر ملا سیده شه او بیا د همدې لغت پر مهال دې سر هم سیده کړه].

برکتناک یې، ته، ای ربه، ستا نوم ښه دی، او ستا شکر باید اداء شي.

7. پر مور او خپلو ټولو خلکو (اسرائیلو) آرامي، ښېگنې او برکتونه، ژوند، مهرباني، زړه سوي او شفقت و لوروه. او زموږ پلاره، پر مور رحم وکړه، پر مور ټولو په یوځل خپل د رحمت رڼا و خپره کړه. ځکه چې ای پالونکي خدایه، تا د خپلې رڼا په وسیله، مور ته تورات او ژوند راکړی، مینه او زړه سوي دي راکړی، سخا او مهرباني دي راکړي، رحمت او آرامي دي راکړي. ستا پر خلکو اسرائیلو دي ستا د رحمت، تشویق او سولي نظر وي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

او د ژوند په کتاب، د رحمت او آرامي په کتاب، د ښکمرغی په کتاب، د خلاصون او ډاډیني په کتاب، او د مهربانيو د احکامو په کتاب کې دي مور او ستا ټول خلک یعنې د اسرائیل کورنۍ لیکلي او درته یاد یو ترڅو د خوښ ژوند او آرامي څښتنان اوسو.

ته برکتناک یې ای ربه، ای پر خپلو خلکو اسرائیلو د آرامي رحمت کوونکي.

زما د خولي الفاظ دي تا ته قبول، او زما د زړه چرتونه دي ستا د پام وړ وي، ای د قوت او خلاصون بڅبونکي ربه.

[دلته یوڅوک کولای شي خپل شخصي عبادت ور زیات کړي. کله چې شخصي عبادت ور زیات شي، نو وروستی آیت (زما د خولي الفاظ دي تاته قبول وي ... ای د قوت او خلاصون بڅبونکي) باید په پای کې بیاځلي و ویل شي].

[د لاندې جملې تر تلاوت مخکې باید سری یوڅه تیت شي، او په همدې تیت حالت کې درې گامه تر شا واخلې؛ لومړی دي کښه پښه تر شا کړي، بیا ښي پښه او بیا دي کښه پښه تر هغه تر شا یوسي ترڅو د ښي سره څنګ پر څنګ شي. چې لا د تیتوالي څخه پورته شوی نه یې، بدن دي رپونده کښې خواته وگرځوه او داسې و وایه، “هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي”؛ ولار شه او بیا دي بدن رپونده ښي خواته کور کړه او داسې و وایه، “هغه دي مور ته هم آرامي راولي” ولار شه او په پای کې د مخ خواته کور شه او و وایه، “او د ټولو اسرائیلو دپاره؛ امین”].

[رېونده کېنې خواته] هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي [د توبې په لسو ورځو کې يې داسې و وايه: “ځانگړې آرامي]، [رېونده ښې خواته] هغه دي موږ ته هم آرامي راولي، [بيا د مخ خواته کور شه] او ټولو اسرانيلو ته هم؛ امين.

[له ځانگړو ورځو پرته لکه نوې مياشت او رخصتۍ، په نورو کې بايد تر هر عبادت وروسته سړی خدای ته د خپلو گناهونو اقرار وکړي].

د شنبې د ماښام عبادت

د پسلم ترانه

خوښ دي هغه کسان چې ستا په کور کې اوسېږي او تل ستا ستاينه کوي.

خوښ دي هغه خلک چې دا ډول ژوند کوي! خوښ دي هغه خلک چې لوی خدای يې پالونکی وي.

د داود د ثناء پسلم: زه به تل ستا لويي بيانوم، ای زما خدایه، ای د نړۍ پاچاه، او زه به تل -تر-تله ستا په نوم برکت غواړم.

او زه به هره ورځ ستا برکت غواړم، او ستا د نوم ستاينه به تل-تر-تله کوم.

رب ډېر لوی دی، او د لویۍ ستاينه يې کېږي؛ او د هغه لويي دومره ده چې نه اندازه کېږي.

هر نسل به ستا د کارونو ستاينه کوي، او ستا ځواکمني کړنې به بيانوي.

زه به ستا عزت او عظمت او کمالونه بيانوم.

خلک به ستا د ډاروونکو کړنو په اړه خبرې کوي، او زه به ستا لويي بيانوم.

خلک به ستا ښه والی بيانوي او خپروي به يې، او ستا د حقانيت ترانه به وايي.

لوی رب ډېر مهربان او زړه سواندی دی، ژر نه په غوسه کېږي او لويه مهرباني لوروي.

لوی رب د هر چا سره ښه کوي، او پر خپلو ټولو مخلوقاتو يوشان زړه سوی لري.

ستا ټول مخلوقات به ستا ستاينه کوي، ای ربه؛ ستا پر هېرگاران به ستا لويي بيانوي.

دوی به ټول ستا د ستري پاچاهۍ په هکله خبرې کوي، او ستا لوړ طاقت به بيانوي؛ ترڅو د انسانانو زامنو ته ستا ځواکمني کړنې او عظيم سلطنت ور وپېژني.

ستا پاچاهي به آبدی وي، او ستا حکومت به په هر نسل کې چلېږي.

لوی څښتن ټول هغه خلک ساتي چې لوېدلي وي، او هغه راپورته کوي چې سرونه يې تپت شوي وي. د ټولو سترگې ستا دربار ته دي او ته ټولو ته پر وخت روزي ورکوي.

ته خپل لاسونه پرانيږي، او د هر ژوندي شي غوښتنې پوره کوي.

څښتن په خپلو ټولو لارو کې صادق او په خپلو ټولو کارونو کې مهربان دی.

څښتن ټولو هغو کسانو ته نږدې دی چې د ده یادونه کوي، او ټولو هغو ته چې په اخلاص سره د ده یادونه کوي.

خدای به د ټولو هغو خلکو غوښتنې پوره کړي چې له هغه څخه ډارېږي؛ هغه به د دې خلکو ژړاوي هم واورې، او ساتنه به يې وکړي.

څښتن د ټولو هغو خلکو ساتنه کوي چې له ده سره مینه لري؛ خو ټول خراب خلک به نابود کړي.

زما خوله به د څښتن د ستاینې خبرې کوي؛ او ټول جسم به مې د تل دپاره د ده د پاک نوم صفت کوي.

او موږ به تر دې وروسته، د تل دپاره د څښتن ثناء وایو. حمد دې وي خدای لره.

د شنبې د ماښامیني عبادت د ولاړو برخه

[د شنبې لومړنۍ درې او وروستۍ درې ثناگانې د اوونیو د نورو ورځو په څېر دي. د منځنۍ یوې پرځای یې یوه ځانگړې ثناء د شنبې دپاره راوړل شوې ده].

ای زما څښتنه، زما شونډې پرانیزه، او زما خوله به ستا ثنا وایي.

[په لومړۍ او په اتلسمې ثناء کې د “ثناء” د لغت په ویلو سره ځان تپت کړه؛ د “ستا” د لغت په یادولو سره سر تپت کړه؛ د “د څښتن” د لغت په یادولو سره ځان سیده کړه او بیا د همدې لغت پر مهال خپل سر سیده کړه.]

1. [د عبادت هر لغت باید په اړینه توگه معنی ولري، په تېره بیا د لومړۍ ثناء هر لغت].

ته برکتناک یې؛ زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه؛ د ابراهیم خدایه؛ د اسحاق او د یعقوب خدایه؛ ستر، ځواکمن او ډاروونکې خدایه؛ لوړ خدایه؛ ته مهربان یې؛ هر څه ستا په لاس کې دي، ته زموږ د نیکه گانو نېکۍ په یاد ساتې او د هغو سره د خپلې مینې په ترڅ کې د هغوی د اولادونو د اولادو دپاره ژغورونکې را استوي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

مور د ژوند دپاره په یاد لره، ای ژوند غوښتونکي پاچاه؛ مور د ژوند په کتاب کې ولیکه، ستا د لتون دپاره، ای د ژوند مالکه.

ای مرسته کوونکي، ژغورونکي او ساتونکي خدایه.

[د "ثناء" د لغت په یادولو سره پر ملا کړوپ شه؛ د "ستا" د لغت په یادولو سره دي سر پر تتر راتیت کړه؛ د "رب" لغت په یادولو سره لومړی پر ملا سیده شه او بیا دي سر راپورته کړه].

برکتناک یې ای ربه، ای د ابراهیم ساتونکي.

2. ته تل لور یې، ای ربه، ته د بېلاري شوو خلکو سره مرسته کوي ترڅو توبه وکاري. ته په

پوره قوت سره مرسته ورسره کوي.

[په اورې کې، چې د پیسڅ د لومړۍ ورځې او د شکوت د اتمې ترمنځ دی، داسې و وایه: **خدای پرځه اوروې**.]

[په ژمي کې داسې و وایه: **خدای باد را الوځوي او باران اوروې**.]

شتمن په خپلې مهربانۍ کې ساتي، بېوزلو ته په پوره زړه سوي سره روزي ورکوي، د کمزورو لاسنیوی کوي، ناروغ ته روغتیا ور بخښي، بندیان خوشي کوي او په خاورو کې د پرتو په بیرته را ژوندي کولو سره خپله ژمنه پوره کوي. ستا په شان څوک کېدای شي ای د قوت څښتنه؛ او ستا سره څوک پرتله کېدای شي، ای پاچاه؛ هغه پاچاه چې خواشینی رامنځته کوي او بیرته خوښي راگرځوي او هم خلاصون ورکوي!

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې]:

ستا په شان څوک کېدای شي ای مهربان پلاره؛ ستا په پرتله څوک د خپلو مخلوقاتو د ژوندانه په اړه فکر کوي.

بېشکه چې یواځې ته مري را ژوندي کولای شي. برکتناک یې ای ربه، ته هغه څوک یې چې مري بیرته را ژوندي کوي.

3. ته سپېڅلی یې او ستا نوم سپېڅلی دی، او سپېڅلي مخلوقات دي د تل دپاره هره ورځ، ستاینه کوي.

[د نوي کال او یوم کیپور په لسو ورځو کې ثناء د "د خدای" پر ځای په "پاچاه" سره پای ته ورسوه].

ته برکتناک یې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

ته برکتناک یې ای ربه، ای سپېڅلي پاچاه.

4. ته یو یې او ستا نوم یو دی، او هیڅوک ستا د خلکو اسرائیلو په څېر نه دي، دا خلک د مځکې پر مخ یواځینی ملت دی. تا خپلو خلکو ته به شانه مرتبه ورکړې، د خلاصون تاج دي پر سر ور ایښی، د استراحت او سپېڅلتیا ورځ دي ورکړې. ابراهیم به خوشحاله وي، اسحاق به ترانې وايي، یعقوب او د هغه اولادونه به د شنبې استراحت کوي. د مینې او سخا استراحت، یو رښتینی او د ایماندارۍ استراحت، د آرامۍ، چوپتیا او امن استراحت، یو بشپړ استراحت چې ته یې غواړې. ستا اولادونه به یې و پېژني او و به پوهېږي چې دا استراحت تا ورکړی، او د دې استراحت له کبله به هغوی ستا د نوم سپېڅلتیا بیانوي.

زموږ او زموږ د پلرونو خدایه، د مهربانۍ له مخې زموږ له آرام څخه راضي شه، موږ په خپل حکم سره سپېڅلي کړه، موږ ته خپل په تورات کې برخه راکړه، موږ په خپلو ښېگڼو ماږه کړه، زموږ روحان په خپل خلاصون خوښ کړه، او زموږ زړونه پاک کړه ترڅو په رښتینې توګه ستا عبادت وکړو. او زموږ پالونکي خدایه، موږ ته په مینې او ستا د رضا سره شبات رانصیب کړه، او ټول هغه اسرائیل چې ستا نوم سپېڅلی ګڼي، هغوی به په هغه کې سکون و مومي. ته برکتناک یې ای د سپېڅلي شنبې ربه.

5. پر خپلو خلکو (اسرائیلو) احسان وکړه، ای پالونکي خدایه، او د هغو عبادتو ته پام کوه؛ ستا د عبادتځای په تر ټولو سپېڅلي مقام کې بیرته خدمات فعاله کړه، او په مینه سره د اسرائیلو قرباني او عبادات ترې قبول کړه؛ او ستا د خلکو (اسرائیلو) خدمت دي تاته تل قبول وي.

[په راش هدیش (د نوې میاشتې لومړۍ ورځ) او د رخصتیو په منځ کې، دا لاندې شیان ور زیات کړه]:

زموږ خدایه او زموږ د پلرونو خدایه، ته خو وکړې چې زموږ او زموږ د پلرونو یادونه هلته ستا حضور ته در پورته شي، درشي او در ورسېږي، ته یې و وینې، و یې مني، وایې اورې او در په یاد یې کړې. او د دې [د نوې میاشتې ورځ – راش خودیش] ورځې په برکت دي خپل ښار یوریشیلیم درته یاد شي، د داود زوی او ستا خادم (مسیح) دي درته یاد شي، او خپل ټول خلک (د اسرائیل کورنۍ) دي د خلاصون دپاره، روغتیا، رحم، مهربانۍ، زړه سوي او ښه ژوند او آرام دپاره درته یاد شي.

پورته وروستی جمله د لاندې ورځو دپاره هم په ورته ډول ویله کېږي، لکه:

[د پیسڅ د رخصتۍ په ورځ چې د مسسوت اختر ورته ویل کېږي]: د دې سپېڅلي ورځې په برکت.

[د شکوت د رخصتۍ په ورځ چې د شکوت اختر ورته وایي]: د دې سپېڅلي ورځې په برکت.

پر مور مهرباني ولره او مور و ژغوره. ای زموږ پالونکې ربه، په دې ورځې کې مور په ښو یاد کړه؛ په دې ورځ پر مور د برکت نظر کوه؛ او د دې ورځې په برکت زموږ سره د ښه ژوندانه مرسته وکړه. د خلاصون او مهرباني د ژمنې له مخې، زموږ ساتنه کوه او پر مور زړه سواندي اوسه؛ او زموږ غمخوار اوسه او رحمت راباندې کوه او مور وساته؛ ځکه چې زموږ سترگې یواځې ستا دربار ته دي او ته مهربان او زړه سواندي پاچاه یې.

په خپلې مهرباني سره، پر مور احسان و لوروه او احسان راباندې وکړه او زموږ سترگې داسې جوړې کړه چې (سسیون) بیرته ستا راستنېدو ته پام وکړي. ته برکتناک یې ای ربه، ته په سسیون کې خپل سپېڅلی شتون بیرته ښیې.

[د دې ثناء په پیل کې چې که د “زموږ” لغت یادوي، نو پر ملا کروې شه، خو د بل ځای برعکس به دلته سر نه کړو پوي. او د “رب” د لغت په یادولو سره بیرته سیده شه].

6. مور ډېر شکر کاږو چې ته تل تر تله زموږ او زموږ د پلرونو پالونکې رب یې. ته زموږ قوت یې، زموږ د ژوند قوت، او زموږ د خلاصون ساتندوی پوښ یې. زموږ هر نسل به ستا شکر اداء کوي او ستا کړه به بیانوي، ځکه چې زموږ د هر یوه ژوند ستا په لاس کې دی، مور خپل روحان تاته سپارلي، ستا معجزې هره ورځ زموږ سره ملګرې دي، او ته هره ورځ حیرانوونکي او په زړه پورې کارونه ترسره کوي، دا کارونه تل کوي، په شپه کې، په سهار کې او په غرمه کې. ته ډېر ښه یې، ځکه چې ستا مهرباني هیڅکله نه ختمېږي؛ ته تر هر چا مهربان یې، ځکه چې ستا زړه سوی هیڅکله نه ختمېږي؛ او مور تل تاته هیله لرو.

[په څنګه او پوریم کې دا لاندې څه هم ور زیاتېږي]:

مور ستا څخه مننه کوو چې زموږ د نیکه گانو دپاره دي په هغو ورځو کې پر دغه مهال معجزې کړې، هغوی ته دي خلاصون ورکړی، د هغو د ژغورلو او تسلیت دپاره دي ستر او حیرانوونکي کارونه کړي.

[د څنګې په ورځ یې له دې ځایه پیل کړه]: د مشر کاهن یوحنا د زوی متیتیا هو په وخت کې، چې د هاشموني کورنۍ څخه و، او د هغه د زامنو په وخت کې، چې کله بېلارې یونانيان ستا د خلکو اسرائیلو پر وړاندې راپورته شول، او غوښتل یې چې هغوی ستا تورات هېر او ستا د رضا نافرمانی وکړي. خو ته په خپلې مهرباني سره، د هغو سره د احتیاج په وخت کې و درېږې. تا د دوی دپاره جګړه وکړه، د هغو د حقوقو دفاع دي وکړه او د هغو غچ دي واخیست. تا غښتلي د کمزورو، ډېر د لږو، ناخالص د خالصو، بېلاري د رښتینو او گناهگاران د هغو تر لاس لاندې کړل چې ځانونه یې

ستا تورات ته وقف کړي وو. تا په خپله نړۍ کې یو ستر او سپېڅلی نوم خپل کړ، او په دې ورځ دي خپلو خلکو ته لوی خلاصون او ژغورنه ور په برخه کړله. نو ستا اولادونه ستا د عبادتځای روضي ته ور ننوتل، عبادتځای یې پاک، جومات یې تصفیه، او په سپېڅلي غولي کې یې ډېوې بلې کړې، او دا د خنوکې اته ورځې یې د ستاینې او شکريې دپاره و ټاکلې. تا زموږ د نیکه گانو دپاره معجزې او حیرانوونکي کارونه کړي چې له کبله یې موږ تل ستا شکر اداء کوو.

[د پوریم په ورځ یې له دې ځایه پیل کړه]: د مردیځای او ایستر په وخت کې، د پارس په پلازمېنې شوشان کې، کله چې بېلاری (هامون) راپورته شو، او غوښتل یې چې ټول اسرائیل، ځوان او زاړه، ماشومان او ښځې په یوه ورځ، د دوولسمې میاشتې یا ادهار پر دیارلسمې نېټې پوښا، حلال او له منځه یوسي او شتمنۍ یې ترې لوټ کړي. خو تا د خپلې بې شاني مهربانۍ له مخې، د هغه نیت او اراده ناکامه او د ده په خپل زیان دي ورته تمام کړله، او دی او د ده زامن په هغې ونې پورې و ځړول شول چې ده د مردیځای د ځړولو دپاره تیاره کړې وه. تا زموږ د نیکه گانو دپاره معجزې او حیرانوونکي کارونه کړي چې موږ به یې له کبله تل ستا شکر اداء کوو.

نو ای زموږ پاچاه، د دې ټولو شیانو له کبله به تل او په جاري توګه ستا په نوم ثناء ویل کېږي، ستا نوم به ستایل کېږي او اوچت کېږي به.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې دا لاندې څه ور زیات کړه]:

ټول هغه خلک چې ستا په تړون کې شامل دي، د هغو په قسمت کې ښه ژوند ولیکه.

او ټول به، په اخلاص سره او تر آبد، ستا په نوم ثناء وایي او ستاینه به یې کوي.

[د دې ثناء په پای کې کله چې د “برکت” لغت ته را ورسېږي، نو پر ملا کروپ شه؛ او د “ته” لغت ته په رارسېدو سره دي سر پر تیر راتیت کړه؛ او د “رب” لغت ته په رارسېدو سره بیرته پر ملا سیده شه او بیا د همدې لغت پر مهال دي سر هم سیده کړه].

برکتناک یې، ته، ای ربه، ستا نوم ښه دی، او ستا شکر باید اداء شي.

7. پر موږ او خپلو ټولو خلکو (اسرائیلو) آرامي، ښېګڼې او برکتونه، ژوند، مهرباني، زړه سوی او شفقت و لوړوه. او زموږ پلاره، پر موږ رحم وکړه، پر موږ ټولو په یوځل خپل د رحمت رڼا و خپره کړه. ځکه چې ای پالونکي خدایه، تا د خپلې رڼا په وسیله، موږ ته تورات او ژوند

راکړی، مینه او زړه سوې دي راکړی، سخا او مهرباني دي راکړې، رحمت او آرامي دي راکړي. ستا پر خلکو اسرائیلو دي ستا د رحمت، تشویق او سولې نظر وي.

[د نوي کال او یوم کیپور ترمنځ په لسو ورځو کې]:

او د ژوند په کتاب، د رحمت او آرامۍ په کتاب، د نېکمرغۍ په کتاب، د خلاصون او ډاډینې په کتاب، او د مهربانیو د احکامو په کتاب کې دي موږ او ستا ټول خلک یعنې د اسرائیل کورنۍ لیکلي او درته یاد یو ترڅو د خوښ ژوند او آرامۍ څښتنان اوسو.

ته برکتناک یې ای ربه، ای پر خپلو خلکو اسرائیلو د آرامۍ رحمت کوونکي.

زما د خولې الفاظ دي تا ته قبول، او زما د زړه چرتونه دي ستا د پام وړ وي، ای د قوت او خلاصون بڅبونکي ربه.

[دلته یوڅوک کولای شي خپل شخصي عبادت ور زیات کړي. کله چې شخصي عبادت ور زیات شي، نو وروستی آیت (زما د خولې الفاظ دي تاته قبول وي ... ای د قوت او خلاصون بڅبونکي) باید په پای کې بیاځلي و ویل شي].

[د لاندې جملې تر تلاوت مخکې باید سړی یوڅه تیت شي، او په همدې تیت حالت کې درې گامه تر شا واخلې؛ لومړی دي کېڼه پښه تر شا کړي، بیا ښي پښه او بیا دي کېڼه پښه تر هغه تر شا یوسي ترڅو د ښي سره څنګ پر څنګ شي. چې لا د تیټوالي څخه پورته شوی نه یې، بدن دي رېونده کېڼي خواته وګرځوه او داسې و وایه، “هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي”؛ ولاړ شه او بیا دي بدن رېونده ښي خواته کور کړه او داسې و وایه، “هغه دي موږ ته هم آرامي راولي” ولاړ شه او په پای کې د مخ خواته کور شه او و وایه، “او د ټولو اسرائیلو دپاره؛ امین”].

[رېونده کېڼي خواته] هغه کس څوک چې په خپلو جنتونو کې آرامي راولي [د توبې په لسو ورځو کې یې داسې و وایه: “ځانګړې آرامي”، [رېونده ښي خواته] هغه دي موږ ته هم آرامي راولي، [بیا د مخ خواته کور شه] او ټولو اسرائیلو ته هم؛ امین.

[له ځانګړو ورځو پرته لکه نوې میاشت او رخصتۍ، په نورو کې باید تر هر عبادت وروسته سړی خدای ته د خپلو گناهونو اقرار وکړي].

پای